

24.10.18

(שיעור 1)

מצגת 1 (צמחוא)

כאשר יש אג. האיזונים והמצויג וכל חומרי הזמינה שבצביק
 (סמסטר)
 אפשר להסגיר קם בלי לקרוא אלא יש לציפור לקרוא כי זה
 יתקן את מה שנדרש עליו ויסביר היות כוחם.
 אנתנו נדבר היום על מחוא, למאם ציפוי- על מה נאמד ולא מה
 נא נאמד.
 בסוף הקורס יש מבחן סופי שהוא מהווה את כל הציין, +15
 של הנוסחה חובה. המבחן הוא שלוש אמריקאיות (ולא בגמול).

יעול ארגוני

ההקדמה של יעול ארגוני מאוד חשובה זנו כי השימוש הפך
 במילה יעול מאוד רוח היום. כל גפקיז שני פחות או יותר
 נפקיז זמפקיז של יעול יש יעלני מנייה ויש יעלני משקלאו-
 יש ויש אוד... ולא כלם הם באמת יעול (חלקם הם חלק מיעול
 והחלק האחר לא)
 אז בני שנים זעשו את העפקיז היטב תשוב להבין מה זה
 אחר יעול. ארגוני.

אבחנה מנחה על גרמי אקדמיו קטנה:

נניח שהמחצה צריכה יעול בנושא איפור וקוסמטיקה
 היא מציינת להמנחה של הבן שלה מוקדג והוא חוצה זהו-
 במטרה באות הערה ואז היא שטולת מה צביק זעשו?
 פתר זה הניש זממ- זמאפכר-מאצב שיטר זמחור שלה
 ונאלי. עקה.

או זמנא: המרצה צריכה יעול זמחור בגור בין מסולו משאפי
 אונש זמין מסולו פסיכולוגיה.

אז כשה נאמר זה זממ- זפי אוק שהיא חאה אג- לצמה
 קאוד כמה שנים, אכ- זפי אוק שהיא חאה אג- לצמה לוסקי-
 במחום מסוים נאמד בקריירה החיים.
 יעלני זה אכר והתנסו במחום אחר (נניח הסיכולוגיה) וזקנה אג הפלים
 למידה ולו גמבר עם האישוג והפלים שיש זה אג שגלים קורסים של
 שאפי אונש.

אז בצד יש זני פה 2 תחילת יצור. למחצה קיבלה.
האם תורגם הבדל בין 2 העליות יצור האספה? (בין המסוק-
זמין המסוף זימורי) הגשמה היא כן, היה פה אישורו גרתיק
קצר יתר מורכב, קצר יתר שנים זמק הרבה פינה ואור
ואור? היו פינה שאו עכסנו אליהם, שבתחילת של המסוק סביר
זהניח שהינן משימים הרבה יותר קוצם וזה מוביל ארגו אנושו/
זהקצרה של מה זה יצור.

קבר מסוין הם גרתיק של יצור (מסוק זמש, או מסוף זימורי)
זה גרתיק שלבו אנחנו נענים אישורו יצה, אישורה מוחמיו אדם
האומר (המוחמיו) הו יכזה זפיוג באופנה והמוחמיו. הו יפזה
זהיוג המחמיו זימור והשלה אכחו בצד צברים אחרים).

צאג-אומר שיש זני פה גרתיק שומנו זמקחים יצה שיש זי
כמוחמה ואני מאשרתה אלו זמקוח שיש שהמטרה היא שבאמצעות
היצע הזה תקוח יוכל זמפר משהו (ישפר את ההופעה שלו,
ישפר את ההתלטה שזו, זמפר את ההתנהלות שלו מול העובדים,
זמפר את האמציון שלו וכו'...)

זה אמר שהיצור ישנו או כשאנחנו נענים יצור זמישורו (אנחנו
זו אנון זה אלו צבר) אנחנו בצדו תמטה שלנו היינו אלסור
זמקוח שלע זמיוג יתר אופקטיבי (אני אהיה יתר אפקטיבי אם
המסוק גמרים זי יתר או אני אלמנה גמור זימור שימנה טוב יתר
א המטרה שיש, או אני אהיה יתר אפקטיבי אם אני זצה איך
זהמנה עם העובדים שיש או איזה מטרה זמנה באנון.

הקבר המרכזי המאוסני שיש זני העליות של יצור זה הצברה של
יצר, הצברה של מוחמיו. היוצא משתל את הקוח היצר והמוחמיו
שיש או יצר כלל כ מני צברים: יצר טכני זה יצר של איך
זהמספר, זה יצר של מה כולל א גמור זימור, זה יצר של איך
מייצרים גרתיק הצרכה בעק אמציון. יצר טכני זה יצר שיש זני
זמני עולם המוק הספנים שליט בקינע מאיעו הקוח או עלקבו
הקנע מאיעו הקוח אצה.

ה
גמפר
צכ
מאמצוג
העכבר
יצר

2 יצר גאולטי

3 ויש זני ניסיון-קם הרבה פלמים הענין של המסוק (אמש) אני
מניחה שאני אחר לא זמנר באישהו ביםפר, אלו מהניסיון שיש
זו מהקיים והמוש שיש זו הוא היגה את היצר הזה.

אז יש זני מימד אחד שהוא המימד הטכני -
הגחום של התנהגות ארגונית. המימד הטכני זה נולד הידע
שאנחנו צוברים בקורסים השונים שאנחנו צוברים הגחום של
משאבי אנוש, התחלנו עם הקורס האנושי הארוך ולמדנו על מאמץ של
נוטובקציה, גאורגיה, התנהגות ואז התחלה של צבירה של ידע טכני.
פ הקורסים של המשאבי אנוש היום נוגעים לנו זמנשה את המימד
הטכני והם נוגעים לנו כלי עבודה אבל ההצמדה הזו של הידע בדל"ג
הוא זאן רק טכני כי בצד 2 יש לנו פה אינטרקציה בין אנשים
והתהליך הזה של ההצמדה עם נעשה בסביבה אנושית חברה מסוימת
מימד אנושי. זמנשו: שאני באה ואומר שאני צריכה מסדק זמנשו
יש פ מיני נואנסים מאחורי מה שאני אומר, זמנשו אני מאמנת
בקניין, מה אני מוצה זמנשו או מה אני זאן ויזה זמנשו.
אז צבר זקבי מנהלים בארגונים - לשמנהל מנהל או מספר זנו על
בניה מסוימת, פאס אני יכולה זאן האמת המעיה את שיש ממנו אתר
והמעיה הפאס מתחשק בתקנס מסוימת? והמעיה הפאס נחשבה בין יעל
לקנות והמעיה הפאס אם הקוח האמת מושה זמנשו זמנשו הפ
זמנשו הוא האמת הפאס זמנשו הוא מוכן או זאן מוכן זמנשו, זאן אומר
והתהליך הזה של היעוד חוש מהמימד הטכני יש זמנשו מימד אנושי
שאני צריכה זמנשו אמת, שאני צריכה זמנשו היתול.
זכשו גאולגיה או טכניקה הייתה יכולה זמנשו זנו, זמנשו אני הזמנשו
משמתי שיטה זי נהושה נהיג והוא זמנשו זמנשו זמנשו הוא זמנשו
היה בין אדם (וכאן נחמד אז היה זי ווכו זמנשו זמנשו זמנשו זמנשו
אם הוא זמנשו או היה נחמד הוא היה זמנשו זי אג התנהגות זמנשו זמנשו
היה והולק היה מכוון - זה הטכני.
זמנשו מאחר זמנשו מנהל נהושה הוגר יוצרים ארגוניים האינטרקציה
היא מאוז אנושית כי כפי זמנשו איזו מספרת אני רוצה (זמנשו) או
איצה מסודר זמנשו פאסי זי זמנשו (זמנשו) הייתה זמנשו איזושהי אינטרקציה
בין הועל זמנשו. אנחנו מייצרים פה איצמנו תהליך שקווא זאן רק טכני
אלא זמנשו יש זו הרהר מימדים אנושיים שחייקום זמנשו אלוקם,
חול מהמימד הטכני והמימד האנושי 3 יש זנו זמנשו מימד "זמנשו - תהליכי -
שצביק זמנשו אמת.

המימד היעודי הוא או טכניקה של התנהגות ארגונית אלא סוד של טכניקה
של התנהגות יעודית - נשאני נהושה במצב של "זמנשו" איצה שאני אני

צרכי דאבור, אצט בל יענג און יטא דהשענע ברום.
(המחיר הטבעי אומען מצמחים אז ידע במום של הנחמה אומעניג
של שיטת העצה של צומקים, של שיטת הנחמה של צומקים, שיטת של
הנחמה הגעמבא-אנטיה של ארקון, חקר עסקים וכו' - ארקאני ארבע
אחת א- היצע רעה וייעל לעבד אומען מסוים או אנהא
מסוים אס צימק אהמשה באינטרקציה הניאטיבי.

בקורס רעה אומען, העיקר נחמד במחיר הטבעי (המחיר האנושי)
(המחיר היעוצי-תהליכי) כחול המחיר הסטנדרט (המחיר הטבעי).

אז המחיר הטבעי זה מחיר שתלכו נאמך לכל הקורסים המומרים
של משאבי אנוש ומלכו הנעל נאמך צי יסיון בעבודה באומרים
וצה מחיר שלומקים אה"כ באומרים מקבילים ילם כל שרובים יתר
אהעיר אז היצע באומרים.

אס מחיר טעו האנושי והמחיר היעוצי בהנחה של המחיר הטבעי
כבר יציא ממקומה אחרים.

אס צמחי כוסען אומען שיעור זהו עבליק של אומען מצמחים
יעל יעוצל זה עבליק של אומען מצמחים זלקום באיזושהי צורה
קבר של אומען אומרים זה שיעור הוא בדכך אצור המשאב של
זה היא שיעור אז אומר עבליק אז ההחלטה בסופו של יום,
זא אומר לעשו במקום הנחה או במקום הקורם אלכו המסקי
שזו הוא אהעיר אז הומחיו של, אהעיר אז דעל מה נטן
דעור ואויק נטן דעשו אהל ההחלטה אומה יהיה הידע של
הנחה/הקורם שקיבל אז היעוצל.

הכליון הוא שפאלתנו משמשים כלצים במערה החרוה של יעוצל
אומען עושים הכתם ברורה בין מי אומר מה צימק יעשו ומי
שחולט ומישים אז מה שצימק דעור

האחילוג של היעוצל היא אז היעוצל של (א) מה שחולט אומר שפאל
דעור הקורם אומען אקור אז העצה רעה ואתמוב אום אומרים או או
זא מסוים זו ויעים או זא דיעים אומים בהשאל דוחלטה של
כאן שלפאעים הילל המחיר האנושי (צמק אולי דעור קצב ילם

מאשר דעור אצור, משאל ונעיה שהייה מקימה אצור אצור אצור
והמעצב שיער היים היעוצל זי אצור אז השיער אצור
יעוצל אורח כ הוא באמר חושב נטן אהל עקאה שליון סיני

צ
צ
צ
צ

בחינם ושאינו אצלם כזה דבר. אם אני פועל שרצה את העצה
הפשוט לא אשיג כלום, ואם רוצה כלום כי נתי איוולתי עצה
שלא זי נטנה אבל התקוח שלי לא נהיה יותר אפקטיבי ממנה
כי הוא לא ילם אותה. אומרו שהיעוץ שלי החסר זה שאם הוא
זהפוק את התקוח יותר אפקטיבי, אם אני קובל עצה שאין
סיכוי בעלמא שאני אייילם אותה אני אקח את העצה הפשוט
ואני אשיג אותה ואנשיך הלאה.

אם עפליק היעוץ פה בעצמך לא היה מושלם ולא נצלה כמו שבצדק
כי אני נתי עצה כמו שחשבה שבפניה זהוהן אבל שמי
אם החימד האנושי כי לא אקמי בחשבון את התקוח ששומע את
העצה אמר, מוט אומר ומחליט אם כן או לא לעשות אותה.
זה אומר שהיעוץ צריך לעשות אותו קצת יותר מאשר רק להידר
אם העצה ולהחשבה זה התקוח מה הוא יכול או לא יכול לעשות
השלב הזה.

ההפכזה הפשוט בין עצה לבין ילם הוא גאולתי והוא לא צריך גוף
זהקיים אם אומרו רוצים להיעוץ האמת יהיה אפקטיבי.

אם אני רוצה שהיעוץ יהיה אפקטיבי אני כנראה אצטרך לעשות
עוד צעדים כפי זולתך את התקוח, כפי עצורה זו אייילם את זה,
כפי עצום צברים בהפחיתו (נניח אהל) משו ומתן התקוח הארוך כפי שהוא
יול לעשות משו עם העצה שלי, כפי שאם האמת העצה שלי גרמה
אפקטיבי.

3) כאלמט השלישי בהצדקה של יעוץ או הכונה זלא הטייה.

הכונה זלא הטייה אומרו שואל צדק אהיה עצמאי.
זמשל אם היעוץ שלי הוא אלה מכירה של חברי הייבילים אם
הוא לא עצמאי. היעוץ צריך להיות עצמאי וההחנה שהיעוץ שהוא
נתן צריכה להיות זמנה של התקוח האמרי (או בענין שיוק, או בענין
של אינטרסים אישיים שלי, או בענין פוליטיקה מסתוב, או בענין של שום
דברים על התקוח ואפילו לא הצעיות של התקוח).

זמשל אם אני אמרתי היעוץ שאני רוצה להימנע הכי טוב והוא
חושבה שהינני הוהט זה הכי טוב אם הוא צריכה לעשו לעקוב
אשר השיקולים, אבל אם אני באמי בהחשבה שאני רוצה צדק
כחול בהור אם הצפיות הכולה שלי לא צריכה להעמיד על מה שהיא
חושבה (היעוץ). או זמשל אם הוא התקוח ואומר אני רוצה לפטר

עבר מסתמך, אם אני צריכה להחזיר אתה הוא וזכה לפרט?
אילו היתה קיימת כעודווא יסר את העובד הצהר? והוא נראה אם
זכה האונג-הונג את התיסה או בחולל שלמה אלה הציונים של
אלה חזק שאננו רוצים עתידה אפקטיבי.

טויר הילף צדק זנסו זנת אלקח מה שהיא ינו אשמוע
אלו מה שיפיה הכי טוב ללקוח הצהר הכי אחזק, הכי אינטרסים,
הכי שום דבר חזוני שיכלו אהטעם את התעובכה וזה נוסו קשה
כי כשנע נעמי יעזר אני עונה את צהר גמורה כסג (אם אני את
"העל שבעצמה נערה הלקוח יקנה עוז שיולגים את יהיה או קשה
צהרז או "הוא תעשה א, י-ו-ז" אס. אני יוצר שחלופין
אני יטלה לחזק או "הוא יקח עניו את כל המתקנה, נשכ ונעשה
אינשהו גבול עם מס' פזישה וט... יש פה אינשהו הטיה כי אני צריכה
דצג אסן בין א הצברים האלה, הרעיון הוא שאוני צריכה לשבר
דקוח שלי וצד כמה שאפשר צהריו עצמאית לחלוטין אלא אינטרס
אחר אפילו מאינטרס קצטי, או אפוא חברה של הלקוח כי נשאו
חברה של הלקוח הקטנה שלי לבין יטולים אננו את מה שאני
אומר או או אומר לו.

אם יש זני עצמאות פיננסית/כספית, יש זני עצמאות פוליטית, יש זני
עצמאות קצטית ויש זני עצמאות טכנית (שואני נעמי את הידע הטכני
כמו שאני יוצר וחושבה הכי הציונית של הלקוח) ויש זני עם עצמאות
אמניסטריטיבית (הלקוח הוא לא עם מעול שלי שיעו אותך אפטר אנני
את אמרת לו משהו שלא מענין אומ) - דק המצב כזה אפשר
דבר האמת א גבול של יעזר, גבול שאני נעמי את הידע
הטע שלי הצורה שאני האמת אמנה ועצמאית יחסית
דברים של הלקוח.

כמובן העצמאות הזו היא לא אינסופית ולא מוחלטת, גמיש
היעל גוי האינשהו צורה הלקוח אלה צדק, אכזר הסופו של יום
היעל יחזק האונג אנוק האם העצה שלו האמת עצמה מננה (כי אם
אז נעשה לוח עם העצם שלי בפעם הבאה לעתיד בעיה כנראה לא
יקראו זה). אם יש פה אינשהו אינטרס משותף עם שלי כמצב
(שהצד אס גמור ומפוק את הלקוח שלי והוא אפקטיבי). וקם של הלקוח

החלק המענין הצהר של אצורה הכי האמת אשמוע את מה שצדק אשמוע

זה שהשירג שאנחנו נענים הונו קצת טווח, הונו מקבל במסן בקב"כ.
ההקדמה שלו העליק של הספרה הוא קצת ואלה ופרה דם יוא וקה
שנה עליק של יעל, אכיל הרטיון הונו להעליק הצה הוא מקבל במסן
מגיק הנחה שאני הופט אר הארזון אויג אפקטיבי, אר הנחה זיוג
אפקטיבי ואחר הוא ברר וא לביק אני ויסל אהמה נמצאו.
זוהר אחרון זה לשני הצדדים צביטס אהרויח-קס הקוח צביק
אהרויח נצה שהווא נהיה יוגר אפקטיבי ומקבל החלטה יוגר טוב
קמ הוועל. זה לא מצב שבו אנחנו נענים עצה אהריים אלא נענים
עצה אהמיגעו, כפא-אומרה קס אר אני הוצה אהיו ממוז
אפקטיבי-קס אני האמת הוצה יוגר עצה כלי הטי"ה יוגר כל
היצע הטכני שלי אני קס יקין אר עצמי אקצה שיש לקוח
כומר, העליק הצה זה לא העליק שבו אני נענה אר כלוב אולא
זה העליק אסקו שמקבל אומנו אהימדים שאנחנו נסכים אהיה ביתר
עם הקוח. זמשל: אס אקוח שלם זיועל צ שפא אר אהמיגע כולצ
זה לא יהיה אפקטיבי אפג אני הטי"ה שפא ארני.
הוועל יוגר אהמורה זמה שהווא מקבל.

ד אר יש לנו פה אהמג אהצורה האלה כמה הנחה שצביק אהבין

אלה אהני המעבר אהצורה האלה
ד צה הוועל אנחנו מקברים העליק של יעל על מצב (יעל כל)
או יעל אהמוני) שבו אנחנו מועלים שאנחנו ניצבים כהני אהפעה שאפטר
זשנה אלה. זמשל: מי נעמצא אפסו כשנה ז' ושואל אר
המצב "אר אהמוז פסיכולוגיה או משאבי אנוש" זה כהר זא חוונטי
אלא מי ששואל "איק אפטר עובר מסוי"ם אר פה יש אישמה
העליק שאני כוועל יטה אהשפא אלו האמצעים היעיל שלי
אר אני יוצא מגיק הנחה שהיעול נעשה הוצה שבו אפשר אפטר
ואפשר צוועלפיע האישנה צורה אני אצא מגיק הנחה שהיצע שיש לנו,
היצע הטכני שהשנו ינו אהיו חוונטי ואצטר לנו אהפוק אר הקוח
הארזון אפקטיבי יוגר. זמשל: אהמיגע אר אהורוג של מוטיבציה,
אר אר אהיאולוג האלה כאמ אפטר אקמה אהשם העיק אהמוני אר-מה
שהיו יוגר אפקטיביים
כפא-אומרה קס אהריים אהמוני אהקרה של יעל אהמוני האמצעים
יעל, האמצעים העליבים ינויים אפאר אישמה שיעני אהמוני אר מצברים

לא איננו גופה מקובלת אלא אונתנו יכולים איננו שנינו
ההואק של הארון.

אחרי
המורה
אחרי

המורה מציגה עוד המורה אתה מהספוג שיכולה לצרף את אהבין
מקורה מהט אחת (היא אושנה אלוטין מההצדה שלהנו קינים),
אלו היא מצרף אהבין קצת את ההקצות בין ההפויים השונים, מה
צריך לעשות ומה יכול לעשות השלבים אישי.

ההצדה הפלא העצם אוקח את המורה של הולצים ומחלק את
א-8 קטגוריות את הקטגוריות האלו אונתנו מחלקים בדרכי

א-2 אלו השנה היא לקטגוריות הנמשך יום אלו מורה

שהן בדרכי מבוקשים יותר מארזונים, יוצרים עושים אמן יותר
מאשר את הקטגוריות עם המספרים הקבועים יום.

הקטגוריות המורה עם המספרים הנמוכים יום הן מורה פחות
מורכבות, יתר השטוח, יתר מוכנה מאותה ויש עליהן פחות ויפה.

כפא שאנתי עולים בהירכבה הפאה של הקטגוריות המורה אונתנו
מקיים אטוח שמן יום מוכבות, יתר נענה איננו, יש לעיתים

ותר אי-הסכמה

מורה 4-1-1 מורה שמדבר לקיפן און חילוקי צעור

מורה 5-1 ממתחים כפר אפינס אחילוקי צעור

מורה 8-6 כפר הרבה יותר סימני שאלה

האל מורה 1-1 כפר ציבורי קוצם - ממן מידע - זה אונתנו כפר

אקצם מסוג אחת הסיכוי הכי נפוצה בלקים עצמה זה שינוי או

מידע. אני גמלה אטול את המידע אבק מהאין, אני יכולה לעשות

סקר בארון שלי אבק אוק אי אוק יועל הוא יחסית אי שמן

ויש או מומחיות וידע לעכע יום מהה שיש זי ולכן אני אלעגל אקת

מישנו שיצעה את זה בשבילי.

עכשיו - כמות שיצע טבעי או מקיים אבק אלכו אני אונתנו יוצר

מה הפעיה והשבילי מה צריך את המידע ואני לא אספק. האשור

סקר. יש אי פה איננו גחילוק שחם-מלגה מידע טבעי שיש במשוע

אני כפר אצטרך אמור בעיה שהציה זי האקות.

עכשיו עם פה ההקדרה של האקות יכולה אנוג-או נכונה(נניח אפר)

עוקב מסוימים, יכול אנוג שמה שהאקות מציג אי כפציה זה מה שחמו

אומר לעצמי ומאה בעצמו ומוצר אהיזי אי אלו לא הפעיה הנכונה,

אני מודק היטב של הדיקון והשנה זמן שסיטי יגיד טק
שלאורזון ישמרי את אני צד אהיה מצוה בתום של ההתארגן -
שפי.

מסמך 8-6 אלו מסמך - שכר דומה מהועד הכהה יוני

מסמך ומשרד נק היתום ההתארגן.
הכהה יוני מסמך אחר שבו לא דק-עצה: אלסו. אני
כהה כילצ - אוקמה בבר אפקיד יתר אקטיבי התפזק של השני
המק הארזון.

אחרי יזמים שפני שונים יעשו משהו יהיו מוכנים להשקיע יעזרו
סיטי הכהה יוני טוב אם אומני נ"צם המחייבגה השני הכהה אם אומני
נ"צר הסמך שלצדק אלעו - אגיה השני הכהה.

כסוני עוצר איתם שלב נפל של היתום הוא שאני הלצם עוצר
אנשים האקון זקנה על עזרים אגיה השקעה שכסוני אפילו
כמו שאני התלתי.

7 משלם הכהה הוא הלצם איצור מזה שלו האקון הלצמו זומה
משהו מהתפזק הכהה של היצור. מהמכון שנתנו לו וכסמכים
הכאה כשהאקון יתקו כמזכרים קומים הוא ככה לא יצטק
אלה, הוא יוכל להתמודד איתם הלצמו. זה אומר שהתפזק של
היצור הוא לא רק למור העיה מסצפיה, אני עוצר אקון
זמק מהמזה הפסצפיה הכהה כפי למזכרים קומים כעגיד הוא
יזה להתמודד עם זה הלצמו. קצר נקד אגיה האקטורים האנשים
שלי כילצמו.

8 אחרון זהה זה שהצם מה שאומני מוכנה זה שהיצור צריך
זמנו לא רק אפגור אגיה הכהה אלא אני כילצמו חובה להיות
האומה ששיפתי אגיה התלה של האקון מהרונה, אמצויה, אשמוז בשוק,
זמנה אגיה המזכרים שלי. שאג אומה של התפזק הכהה אני
לא מסמך - רק על העגיה נאמקשה זמנה אלסו עם אוך ב
זה קטור התפזק הסקי של האקון שלי.

הקצרה אחרונה לביקור של היועץ מוסמך קצר או המימד הטכני, אנונימי
והיחסי אלא הוא מוסיפה מימד נוסף שניתוח אלו נכונים על הנושא
הזה.

המונח של המומחה הוא מקביל למימד הטכני שקיבנו עליו.

המונח של המומחה אומר לנו שהיועץ יוצר אצדק באורחותיו או
אפה שמונח נעמן את היועץ שלו ובאמצעות הידע והניסיון שיש לו
המשאן הבטוח של הלכות.

כאמור, יש לנו פה מימד טכני של אדם שמצדד ידע טכניקלי
המונח שלביקור ממנו נבאוסו של צדד הרמה של ההקצרה והבטוח
שיוצא זה סוף של מיוק של ידע, הוא יוצא מחפס המנוני המסנים,
הפירט הוא לא עושה תהליכים מוגנים, כאמור יש לו איזה ידע
לבידע הזה נעמן לו טח באוטונומיה והוא משתמש בהם כדי לפגור
את הבטוח של הסקונות.

התפאק הזה כמו שגאנו אנו והנדרנו אנו למימד האנושי זה

גהליק שאנוני קובאים או תהליק חזק צדדי
זמאן שאולף איק זההמש אהנה? ואמרו אלהיש אנוני, ז...
שומה, עקה היועץ והמומחה אה המומחה שלו ואמרה מהיזה
שיש לי הממחה של איפנה יהיוס זה מה שלצניק אשים. למטה,
אין פה יום מידי אינטרקציה

תהליק חזק- צדדי יכול להיות בעיני ישיפה תהליק שבו היועץ

זקה עצמו באינטרקציה הצאור אגפ הכוח, אה פ המומחה, אה
פ הידע ובאמצעות אלו מנימר אה רוצה אפנה אה הבטוח של הלכות.
זא ספק קוצים כל הלכות צניק אהאין היועץ, והיועץ צניק אהאין אמין
הלינו של הלכות, היועץ צמ צניק שיהיה או תהליק הזה יותר טח
מאשר אלקוח (הוא צניק אשכע אה הלכות). האמינות שלו והיכולת שלו
לשדר שיש לו אה הידע שפכאוי והשגאנו, כי אה נוצר מצב
שבו אנחנו משוחחו על איק זההמש אה זה בבר אה יועץ זה
בבר גהליק בין חברי (שזה תהליק בין חברי אה אני מקשיבה אהרה שלי
אהא אה אני אה אהשם אהה כמותה יש סיטיק יתר מוכס
שאני כאמור אישם אה הצדד שהיא נעה זו).

אהא בקאו שיש לנו פה תהליק של העמדה מסורים אנוני יוצרים שהתליק
הזה זא ינו אה חזק צדדי, אנוני יוצרים שהתליק הזה של היועץ
אלקוח צניק אהיה חסך במידע שיש איועץ אדני הבטוח, כאמור הלכות

הצטנו אפסידים הטו חלק מהתליך של יציבה הידע, יציבה המידע
עקבי הנאים הספציפיים של התקוח.
אם יש לנו בעיה של ציגור מוכת של איך את יציבה התליך של
מניע הטובה מיני האנזים (אנטי) ויש לנו היה (הליס) אצל הכליה
היא פחות קשה כי היא יותר טכני. אולי אם יש לי תהליך
יותר מוכר כמו התליך על פיטוריים של צמחים או אטל בעיה
ברמה נמוכה של מול האנזים - תקוח צריך להיות חלק מהתליך
של יציבה הידע, אינו או אולי צריך להיות המוח המוחה שאומר
היול. הוא מי שיש לו את הידע והוא זה שמצויק את הידע
הזה לקוח בני אפיק או המציה.

המוח של התליכה התבררתי המוח הזה מניע את כפי הקדמה
שהיא יגד משפחה, הוא מניע את הקדמה שבה היול התקיד
שלו הוא אצל לקוח אפיק את המצוי "ע" זה שהוא מצר
או התקוח בתהליך משום של מניעה, זו תרומה משוגר
זהבנה של המציה, של העלול הצונוג ביחד.
התליך המניעה התבררתי אנוני מנאים תהליך של יול של
התקוח זקוק חלק פעיל האמון של המציה והדפוס של הפגון -
היחסיב ע"י המוח הזה הם כבר יתם מאוננים (בין היול לקוח)
כ אנוני מנינים לתהליך של יול אפסידים (או מניע) אז יש להישאן
רק על המוחות של היול הוא חיה עם לקוח מניע ולהיעצר
המוחתי ספציפי מקומי שיש לקוח.

הפעולה של מוח המניעה התבררתי זה שצבר כושון אנוני
זקנים חלק מניח שיש היול וזה כבר אז בעל המוחות שבה
אומר אני מה לעשו אצל זה בעל מוחות שבה אצל מוחות
אתר וביתר הם מנינים אצלנו פגון. אצל אומר אנוני כבר
לרשים מניול שלנו אצלנו איךשהו תהליך מניעה משום עם
התקוח שלו אנוני זקנים היול חלק מניח ומניעה שלו.
המציה הני גדולה בתהליך הזה - היא בקצו שאנו מנינים איךתקיד
עם התקוח בתהליך של מניעה, והקצו להיעל הוא אז רק טכני אצל
הוא עם אנוני הוא אז נשאן רק על הידע שלי אצל עם על
היול שלי אשנע, זהבני או אצלנו והיוראג אנוני.

למי אצל **המוח התקוח** של מה שאנוני אנוני (שאנוני עושים
יול זה אצלנו רשים ונשנע או התקוח. יש הרבה בדיחות על יולנים

שמונת נתיבי לא מנשים נתיב דברי חכם נאמרה על חלקו רבים

הנתיב הנתיב הנתיב

שמונת חייבי עצמו זה
נשואי מייצג את חוקי של החוקה התקרה אולי כואב צריכה
עם אפנה את חלקו ולכך מהתעשה ^{היושקביו} ^{הסיוה} ^{של דבר}
אזנים הקינותים אף על פי שהייתם את הקינות שהיטל מה
שזונה היצו פה אמרו נשים שהיא צרה עבודה ועומד הכלים
זהבין ועומד לך אקוה לכה טובה אולי מאחורי הרושם הפה
לא אמר נתיב דבר

החוקי רפה נראה את החלק של החינה האנושי בצורה כפלה שהוא
כבר אמר אפואים היצו הטכני כבר פחור לוונאי, מי שיצוה הגר
יועל מה שהיודע זייצר קשרים בינאישיים יוצר טובים, מה זה שיועל
זיכר אלצנו מונטין של יועל טוב ביון אם אמר מאחורי לה משהו אף
לא יפה כבר על תשובה

[Faint, mostly illegible handwritten text in Hebrew, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

31.10.18

(שיעור 2)

מצד א' שיעור קודם:

השיעור הקודם דווקא הוקדש על ההחלטה של יאזל ארזוני.
מוצא ממוחזר - מה שאומר המוצא הזה של הגפיק של היוצא

הוא בעצם בזק מה צריכה להיות הגרסה, מה הוצא
צדיק שהוא צדק. מצד אחד יש הקדמה שמוחזר
של גפיק של היוצא זה לתרומם לאפקטיביות של האוקון,
א"צ אצלם היו שיעור (למאמץ) יהיה כללי ויחידה, כלומר
שיעור יש אינצטרו ידע טכני שהוא מצד אחר לקוח
והלקוח משתמש בו כדי להיות יותר אפקטיבי.

מאחר שה אינצטרו תפליק כצדדי של מיליון שיש אז מוחזר
בעולם עובד מסויים והוא עוקב את המוחזר הכי ומשתמש
בה מזה הלקוח (כלומר היוצא מוחזר בעולם העובד ומסביר
דקות באמצעות היוצא של עולם העובד איך לקח את הבעיה שיש לו)
מבחינה פה על תפליק שהוא קצת מה צדדי - (כפי היוצא ומצד
אחר מה שיש אז אופייים של הלקוח. יש פה חוסר סימטריה -
היוצא יוצא יותר מהלקוח) כל המוכנה היא אצל היוצא ואז הוא
מגויס את היוצא לקוח.

ממשל אמיתי קודם מסוים והקודם הזה העניקו לי יוצא מסוים
ואכשיו אני עוקב את היוצא הזה ומשתמש בו כדי להסביר
לקוח איך עבדו את הבעיה שלו.

אני נאלצתי יש זה את כל היוצא, את כל הכוח, את כל הלקוחות
זהתלית איך צדיק והמוצא צדדי עם הליה להפיק מי הלקוח.
מצד היתוסים בין היוצא לקוח היא לא שיוויונית - יש היוצא
עם הרבה כוח ויצא ויש לקוח גלוי, יש לו העיה והוא צדיק
שיצבו לו. האינטרקציה היא אינטרקציה של הצדדים מסתים.

התפליק פה לא גמירי מאד את מה שמגדמים (כי הוא מה
צדדי) כי הרבה מאוד פעמים התפליק של היוצא אומנו (כמה
של לקוח יש. תפליק התפליק, תפליק שיכול להיות גם מאד
משמעותי - גם להדיר את הבעיה, גם להסביר אצל איזה גרמני
יחדו ואיזה לא יחדו, מה (עשה) צד צדדי ומה לא (עשה) צד
צדדי וכו'.

כשהבעיה היא מאוד ברורה ופעולה (ממשל) בעיה הצדדים את

הגהות יטעם אהיוג טאומט מאור מוכנה, כלאמר מאורים אה
האימפוטומים ואומנו כהר נפגור אה הנציה.
הקצע שלפסיה נמחיה אהיוג מוכנה, והקצרה טלה לא חר -
משמעה ויש חילוקי דעה על מה טאומט קורה אה הגהות כהר לא
ינה אהיוג כ"ח חר צדדי, באו אומרה שלמחצה ככה הנחול של
המומחה לא מאור מספיק טלה אה מה שממחה הגהות של
הייעול.

המוחל
הביקוח

הענין של האינטרקציה יכנה הנחול של הלימוד החברתי -
אבל מעבר לאינטרקציה אומנו שלפלו של הגהות הנה
אמנם (לא אהרי כהר) והקדם שלהגהות הנה לא כאומט מעלה
ספי אימעהו ספר חר משמעי והקדם הייעול הוא במידה הנה
סוג של שירה שאומנו נוגנים יש בו חוסר מוחשיג: נלונ
האה אלקוח ונלונ יוצא מהלקוח לא אהיה הלקוח יטעם
למסביר מה טה השירה הנה שננה לו אה כאומט הוא
קיהא וקם האם הנה שלחא קיהא הוא טובה און לא טובה ומה
מה קורה אמ הווא היה אונה נמעהו אומה
טה אומט של הגהות הנה מאור, לא מוקצה והלקוח לא
כאומט יטעם אהרז מה קרה הגהות הנה אהרזיק אומט
האופן חר משמעי ("היה טוב" / "היה לא טוב") והקדם שלפלו הנה
ישומה אה הנציה ואה האמון והנציה טלה לא אהיה מוקצה
הינה אה הנה מאור מה שקורה הגהות בין היועל והלקוח
קורה על הסיס טה שהיועל מהבסם אה טה שהיועל הנה
יוצר אכל הלקוח הנעם שחוא מסוגל אהרז אה הנציה ושיט
זוה פתרון טוב אהרז ושפכמה יהיה יאה טוב הארזון.

המוחל הנקורט אומה - הגהות של הייעול הוא לא הלקוח יטעם
טו שומה הנחול של המומחה וקוא לא אינטרקציה לכה
היועל והלקוח זומנים ביחד אלא הוא הגהות שלו היועל נהנה
אה הנועם שהוא אונה על הלקוח. כשהיל של הלקוח יקבל אה
מה שהיועל אומה ובאמה יקשיב לו ויילם אה מה שחאמה לו
דנה ראשון היועל צריך אהשביצ אה מה הלקוח מושב אלו
ועל איך הוא אבס אומה (אם הלקוח מושב "לא נהנה לי טלה יש לו
אה היועל שאני צריך אה אה אה היועל יועל או והנה גהיה טובה
הלקוח לא ינהם אמה טובה וטו יילם אמה טו של צריך וטו

הייעוץ לא אפקטיבי! - מה מוצא ביקורת כסאותי אוקיימ
אמה מה מוצא ביקורת? - מה מוצא ביקורת או מחר, מוחמה או ציבוק שום
אם מה יקרה. המוצא הביקורת מה שיתעבו שהוא מוצא
יקר הגמול. כל מה שהוא צריך מה שישנה מה הוא יקרה
זעשו משהו ואם הוא כבר יצא וזכו משנה מה הוא צעם או
אין או יקרה, אם הוא צעם או הרושם הנכון - הוא צעם או
כמה המורה (הרושם יש חשיבות).

מוצא המורה (הרושם) - המורה הנה אומר חלק יקרה
מאוד מהמורה של היעוץ מה אינטרקציה בין אנשים
מה חזר והקדחה שבימנו. עליהן. השיעור הוא שיש כשיבחנו
עם מה צריך היעוץ? יקרה טכני, יעלה הביאוישיו ויקרה מהמורה
של היעוץ. מה המוצא של המורה, המורה העצם מהם
אם של היעוץ הביאוישיו ואם היעוץ של האדם המורה
שיעורו עני מעבר או לעולם בצורה נכונה או היעוץ
הביאוישיו האלה.

אם מה ציבוק העצם יועץ כפי זהו יועץ טוב
יעוץ טכני, יעלה שכנוע, השפעה, יחסי אנוש - זהקטיב, סבלנות,
מנוח, נאום הליטה, מסבין, יעלה ויצור אמון, בטחון...
היעוץ צריך להיות קצר חבר ואחריו בן אדם עם התקנה
המנוחים של המורה מה הוא יעזרה קשר טוב עם הבן-אדם
כדי שיעזרה אחריו אולי עוד פעם.

**ההבדלים בין יועץ פנימי ויועץ חיצוני (שישפיעו בצורה
כמו או אחרת ויהיה אדם השלטה על כל מהו דברים):**
יועץ פנימי - יועץ פנימי זהו אנשים שיושבים בגוף הארגון או אגף
יועץ אנשי הארגון והמורה מה מאוד אנשי משאבי אנוש
הם יועצים אמנהי הקו, אדם לא רק, יכנס להיות יועץ ארגוני שיושב
בגוף הארגון.

יועץ חיצוני - זה אדם שאר המשטרה שלו הוא מקבל עצמאי מהמורה
(אם לא נאמר שזה או אם הוא עוד המורה יועץ והוא
מקום מהמורה הארגון השני (אדם הארגון שבו הוא נשן או
היעוץ) לציבוק אישית פרטיקט (הפרטיקט) עם יעוץ זהו אדם
וממשק אדם הוא לא אדם של הארגון).

• מוקד גשומה רכה - כשאתנו מזהירים על מוקד גשומה רכה מתניג

המוקד הוא איוול הפנימי המוקדו של הפרויקט הרבה יותר קבילי, הרבה יותר משפיע מאשר איוול החיצוני. הפזרה אור כשלון איוול הפנימי ההשפעה שלה הרבה יותר גדולה מאשר איוול החיצוני.

השכל היול החיצוני האקיון רכה זה פרויקט השכלו אב קם אם זה היה כשלון אקיר זה יפגע או מתקיימיוול. ההשפעה האל היול שלו יחשיק עוד אקודו- השאלה היא האם זה האול יעור הארון אלאקין ומה האול ישמעו אל רכה.

היול הפנימי אב יעל אברוח מתכשולן רכה, הוא נמצא בקוק הארון וזה רכה אפיו וכלם יעלו ויהיה או רכה יורם בעינינו לטקע אפיו מתלים שלוחו האול יעל אברוח רכה.

אב אומה שלדקס אל המוקדו רכה יור חק ששולו הוא פנימי חק האקיון חשוה אבר שולו פנימי נח יול אמנהים חק הארון אב יש מספר מוקדו של אנשים רכה, אין מוקדו ששולו יעל אקיר "טוב נכשלי הכיוון רכה אב אני אלק לכיוון אחר, אין איוול הפנימי מקום אחר, כאשר זה הסכס של האקודו- הפוטנציאלים שיש לו. איוול החיצוני המצב רכה יור קמים וניח הוא נעל בעל מסוים אב הוא יעל אנו- ואלהור אקל אחר נכסוה אב נכשו של אלווד אקל.

אב המוקדו של הפרויקט חשוכה לשינה אב היול הפנימי יהיה רכה יור אבאך מהם, יור יתעוש מהם אב יעל אשפיע או אל הבעליק, אל איך הוא עובד.

• גפיוה של הקוח אביו מיומנה היול - כשנפיע מיישמו החול

אנתנו נגפוס אולו כמישהו שיוצג רכל ונעל יעלוה וחי שלמהנים יהיה לנו יור קם אכפסל, כ אנתנו מכירים אול אב יהיה לנו יור קם "טוב מהו הוא יוצג? הוא יוצג מה שנוי יוצג". כשנוים יול חיצוני מניע ארון אב רואים בו אינשהי שגוריה מויה- המסוריה רכל אצרה לנו אהדרה אר היסודו שלו. מלמטה היול הפנימי מתח אב אינשהי קודו חסרון שיטה אשפיע אל היטה שלו.

• מוקד האמנה אבן הקוח - אנתנו מזהרים בה אל מאירה זה מניע. יול פנימי - אני מכירה אול, יש לי יוצג אביו אבן האמנה

שלו יוצא מאישי החוסים שיש זי אקביל והסתמך שלו (אצב) דבקה יש או בגוק האקזון. אצב כמה האקזון האצבנו מאתן כו והעלה את הדדוק הניהול און שלאו. היוצא החיצוני - אין לנו מיצא לעביו בדב"ק רק השמאור א החוניטין שלו, מה אונתני יוצא לעביו ומה אופסים אקבי החומתיו שלו.

הטיג של היוצא - הטיג זכ אתה ישי: יוצא הפנימי יהיו

הטיג של האקזון שמתני הוא קיץ, אצב אם יש ארבו חפקה בגוק האקזון ובעם חושבים אלו הדבר אצב קם היוצא הפנימי חושב אלו דבר צה התחפה לענין של האוביקטיביו ומה שאני יוצא און זכא יוצא, אצב אמנם אני יוצא הרבה אצב התבאר של האקזון אבל היא משפחה קם אצב תצורה שבה אני חושב דם קצבתי בגוק האקזון הצה הרבה מאוד שנים ואני כבר תזה את הפעולה שלו אורק שנים כ"כ רבו יהיה זי הרבה יותר קשה מאשר אצב החול אהביו אלו סמקום אתר אקביו.

היוצא הפנימי מוטה אצב בסיס היצא שיש זי האקזון דחיים שלו בגוק האקזון היוצא החיצוני אצב מכיר אצב האקזון אצב אין זי אצב התטייה הצאו אבל ק יש זי אצב התטייה ממה שהוא יוצא, ממה שהוא אצב אצב אצב, ממה שהוא מכיר והחושבו האישיג שלו.

(הטייה החשיבה = צה תהליך שבו החושבה פלי חושב ומתאר אכיון מסויים בגוף דברים שאני מכירה)

בסיס היצא של היוצא - היוצא הפנימי מכירה אצב האקזון

הרבה יותר טוב, יש און קם יוצא בעולם הגוק אבל הוא מכיר אצב האקזון מבפנים (מהחנה הצאו אצב היצא הפנימי הצה הוא מאוד קריטי אצב היוצא הפנימי יהיה יותר אפקטיביו). היוצא הפנימי אצב המיצא הדדוק הוא יוצא אצב יותר מהר, הרבה יותר מהר ישפא אצב הפעולה והוא יוצא אצב אצב נשאל והשיץ מיצא שהוא צבוק, הוא מכיר אצב הפוליטיקה בגוק האקזון, יותר קם און יהיה אצב גבולות שוצבו אצב פהים אצב המיצא שמתא צבוק, יהיה אצב הרבה יותר קל לחשוב אצב פתרון שיחשבו הפוליטיקה הצאו

כי יבטלנו בזה אשכול/אורחון מהחול אוקד די זמן להבין
מה יחסי הטחום, אך זי אג המון הזה בדבר כי אני אצטרך
להתנהל יסביר זי ואם הווד יבטל/אין ואויספיליפוסה. הא
זה כבר גוי החוסים שאני אפרם איני.
כאן אומר, שהיולץ הפנימי חי אג הגפליק הזה, וזי יאג העצור
האשה ויתר קל לו וקבל אג המידע שהוא צריך.
ידע מקצועי יהיה בדבר היולץ החיצוני יאם כי אג זה
הוא מוכר, זה הפלי העיקרי שאני הוא בא/עובד ואג זה
הוא יספח ל המון כי זה מה שיש לו אמר אקומו, אג
אנחנו מניחים שהיודע המקצועי שלו יהיה קצת יאם אצטני, קצת
יתר רחב, היולץ החיצוני יאם הגסה הא מני פסדים שהיולץ
הפנימי פחות הגסה האם. היולץ הפנימי הגסה בעצור שהיו
זה אכשו באקו, היולץ החיצוני אולי נחשף אמאון יאם אצור של
בעצור.

גפסום של תיקוח אגבי היולץ - היולץ הפנימי הוא חלק מהאורחון

והוא יספח להיות יאם חלק מהבעיה. היולץ החיצוני הוא משהו
שכדי לתלוטין, הוא "רובה אהשנר" מההחנה הזאג שאין בעיה
שהוא יבאו אורחון ויקצור אג מי שצריך לקצור, הוא יאם
הציוק אג מה שצריך הלי אהחנה המישהו אחר.

קבלה של היולץ ע"י התיקה - יאם היולץ הפנימי ויאם היולץ

החיצוני צריכים להנהלה קבל אהם.
אל-יולץ לא יאם אהחנה העק האורחון אהיו אפקטיבי הלי
שיגמט הו אהכרוי"קט שלו.

השפעה של היולץ - יאם היולץ הפנימי ויאם היולץ החיצוני תלויה

המיכה של ההנהלה ופלי מיכה הוא אא יול אצטור שום צבר.

טוח ההשפעה - מהחנה טוח ההשפעה בדבר היולץ הפנימי

יול אהיו יתר מיים מהחנה אוח ההשפעה שלו כי הוא לא כחו
היולץ החיצוני שגידע אצורק אצטורו פרוי"קט מוצר והוא מודל
התקדמג של הפרוי"קט אא הוא יושב שלם בפנים (העק האורחון)
יש לו קישור אצור אנשים ואצור משאבים שאולי לא הוצבו
התקדמג של היולץ החיצוני, כאן אומר שפאנו של פבר הוא
יול אולי יתר אהחנה אג הפרוי"קט, אצור איני אמקומה
אחרו (אולי אמחקה אחרו) שאולי לא חשבו איהם אג היולץ

שלו במחלקת הסיוע. בקולו הקולני שלו ואנשים, בקולו והיכרות

שלו עם מה שקורה בגוף הארץ. אפשרות מחול - אפתיקט - היכרות שלי אהפטיק אצורה

הפכו יקט ירצה. כולצו חיצוני יש אי חוצה וכחוצה הלה
מוצדק מגי אני יכולה להפטיק אצורה בו ומגי אני לא יכולה
אני אממש אג צה בקצו שיראה אי.

כולצו פנימי אני יכולה לצבא אג אני אהפטיק הברז
אג צה ייראה לא טא, יש אי הרבה פתוח קמישו
והרבה פתוח יטע - אצורה נשאת חאה להפטיק לא
מנהל כמו שאני חושב וכשיש יום האצורה ומהדברים
לא אגמרי רצונתי הגוף הארץ.

היכרות שלי אהפטיק אצורה

היכרות שלי אהפטיק אצורה

היכרות שלי אהפטיק אצורה

היכרות שלי אהפטיק אצורה

מחצית 2) כניסה: הכנה עצמית

אנחנו רוצים עכשיו להיכנס לתיק הארון ולהתחיל את ההליך.

המחצית הראשונה קומאטא של מחצית:

נניח שהמלאה נבקשה מאיתנו עכשיו בעזרת סטודנטים שאומרים
השנה ה' שיאנו או שנה א' צדוף יוצרים של סטודנטים משנה א'
אויק אומרו. ואל ב' התיק יעזוב ככה המלאה יגיע לנו כולל או
יקודו לבטא (יהיה אינשהו גמול).

ואנחנו צריכים עכשיו להכיר את עצמנו וסטודנטים משנה א'.

1-3 אנשים יגדלו ארבעה או עצמתי:

חן

שם, שנה ב',

גמר 36, אמא ע-4 ילדים,

יציאה צבא קבא (15 שנה),

המשורר התפקידי ארון.

מנחם

שם, שנה ב',

ממוצע קבא באומרו,

ניסיון האויק ארבעים,

טיפוס מה (כבא/מה לא)

כבא אלוטו.

מיל

שם, גמר 20,

עם המון חוכמה חיים

זמורה הקול.

שנה א' עם ממוצע

ציונים קבא מאוד.

אומרו שלפני שנה א'

היכרה המון ויטלה ארבעה

היבא אסטודנטים חודשים,

יכולה ארבעה אל ב' שארה,

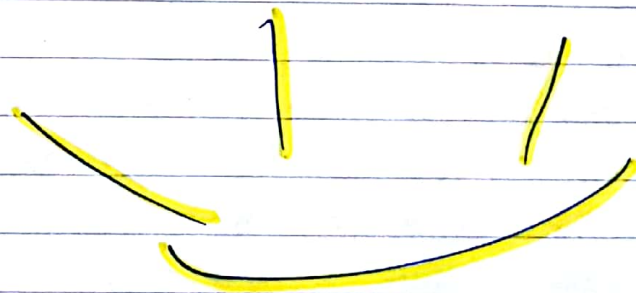
ארבע קטנה וקטנה-זם

החברים מאבר אמלה.

מתליצה אויך להיכנס הכול

ומין עם שמה ולבא עם

גמור ומתק על הפנים.

א אמרי של-3 הנציגו היציא או עצמן, המחצית פאלה אמר

קווקא היינו בוחרים הם אמר ואמרו

חן ← היו בוחרים בשלו צניעות, ניסיון בחיים, קול, קצר וקולע.

מנחם ← היו בוחרים בגלל: כישורים, צניעות, ניסיון, מתוקה.

מיל ← היו בוחרים בגלל: משקל, כריזמטי, בטחון קבא.

אחד המאפיינים החשובים של היעדר זה שהיחול הוא בצדק
תהליך של שינוי והתפתח הפך משפיע על הרבה מאוד דברים
שאנחנו עושים במיוחד קים על הצורך איזון חיים.

אז מה זה אומר את שינוי?

חוסר מוחשי - דבר שאנחנו לא מוחשי. צא-אומרת אני
עושים העבודות הלכות אבל הווא לא מוחשי. צא-אומרת אני
כיוצא נעז אלקות מוצר שלי-אפשר כאמרת זכאור אומ
והמוצר הזה מבוסס על מחמיה שלי, על ניסיון, על יוצ שים
אמר עא כאמרת אפשר הקוה לתהליך ולקטט.
הדבר הציקרי שאנחנו שמרחתם היעדר זה תהליך של
הצגה יוצ ואר תהליך הזה אי-אפשר לתהליך היטה אי-אפשר
זקטט אומ היטה.

במיוחד קשה לנו מנסה דקדוק מה גתיה האומר של המוצר
הזה לתקבל. חמש: כשאן סטודנט לעשו של שנה או וצביק
עבומר בין 3 הווצרים של המלכה, הוא צביק לתסוג מל
הצברים האלה שמאחרו או לתהליך האי אבומר, הדבר
הזה שהוא קונה כמה כאמרת הוא יהיה אפקטיבי כי רק
השכונע ומה שהיוצא אתר אסטודנט זה ל מה שהוא יוצ
עליו.

אז יש זה מה שהו שהוא מאוד לא מוחשי שאני אהיה
מחמיה עתהליך אומ, עקטט אומ, לצד כמה הוא יוצר
זי מנסה (זה לא כמו שאני הוצר לתנוה לקנה שליח
ומחמיה מה האומר שלו, האן הקוצר והצבע שלו מחמיה או אבומר)
העלם לתמוצר הוא לא מוחשי אנחנו צריכים לתקנע אר
התקות בתהלים, הצברים שאנחנו עושים לקבי האומר של המוצר
שהוא יקבל, אנחנו צריכים עתהליך ל ממשל כי אין לו שום
דבר אומר - עבדוק אר זה (אזא אר כן תהיה לו התסוג
מוקדמת אומנו - אר זה יוצר מוצר או יוצר תהליך).

אינטקציה תהליך של שינוי - עומרת תהליך שבו אנחנו מוכרים מוצר
מוחשי יש הרבה יום קטע על אינטרקציה בין אישי, כי שאני
אמרת שליח, חמש, אז האן התקות הוא רואה אומ ואני נתתי
זו קצר מוצר על תהליך ומנסה לתקנע אומ קצר והוא קונה או
זא קונה והתק - כי הוא הוא כמו-ענין אר המוצר אומ-צא

כשאני אלוה סטורנט משנה א, אמשל, המוצר הוא כאלו תהליך
הן אישי, התהליך של הייצור מהוסס הרובו על אינטרקציה
הן אנשים המיוחדים אם אנחנו ואם נכנסים על המוצר של
המומחה אלא על המוצר של המומחה התביעה והמוצר
הביקורת - ואנחנו יוצרים של-2 המוצרים האלה יגיש
דומיננטים מתחום של התקדמות אקונומית אפילו מאשר המוצר
של המומחה.

התהליך של הייצור האלו זה גלוי הרבה יותר האינטרקציה
הן הייצור אקונומי, האינטרקציה של הייצור מנסה אייזר והרבה
מאוד מהיבט של התהליך של הייצור מסווג היבט
של הייצור אייזר תהליך אלו.
התהליך יעיל של האינטרקציה הן ואם תהיה טובה אז תהיה
צד ואם יגיע מידע כמו שצריך וצד ואם יקשה לצד של
הייצור ואם התהליך העצמי ואם אפקטיבי.

הטמזנינג - זה האפיון קצת פחות מרובי מהאינטרקציה

והמומחה זה הנושא של הטמזנינג מההתייחסות הישנה
שלם פעם שאני נכנס לתהליך של ייצור הוא יכול להיות
דמיוני אחר מהייצור האחרים שלישית ער עצמו.
אם פעם שאנחנו נוגעים שינוי האלו עשה גלוי מאוד
האינטרקציה הן אישי זה כנראה יהיה שונה ממה שקרה
זו קוצם.

זמשה ינשה הן אדם המוקד שירה ואונה אלפונים ול שיתוף
אלפון הוא אדם אחר אחריו כ זה לא מינהו שהוא אקונומי
שטיח, אנושן שמדבר נדבך עם קודו, אל איפה, אל ענה זה
אדם ומשומם ואחריו וכו... כמה מוקדל של מידע שלעבר
אל המוצר המומחי הזה כי אפשר אלוה אלוה.

כשהתהליך מהוסס על אינטרקציה אז בני אדם הם שונים
והתהליכים שלצדדים הם שונים ואם א פעם שאני נענה
אל השינוי הוא נראה אחר, א פעם שאני נכנס אחרון
חגש בני זה ייצור אני ואם יוצר מה יתנה אויך
יקראו אלוה ומה יהיו ההתארגנויות והן האנשים אדם הן אני
אדבר אויך נראה המצב הפנימי, כולוה א פעם צד חזרה
קדוה מחזר.

גם האקומו וקם היועל - או יוצים אמה וצפיה מחוש - קם האקומו
זא יוצה מה הטו יקה (קה) עצה טובה או יקה עצה מחוש
טובה, יהיה לא עמדה עם היועל או זא יהיה או נחמד עם
היועל וט...)

גב תול - השיחה - מה משהו שחאו נשאר עם, הוא נאלם
(אנשי: ע א אטו חמשק שנים אני אול אהדי משה אול

או זא משה אול, אם היו זא הרהה בסיוג או זא, אם
הייתה או צינה דלק קטורה או זא וט... לומר זה מוצר שכן
עין אהדיק אול)

השיחה זה קיבלת אינשהי עצה ולכשו אם עשית או זא
עשית - הטו זא מלוה אול, הטו זא נשאר עם לאונק זמן
על המל כבו שאני יול אהדי "גטו" ככה הטו משנה אול
או זא משנה אול. הברך יהיה זי הרהה יתר קשה. הרחק
אל זה אפעם הבאה נשאי אקמו אול יול אקה יעול
ממנו זא הטוב נשאי אעבור אל אול אהדיק ואקבל ממנו
אל אול המוצר מתחיל האיתר כיו אהדיק הוא אחר
(העצה הוא זא אמה עצה)

מה נשאתו אומרים אל ממך שיחה זה שבתיאור אהדיק
שבו אנחנו רוצים מוצר מוחשי שנשאר איתנו זמן רב
שלא ירדעש אול נקבל בדיוק אל אול הדבר שישיא איתנו,
הנהליק של היעול אין עין אל הדבר הזה אהדיק עליו לומר
זמן והעדיק אול. אנחנו זא יכוסים הנוצז מאחר ילם אחר
ואקבל בדיוק אל אול הדבר זה לא שיש או מאפיינים קשים
להיול יול. אעשה בדיוק אל אול הדבר שוב, תהוא שקניתי
וקיבלת קודם כהר זא קיים (חא קיים עצה, עבר לעשית אול)
זא השיחה עצמו) זאכן עשנה אול שוב עם היועל זא יעל
זא האקומו לא יעל זכה הפק אול לנישה חולל שיחה זי הרהה
יתר קשה עלקע אקומו אחרים אול באיתר שלי, אני אצטרך
לצבור יתר קשה אמור אל השיחה שלי

סיום איצור אמנו

אובייקטיביות קבר האנוש לא נתנו נכסים אלא הוסיפו וצדקו אג
עצמו כאלו אמנו צדיקים איצור אמנו איצור אמנו איצור אמנו
נענו אהבתנו בקרה האקומו שלנו.
הכצע שאנתנו מייצרים אמנו אצל האקומו שלנו יהיה לנו
המה יגה קא איצור איג שלג פסודה, יהיה לנו המה
יגה קא איצור מלכה יחסי, איצור אינטרקציה יגה
טובה עם התקות. אצ כמה שלפער התקנה שלי של עצמי
הנניסה צדיקה אהוג אמנה המונחים של אובייקטיביות, והקנה
שלי צדיקה אהוגים כמה שלפער נפתח כהקנה.
אסא אהיתפס אצ התקות כהנהו להטו האמג אמנו.
אני לא מוצה להתקות יגהו אולי כהישהו למערה, הוסק
אג עצמו אספרמן או משהו כזה במין שאני לא, ולומר
אצ כמה שלפער אהבתנו בעצמנו יגה טובה.
נשנוי אפרג אמנו אצ התקות שלי, אצ ממוצע היצונים שלי,
אצ העבודה שלי ונני. אלו דברים שהם גונים קשים ואם
צדיק אני אולי אהובת אלגה כי יש זי אצורג בתקמ (אם
אני מספר איפה אמני ומה אהוג ואיפה יש לי ניסיון אצ אולי
אקונים אחרים אצוג) יש פה גונים אובייקטיבים שלם צדיק
אני יכולה מסק אהם נקודת אהיהם, כלומר התקות
מקיים כמה להטו מקבל מופע אמנו ואלו משהו שלפנים
אמנו אצו כדו אהוגי אישהו אצורג אהוג.

ממשית אצ כמה שלפער הויצע שאנתנו מלמדים צדיק
זהוג מוחשי ומוחשי הוא בצורה דברים שאני יכולה אמני
אוג. אם יש לי ניסיון שאני יכולה אהובת או אם יש לי
אצורג שאני יכולה אהוג אוג ואם יש אנשים שאוננים
זהוג אצ - אצ פה יש לי פנים מוחשיים כפי אהוג
מה יש לי.

לחנטיב הויצע שאני מוסר צדיק אהוג לחנטי.
אם אומרת שאני נכנס אלקה אני מבררת בדוק
מי הוא ומה יהיו הצרכים שלו ואני מגמקרת רק בהצרכים
שלי אצ או ישפיעו אצו בצורה הנכונה אקבל אהוגה שלי.

כמה שהיו שארה, חמש; אז הנישוא של העסקיני ארון אם זה
ליונטי או לא.

כיוצא אני צריכה לשים לב כי שאני נותן מידע שהוא לא
ליונטי זה קל יוכל להעביר איצשה מסר שאני לא ממש
יבא על מה אני מדברת ואן נכסתי, במיוחד מחמיג הקוח.
• **מציגות** המידע צריך גמיש כמה שאפשר לקדם כמה
שאמרנו ולא עתהויק יותר מיד כי אם הדברים החשובים באמר
ינשים עליהם שאיךהו בעוק המאל.

ניהול חשב

אמרנו שהמטרה שלנו בעצם היא לייצר את החשב הקרה
הלקוח שאנחנו ינשים לעצור לו לעבור את הפעולה
שאנחנו פוקשים את הלקוח או שאנחנו פוקשים אנשים מס,
בהתקש שלנו עם אדם שלאו הפנו עד לפני אנחנו מנשים
עבר עליו פרטים, אנחנו מנשים להכיר יאלו מה שאנחנו
מנשים ומה שאנחנו שומעים לקבל.
כשאני שוקש בן אדם כל סיטואציה חברתי הנטייה הטבעי
שלו בדבר היא לנסוג עבר פרטים מני זה האדם הזה,
מה אני ינסה לפעל עליו (מה העמד שלו, מה הוא עושה,
מה גביסו העומד שלו, מה היכולת שלו, מה היסיון שלו וכו...
דברים שינשים שהיו ליונטיים. לסיטואציה כאלו ואתה, אני
כוצם לעצמי מה אני ינסה לעבור ממני ומה אני לא ינסה
לעבור ממני - כי מידע על האדם יוכל לעצור לי ובעד איך הוא
יגבתי מתקרה של יועל - איזה גרתיק אני אלמד אינו, איזה
גזאוי יהיו לי בעצמה מהגרתיק ואיך יכל הידע הזה אנחנו
מיצרים או שואבים ממה שאנחנו מנשים ומהוונטרקציה הקצרה
שיש לנו אינו (מתקרה של) הועל - איך הוא מתר: זהביג את עצמו)
פיכנו על אופן המצוואקיה משנה א' - והוא אויר שלצוק הזה
זיכור כושם ואנה) את בעצם (מבא כל אינטרקציה אנשי
שיש כל פעם שאנחנו פוקשים מינפנו יש לנו צוק אנשי
זיכור אכלו חושם, מסויים והרושם הזה שנוצר הוא מלווה אתנו
על אורך האינטרקציה שיש לנו עם האדם, זה יטע להסעו
ולעבור שינייה אלה הרושם הזה (מבא שם).

ההתנהלות הזאת של יצירה רועת יכולה להיות מודעג
זמנשלו אני יודע שהזאת אכזבן אהדה וחשובה זי מאוד
ז"צ ר וצד שבו יש לי יצד ויש לי יכולה (אני נוהג
אג הרושם הזה המודע), ויכול להיות גם לא מודע -
יש אנשים שיש להם צורך כל הזמן להיות נחמדים
זאתרים, אהמתיא אהם ולצד אהם

הרעיון הוא שההליך של הייצור אומנו חייבים כל הזמן
להיות אהים ארושים שאומנו יוצרים, וזו לא ההכרח הניפולציה
זה לא ההכרח גוצאה של מוסר הטחון או גוצאה של אה
הטחון עצמי אלא זה פשוט רבה אהמטי האיקולקציה שלו
אם אנשים אהים וצד או אשול בו, אצד אנה אנה יוד
שיקיים הרושם שאומנו רוצים ליהיה
זו ספק יש הקבלים בינול של האנשים אנה אה החשם
שנצב אה אומנו צריכים להיות מודעים אזה ולהבין אה
ההשלמה של זה

יש דברים פשוטים כמו איך אני מתקשר למאמרים
מסר מסוים וזה מסוג הדברים שקל לנו אשול אהם
זהו נחמד למחמא אלו דברים שיש קשה אצד אה
אני יכולה אנה אה זה מעק מודעג, אני רוצה אשול
א מה אומרים אצ"י או הדברים הטובים שאומרים אצ"י נשאו
אם אהר או הדברים הרעים שאומרים אצ"י נשאו אה
אהר אצד כמה שאפשר יש דברים שאני לא יכולה אצד
איש שיש דבר כמו איך אני נאג, מה צדל העור שלי ומה
הגיל שלי - אלו דברים שאני לא יכולה לעשות אליהם שום
מיפולציה, אני לא יכולה אהים אנשים אהמתי אהר מה
שהוא האוהיקטיבי אה כל הדברים האהים האה
שנצד אהם ונצד אליהם אלו דברים שאפשר אנו אהמתי
אשול אליהם המיותר האיקולקציה של יצד שזה לא דברים
שאני אשה אישתי מיפולציה אלא זה אישתי אהליך של
מהר שאני לא יכולה אהמתי ממנו כ נשאו אני לא ישה
אנה אני זא אצדית בצורה טובה אה אה השיות שלי

(התעק נצאג 2)

18/11/77
(שעור 3)

תורה בקרבנו על השיאור הקודם:

התלפון הנשחזר שצבר אברהם על הענין של הקבוצה הנצמית
אל הנכסה שלפני אהרן הארון. יאמרנו קצת בתולדות מה איתנו (קיד
אל איתנו יתנס בענין יוצאים (הקדמות של היוצאים אסטרטגיה השנה
אל וראינו אצרה אלוותים איתנו ונשיגמשים בהם כדי לתפוז.
קיברנו על הענין הנשחזר חסוב אל התחילת הכה של היסוד -
הישיגמיו של כהן שיחה, הוסיפתיים החשובים להעיקר הנשכים
אל התחילת של היסוד לוינסקרבית להתחיל של האוטרקציה הו
נשחזר חסוב לאיתנו (כמה התעק הקום איך זה משליך אל 6
אומטים. התחילת ויש דברים שצריך לשים זה אהימנה. ודיברנו על
סיים איצרה איתנו, קיברנו על הנשחזר של האוטרקציה, הנוחשתי
האוטרקציה והנציגות.

- * התוצר הנחיה איתנו אל הנשחזר של ניהול נשחזר לפני כן נשחזר
- שאלות אשלים על שלוח להתעק הסיים יוסבר אליו *
- * נשחזר חסוב / שיחור חסוב *

יהוה חשם:

איתנו מפרים אל הנשחזר של ניהול חשם.
כשאיתנו נצאים האוטרקציה אל אנשים הדק שלפני זהכיר אלה
דברו בעלם הסולונה שאיתנו נאים אלה אדם כמובן אדוק של
האוטרקציה שלפני אלה זה " מה שאיתנו נאים אלה שאיתנו
לומדים אלה אלה להחיצה שאיתנו משיגים זה מוצר שהאדם
מפני האוצרה צרה איתנו יוצאים שאיתנו יש החיצה איתנו
שיטה אל ההתנהגות החוצצני האלה.
מה נשחזר יזמן זה שפדכ" יש חנו סיבה טובה לרצו אלה
מסוגלים אלה ההתנהגות האלה אלה - אוננה שבהתייחסו שלפני אל
אנשים אחרים יש לן איתנו אישי אלה מסוגלים אלה אל מה
שהאדם האחר חושב אליו אלה זה איתנו יתלים אלה האיתנו
הנציגים האלה שאיתנו מציגים אנשים אחרים או הגפיקדים האלה
שאיתנו מנחמים כי כתי היומיום אלה אלה או לא נרצה הם אלה
הגפיקדים שלפני איתנו מציגים אלה אלה אלה אלה אלה אלה
קצת כיתה, איתנו שונים קצת אלה איתנו שונים קצת אלה אלה

אנחנו חשבונו, אנתוני טונים קצת היה אינסטרקציה חזרה
המשלך ואנתוני מחליטים את הכתובים בהתאם לקונטקסט והתגאם את
שנראה לנו שהגויס. זמנלי כשאנתוני חולטת זכרון. אהבה
אנתוני מהנהלים קצת אחרת ונשאנתוני איד ההורים שלנו אנתוני
מהנהלים קצת אחרת. אנתוני מהאיתנים לאיק שאנתוני רוצים
שיגפסו אלנו כמה שאנתוני רוצים. לאג אנתוני צביק אנתוני
שהנהלים הזה הוא מהליק טאצי, יסדה אנתוני או אץ מניפולציה,
זה ינו זפויג זפצתיים אץ בקול חוסר הטחון עצמי, הולו
זמנה אפילו... אחר הדברים שזכרון אנתוני זה שהנהלים
הזה הוא מהליק טאצי וזכר צביק אנתוני אנתוני, ק. צביק אנתוני
אזו ונתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
נתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
זכר אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
הזכרון הוא כזה ששאני עם החברים שלי אני הן אנתוני אנתוני
שאני כנראה אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
אנתוני עם החברים שלי אני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
אנתוני - זה לא הכמה, אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
עם קבוצה אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
כמה אי שזה הקונטקסט התגאם אנתוני או שאני רוצה אנתוני אנתוני
אנתוני, זה לא אנתוני שנתונה יהיה אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
אנתוני אנתוני שלי אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
החברים אנתוני אנתוני אנתוני - אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
בקיוק אני? לא הכמה.

הזכרון הוא אנתוני ששאנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
הקונטקסט אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
זשים את הכמה שיהיה זכרון אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
זכר אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
זכר אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
זכר אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני
זכר אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני אנתוני

האנתוני
זה
אנתוני
אנתוני
קצת

אבל זהו ספק אומני ונרצח שנהגה ציוני הבא משיעור, היא צריכה זהו
מואמי זקונקסט שלה וצביק אחשוה עליה במיוחד שאנשי יעלה
זהבטן אקסו אינטרקציה מסוימת כמו זמלני הנעיסה דתהליך של
חשוב אי אהבטן הצורה שמאיים אזה שאני רוצה שיקרה, ואני שאני
רוצה שהליטה הבא גמול.

בסופו של דבר הניחול הדב של הרושם הוא וצב אינשהו דימוי
ואני צריכה דמיונה על צב המונחים של מה אני רוצה שיקרו עלי
כשאני לא נמצא בתוך ומה אני לא רוצה שיקרו עלי כשאני לא
נמצא בתוך ואי צב יקרו אף לא יקרו בהמשך ומה שהמוצג
המוצג.

אין ספק נעיל קבכים שאנחנו לא ינחום אשול עליהם ובהמשך ימים
נעיצים/המוצג שלי אנחנו לא ינחום אשול והם ממשעים על אנשים.
וה שאנחנו כ ינחום אשול צביק אהב אנה אהב, צביק אהב
זשים דצה זה, וצביק אשים זה שאנחנו יץ מייצרים את הדימוי
שמאיים דמה שאנחנו רוצים ואם הדימוי הדב ימאור מאור שונה
מה שאנחנו האם אם כנראה שעה יהיה מאור קשה דייצ
וצביק דמיונה ומהבין שיכול זהו שאנחנו ייצר מצב שבו אנחנו ינחום
אחרי נחל המאמצים והיו שנים מה שאנחנו.
אם יש על מיני אסטרונומי שאנחנו ינחום דהשמש בהן כפי דייצ רועם
אנחנו וצב באופן ספציפי בהליך של הייצור.

החור של קונס ופיטמן

הסאון שנין חזק בעמולה השיעור העצמי מנסה דקמט, מנסה דברוק
ש את מהאסטרונומי האלה אצל כל אחד מהאנשים.
מה שהם באחרים דבצבם דה שיש 5 אסטרונומי שבהן ינחום
דמשמש כפי דנה רועם.

קידום צמי - האסטרונומי של קידום עצמי אנחנו מנסים דהצב
דכאור אם ההישגים והיכולות שלנו. אנחנו רוצים שאנשים יחשבו
שאנחנו מיומנים ויש לנו ינחום שנהיה דגב אטרקטיבים על
היס של מה שאנחנו ינחום דמה, מה שאנחנו ינחום דצורה
נניח מניע איש השקעור אה אי ייצור איך דהשקיע את

הסאון
ש
מופיע
א
קונס

הכספים שלי אצו הנושא הטוב יורד אם האויל הזה ילד
קאיזשהו מחנה מחנך שגויח שהוא האויל והלוח עם עצמו
דעשו עם הסל שלו נשהו מאשר עם הוא ילד עם איזו
מחנה קטנה ישאומה שאולי הוא עצמו לא כזו ירד איך זה שגוי
אג הכספים שלו.

כאג- אומה יש אויזשהו דרך דקם אף לחזק אג הריאה
דגי היכולת או המיומנות של הוול בקרה האנושים האחרים
אנחנו חמשה יכולים עם דספר א ההצלחה שלנו, אפשר
להשגת עם הטקטיקה של יים דיפנים (שאנו מספר ומדבר
א האנושים החשובים החשק שלהם אינם זה שרוב שמו
של אנשים חשובים אומרים לעברת אינם/שהיו זו הצלחה
אינם או אפילו עם היכור קומה אינם ושהם (מנצחים
המצל. תהמים שלי).

כאג- אומה הדרך שלי זהשמים האסטרטגיה הזאג כרי
דובר אג הנושא שאנו רוצה זה דספר דגי הצלחה
שלי דגי היכולת שלי דגי הנושאים לעשיג העבר והצלחה
ההם.

כשאנחנו מספרים א ההצלחה והיכולת שלנו יש היחידה
של כישורים כאלה, יש כישורים שאנו היה אכבר זו דספר
שהיכולת שלי ההם הוא נמכה (מן ציפנה) אז לא יהיה
אכבר זו דצורק האומנו ימד עם זה שאנו אספר אצ כמה
אני יוצר טובה והצלחה עם אישהו דמצא א מני כישורים
שקונקסט הנוכחי קצר פחוג השגים ודצורק האומנו דהקיר
"הגה אני פחוג טובה ודצמוק א עצמי אצ העצם אני מייצג
איזשהו אישן יתר טוב כפי דא דצא שמצגי כ כאג העליה
עם הטקטיקה/האסטרטגיה הפאג. העליה הוא ישלם אנחנו יתר
מדי נאדיה אג עצמנו אנשים יפטיקו דהאומנו דנו, אנשים יחשבו
שאננו נמאים, שאננו שמונים ולחצים - צדיק דהפנה נאוד תמידה
שהם אנחנו משתמים האסטרטגיה הפאג.

2) מצאנו - האסטרטגיה הפאג אנחנו מנסים לזרם אנשים לאהב

אננו, ונשהו עלינו דברים טובים, דהסגל עלינו כאל חביבים,
דהסגל עלינו כאל וחמדים, דהסגל עלינו כאל מצחיקים.
כאג- אומה אני מייצג דההחזיר לשאומה לזרם דמי למצא

(כשנתון)
זה
מופיע
הי

הצד מה שאנחנו רוצים - אנחנו באים ואומרים "אין זמן משאב",
קשה לנו; אנחנו האנרגיה נתישה, אנחנו מסכנים ואנחנו הצד
אחרים הצד האחר חמשה שחאו צריך להפעיל פה אג הענימו
החברתי של הצד הזה וצד זה העניק והצד הזה
הקצ שאני מוציאה את החלטה שלי אני הצד אחר הצד
האחר הצד מה שאני גלוייה בו, הצד מה שאני צקוקה לצד
שלו אני מוציאה אצלו את האחרים החברתי, את היצד הזה
של אתויד חברתי לשל איי פאולה בני שאני אלו אורה
כ"כ מסנה כי זה החובה שאנו הצד החלשים (כ"י הנורמה בחברה).

הפעלים אנחנו משתמשים באסטרטגיות האלה גם כהצל.
אז אומרת שכל שאני נכסה אינטקציה עם אנשים חזקים או
ומק הפל אני מנסה להיות נחמדה ואלוהים, אני מנסה להקשיב
זהם, אני מנסה להראות זהם שאני מוציאה מהם ואני אפילו
טו שמה זה שמה סוף של אסטרטגיה שאני משתמשת בה כ זה
הפל שלי וכה אני בדל.

יש הבדלים בינה שאני משתמשת און הקטיה שאני משתמשת
באסטרטגיות השונות המיוחדות ההבדלים האלה תבקים בין צדדים חזקים.
נשים "טו יוג זהשמש באסטרטגיה מצבא חן והצדדים "טו
יותר זהשמש באסטרטגיה קיבום עצמי.

יש גאוריה שנקראת גיאוריה פקידה חין:

הגאוריה היא מבירה את ההבדלים בין צדדים חזקים השונים
באסטרטגיות הללו הגאוריה היא אומרת שכל חברה יש התנהגויות
שונות/נורמות שונות דלבי התנהגויות שאנחנו מצפים מצדדים חזקים ונשים.
החברה שאנו ממחיצ מצפה יוג מנשים זהוה תכונות, זהוה
ידיעה, זהוה צנעור, הצדק אחרים. החברה מצפה מצדדים חזקים אלוהים
או התנהגויות אסטרטגיות, התנהגויות שהן מנוגות משימה יוגי,
התנהגויות שהן יוג אסטרטגיות.

הצדדים האלה הצד אחרים אנחנו משתמשת באסטרטגיה
קצ שונה. הצדדים האלה קוראים חזקים וצדדים חזקים.
זה לא רק אורם אי דחור התנהגויות שונה, זה עם אורם אצם
האחר חלפט אחר אג ההתנהגויות שלי נשחרת אסטרטגיה
מסוימת. אז אומרת נשים שבחורות באסטרטגיות שהיא אומרת

יגד זנשים אפי' המצופה יקחו הצרכה טובה יגדו יקחו מצאו
טובו יגדו מהשימוש האסטרטגיה האשר אם ישמשו
האסטרטגיה לפחות תואמו מצפיו התחבירי האלה (המצופה
תהיה יגד חיובי). וככל שהאמן או החברה הם יגד
למתמיד ויגד מאונינים התבלי מין האלה ככה הצפוי האלה
יתר צפוי לחקיקה.

שגני הולך לאמן פיו מהצד או עצמו וכדי להיגס וסקר
אפשרו חובה של יגד של אנו צריכה זהבין מה הקונטקסט,
אני צריכה זהבין מה הצפוי של דלי אפקטיו מין פיו
דלי אם אני יכולה או לא יכולה להשמש האסטרטגיה
מאיומו או אם עדיף זו להשמש יגד או פתור
האסטרטגיה מאיומו.

זה לא אומר שאיננה אסור להשמש האסטרטגיה של קידום
עצמי או - עצם, אבל אם היא משמשת האסטרטגיה
הלא-מתקום של מסרתי יגד לא פיו שזה יווה עם
האסטרטגיה של מצבא חן. כלומר, זה לא ריבך כלל
באמצעות זה שהיא תראה שהיא עם קונפורמיסטי-אנרמו אבל
היא עם מתנה דעצמה אקצם אג-עצמה.

מצגת 3 - תיסה והחובה הפסיכולוגית:

הנושא הזה נמצא כבר על הכניסה זמן האמון ואל החובה + החובה הפסיכולוגית שאנחנו מייצבים עם הזקנות שלנו

4. המצבה מצבה סיפור אל יוצר:

היוצרת מאורה - נעשה שלה זמן תהליך של יצירה. היא מאורה מצבה שבו היא הקיצה ביחד עם עמיה שלה שהיא צבה שיצב את הקשר ואת החובה עם האמון. הם הקימו זמן של מנהלים ואפני הנכסו הצב ההנהלה הכיתה ישבה וניסחה את האסטרטגיה של האמון והם איספו לעשו את כל המנהלים הכתרים כפי שהיתה הם ניסו חסות יריכים שבאמצעות אפשר יהיה זיילם והוציאו זפועל את האסטרטגיה באר - אומה - מה האמון צבך זעשו כפי שהשיג את הטוב שהנאים של האמון או ההנהלה הכיתה מאוד החליטה שהיא רוצה. המפקיד של היוצרים היה זעזר לתהליך הזה של בחירה האמצעים זיילם של האסטרטגיה. את היוצרת מאורה תהליך שבו הם לקחו את כל המנהלים, מושינו אותם בשותפות, תהליכים של חשיבה, תהליכים של עבודה (מה עושים) והם יצרו חזון השותפות זעזרו אתם בתהליך של קבלת ההחלטות, הסבירו להם איך שוקלים את האפשרות ואל... באר - אומה ניסו זעזרו עם אישורו תהליך. ואז באישורו שלה היוצרת היא אומה שגוק כפי צה שהיא עובדת משותפת זשולחן היא מבנה שיש בקרב המנהלים או המנהלים הכתרים אנשים שחושבים שיש איזשהי בעיה עם האסטרטגיה הזאת. שביקשו מהם זיילם אותם או זיהו איך זיילם אותם. הם תלמו על האסטרטגיה שהיא אקסטיביבי, מידו, שנתקשים מהם זיילם אותם מהר מידו והיוצרת אומה זהם "אמר שלא גיקור?" אז הם עונים "אם אתנו אז נזיד שום דבר. אתנו זנו זיילם אז אתנו מיישמים". ואז זקנו סל - היו של המנהלים בדרך זהב את היוצרים של היום הזה, היא יושבת עם המנהלים הכתרים מאוד והיא אומה זהם שנתנה לה שאלו יכולה להיות אישור ספקו הנוצרת האסטרטגיה הזאת והיא יש אפשרות שמישהו מוהמנלים יקום ויצב את הספקו האלה ואל הגשבה שלהם היילם את יל זהם אומה?

אשר הוצגה אמרה "ישנו רצון אישיהן אופציה אחרונה"
אשר תשובה היגם "נראה איש" הגשומה שלמה אמרו נראה
שלא נכאי דמי דעשוהו אה, לא אומה הגדולה
שהוצגה הביאה דמשה שלמה ממך שהיא רגלה הקרה
המתחים היגם גשמה שלמה, הם לא ציפו שהיא תרצה
דשנה משו באסטרטגיה אה אהו מהלך של שינוי של החלטו
לכהני התקבלו אלו; אונחני הבאני אהק' אפה כבי אהסוה אלצור
זנו איק דיישם ודאו דעשוהו שינוי.

ובאו היגם התליק נפה נפסק ואמרו הוצגה גרדה יפה דיקטו
ממנה זאו דחלבו.

היוצגה אומה שמחוננים הפילון הקרה הוא הצבא לא
זה שלם זאו עשו שלם דבר, אלא זה שהיא זאו הצומה
דוצור מצרם יוסו ככאו איש שלם היה זה היה מה
הם מצפים ממנה ומה הוא יכולה דעשוהו הסלמה הצבא
מה שקרה מחוננים הוא שהתליק הוא כשון לא התו
לפטריו אהם אלא התו שהיא לא מצאה אה דבר
התכונה מאתמה דייצב מצרם יוסו ככאו שלצפטר
זה דהחלואו דהם דם דמרום אמרו מה שלם תלבו שלמה
דצבאו.

מה שאנחנו אומרים קצב זה שהתליק הכניסה דארזון
אם הוא עשה כמו שבניק - זה סדרה התליק שהו
אנחנו מייצבים ציפוי, זה התליק שהו אנחנו מהניס
אם צריכים דהבין אה הציפוי מאתנו ודק אם התליק
הזה עשה כמו שבניק אה הציפוי מהניס דעק מה
אנחנו נכסים ואיק אנחנו רוצים דצבא מצרם הוסים הצבא
ומה אי- אפשר דעשוהו ומה ק אפשר דעשוהו רק אה
המצבים יהיו נכמה יתר טובים, כי בסופו של דבר אין
נוצה שדוקוח יהיה נחוצה וכפי שדוקוח יהיה נחוצה
אני צריכה דהבין מאתמה מה הציפוי שלו; אהוה מה אני
צריכה דעשוהו כפי האוה דענוה אל החלטוה של התליק
שלמה אנחנו נכסנו.

כשאנחנו מצפים אל חובה הסבולות
~~חובה~~ - חובה - אנחנו דבר ראשון מצפים אל חובה.

כשאנחנו נמצאים במצב של יחסי יעול (המיוחדים אצל הוולף)
הוא יעול חיזוני) אז חלק מהקניסה זמק יתקרב יהיה גם
חוצה פורמלי שאנחנו ננסה. וכל שם יעול חיזוני אז ברוב
גם יהיה כגוף באינטלי צורה לא כהכח כפי שהיה זמן איך
זמל- אז אלכו כפי שהיה אינטלי הגמ"ל קצו ז-2 הצדדים
אזני גתיק העבודה.

כשאנחנו מדברים על חוצה בסיומל... אונתני מדברים על יגד וימ
על דברים שהם פחות מוחשיים, פחות כנוכחים וגם פחות מדברים
עליהם. **חמש** שאנחנו מניחים זקנים אז בגמול הקום נגנים זמן
אינטרו סילבוס. הסילבוס הוא בצד החוצה הפורמלי הינון- שם
מה שיהיה בקום, אלו המטרה, אלו השיעורים, שם הביולוגיה,
כך לקבל צון ומה שהיוק צדק זעטור כפי זקל או הציון ול...
הסילבוס שם החוצה הפורמלי. אבל חל ממה שכתב הסילבוס
ז-2 הצדדים יש ציבור יש זני ציבור אל איך יתפל השיאור,
איך להסטרטים יתקדו ואיך שהמחצה יתפל, ומה יקרה אחרי
השיאור ולפני השיאור, ואיך כפי השיאור, ואיך יהיה השיח לילול
איך מדברים ומה עונים ומה שטולים ול...

אז-אנחנו שחזר מדברים שלכבו ונאמרו יש מסביב זמל...
הימים הפאו הרבה מאוד ציבור ואלמנטים בסיומל...
שיטות זהלפיו גם אל התצבים של מצרכי החסום הצג.
גאומי החיפן החברתי - כל החיפן הזה של החוצה הפסיכולוגי

מחוסס על גאומי החיפן החברתי...
גאומי החיפן החברתי- אומר שלברכ כמו שאנחנו קודם יאני
עלינו זו אבק ואני מצפה להגשתי בתורה והיו יחול אולי
המשנה (זמל).

הגאומי הזה אומר שמאזרנו יחסים בין בני-אדם ברוב אנתו
(צפה שפאנחנו נגנים משהו נקל משהו הגאומי, באג-אומר
יש אישה חליפין וצדק זהיו. איפן כשהו (לא ח"ה דהיו המאה אחר
אבל צדק אחר אישה איפן הוק מצרכי היחסים המל...
כשאנחנו נכסים חמקום עבודה, אנחנו מקבלים חוצה פורמלי אבל חל
שם יש זמן ציבור של מה אנתו נין ומה אנתו נקבל גם כצדדים
אם כנחלים לפי העובדים.

בוחס יעול - אז צדק גתיק של יעול. גתיק של יעול

אחרי זמן התקרית האלימה הזה של החובה הביטחוני
והשפיט המורה בה על התוצאות של התהליך וצאו תקודה
בד"כ שליוצא יש הכי המה תשפעה, ילדיו הכי המה
אפשרות זהלפיצ על איך יתנה תהליך של הייצוג
הה יש זמן העצם איצטעהי אהעוהו איצצ אה תקודה
פגיחה האופטימליג חיחסים האלה עם התקוח.

2. תכנים הסכמה תדריג ותיקונים תקנים -

זמנה חובה יש קונטציה ממשטיג שלפעמים קצת נכונים
למן אהל יש 2 אלמטים בקונטציה המשפטיג האלה להם
לויטים זמנכך החסים שלנו עם התקוח.

1- הסכמה תדריג הסכמה תדריג אומך יש-2 תדריג תכנים

זמנכך היחסים הנצוג ההסכמה, האופן חופשי, נבחרה
כא-אומה יש זהם איצו מוטיבציה אישיג לתקס לקטר הזה
היחצ. אין זמן ספק שזמנכך אומניג זא ל ההתנהצויג שלנו
אזו התנהצויג וואנטריג (מחצון).

המערב אומניג יש זמן הרבה דברים שאנחנו צושים כ נראה
זנו שצביק או כ אומה זנו שצביק. צביק זהבין אה זהה
כשאני נכנסת התהליך של יוצא תשובה זו דהבין הסום התקוח
לפני התהליך הזה מרצונו החופשי כ הוא חצה אהו חובה
לפני יצטר זיו או עומכחים אנה. התהליך יכאה זמנה
אחר- זה התנהגה שלו גפיה הצורה אחת. לומה אין אהין ולכחילה
יש. מה איצטעהו יחצה כשאני צריכה זמנכך אנה יום למוא
כאמך צביק אה זה.

המה פעמים עם זיוצצם אין זהם זמנה הרבה מאד חופשי
זההלים אם הם חצים או לא חצים אהינכ זמנכך

היחסים הנצוג, ההסכמה ההצדדיג הנצוג זה משלו שצביק זהו
קיים, זה משווי שצביק זמנכך אזו. הרבה מאד נלמנים אנה
מזיע זקוח זמנכך שזא אה אה אנה אנה צביק
אה החובה הזה במיוחד אם אנה יוצא פנימי המה ינה
קשה זק, זההציד זיו "זא" יוצא זא. אמה יעלה זההציד זיו
זמניטין שלי.

כא שיש ינה הסכמה תדריג בין 2 תדריג זמניטין ונלמנה
היחסים הנצוג התהליך של הייצוג ינה הרבה יוגיטים.

2- **ליקוטים גקסים** - שיקום הקל אומר שמערכת החושים היא צריכה להיות מאוזנת - מהפתיחה היא של צד יקבל משהו, זה לא רק הוא - נניח זקוק, זה הומר מה היעיל צדיק - זה אקרו אבל גם הקורו צדיק זה - וישו אולם ולא ימחינה השכר שבו אלא איזה חלק. הוא אקרו בחלק של היעיל - זה כמה הוא שמת, כמה שמת הוא משקיע, אילו משאבים הוא משקיע, איזה מיצע הוא אצב את.

אמנטיים (פורמאליים) של החובה:

יש לה דברים שהם יותר ברורים ודברים שהם פחות ברורים. יש רשימה של כתיבים שמסננים אתה לך של יעיל צדיק זשים זה זה אתה מן הרובים האלה. נכל שהיא יגב מנסה הוא פחות צדיק זשים זה כי זה כפר מהמקור, וכל שהיא יגב מנסה הוא פחות צדיק זשים זה פדברים האלה יגב מהודעו וזהו עני.

מ. התקום 2 -

הדבר המושך בחלק הזה של עריכת החובה (פורמאלי) און היא פורמאלי) זה זהבן מן האצב התקום. כי אלא בהכרח מן שיקום אלא והשני אולי און מן תכונה איך הפעם המושנה הוא התקום, יכלים זהו אצב זקומה. באומרה גם אם יקשר זקום השם מנה וביקש אצב הנישה יטע זהו להתקומה האחרים זה גם העצבים המתקנה שלו. אנחנו צדיקים זהבן מכל עם מן אנחנו צדיקים אצב כי אנחנו זהו נכל זיכר אה הרה, אנחנו אלו נכל, איצב המצב מנהי שניכר שיגיל פעולה עם מן שצדיק אצב איג, מן להתקום שלנו. כפומה, און כאלו לא יטע זה המצב המולה שאצב פלא אלו מיה אונ וכלו זיבתי איג ושאין די שום קשר איג כי הסיטימט שמהו ייקרה זה המצב האלה את שמהו ישנו את יורגים יגב ויגם כל שיש זה פחות מחוייב אצב האחר

גמולו האמון -

הדבר השני שאנחנו צדיקים חתובה בתורה הצורה של החובה בתורה הפורמאלי יגב זה המולה של האמון:מה נעשה ומה זה נעשה, מה העציה שבה אנחנו נעסק (חמש: ישום של האסטרטגיה וכלו הנסוח של האסטרטגיה), הניג מצד הארכה (הלי קשר חשמה) אצב פומר, זהו מאלו הברורים זקמו המולה

של הפחיתות. מה הציבור המחייב והפקה הסכמה שאם
אנחנו צריכים זיכר הפחיתות.

3- התפקיד של התקופה - התפקיד של התקופה מאז חשבה.

דיברנו בגמולג הסמסטר על מודל המומחה: המודל הזה אמר
שאני באה ומתפלג מה העצה ומתברר אחרת והלכה.

במודל המומחה התפקיד של התקופה הוא לכאורה: הוא יקיד לי
פחית או יאמר מה הוא חושב שהעצה אצל הוא יכול אצל
הציבור ואני כיוצא אצלה או השיקולים שלי.

כיוני להתפקיד של המומחה יש הרבה מאוד הצדדים והתליך
הוא הרבה יותר אינטרקטיבי, יותר מבוסס על יחסים בין

התקופה והיועץ, כפי שקראו הנידע אני צריכה לזכור
אינטרקציה טובה וכדי לזכור אינטרקציה טובה זקוקים יש
תפקיד, הוא לא יכול להיות פסיבי. אצל אני צריכה להיות

זהבין כמה התקופה רצה מוקד זהשקיע בתהליך.

האלמנט הזה של התפקיד של התקופה בצדד אומר כמה התקופה
יהיה מצורה התהליך של הייעוץ, כמה התקופה יתנסה לתהליך

של הייעוץ ומה הוא ינסה לתהליך של הייעוץ כי אנחנו יוצאים
ממקד הנחה שהיועץ לא יכול לומר אצל היועץ (זהה בצורה

אפקטיבי - כלי שגמיה זו אינטרקציה עם התקופה, כלי להתקופה
יהיה מצורה עם הקול הנידע וזה נחלק יצירה של מחויבות

אנחנו יוצאים ממקד הנחה שכדי שהיחסים האלה ישלכו צריכה
זהיוג אינטרסטי הציבור ולא רק היועץ שנגן אלכו צביק אהיוג

אינטרסטי תליפין בין 2 הצדדים כדי שהיועץ יוכל להיות יותר
אפקטיבי וכדי להתקופה יוכל באמת אחרת אייטש או התהליך

4- היעוץ שיבוא היועץ - היעוץ שיבוא היועץ זה היועצים של

מה מצפים ממני, אני מייצגת אינטרסטי פרטנטיבי האם (קודם ארוק)
קודם קצת: כמה אני מפתח, התהליך בין התלבוץ אפקטיבי או

התלבוץ כליו... מה בדיוק מצפים זכאלו באופן של צבד.

5- גמיש ומאצטיוג של התקופה - גמיש ומאצטיוג של התקופה זה מה

התקופה מוקד זהה כמה הוא יכול להיות מצורה המחייב
הזמן שלי, כמה זמן הוא מוקד זהשקיע המחייב התלבוץ
שיש זה.

6- זוחל מניח, סודיות - זוחל מניח, זוחל מניח, זוחל מניח

זוחל מניח, זוחל מניח, זוחל מניח, זוחל מניח, זוחל מניח

מקדימים מאן זמתיקט שאזוי הזלני, ימנטיס מה ציפוי קצב ההקדמות
של המתיקט.

סודיג- ציב שגפיה סודיג זמ מצב הקוח זמ מצב היולג.
סודיג מצב היולג מאוז חשופה כי הוא מקבל הרבה מאוד מיצע
זמבי האמון, מיצע מסתרי, מיצע ארזוני.

7- משום זיולג - משום זיולג זה הצב שלם אוננו מההרים

מכאן שנוצה בסוף שלקוח יספר זני זני משום זמבי
הגהליק: מה צבד ומה לא צבד, ממה הוא היה מרובם יגרו ממה
הוא היה מרובם פחוג כפי שאוננו נצע איק זהלפרי, איק זשניג
איק זהלפרי אר צמני טוב יום בפעמים הבאות.

אלמנטים (פסיכולוגיים) של החובה

האלמנטים הפחוג פורמאליים של הגהליק אלו פברים שממחשים
תוק כפי הגהליק רצה.

• משא ומתן על מטרה - קיבתו על זה שמנו ציבד זההיר
אר המטרה, הקבולג של האמון, הגוצב שיביא היולג...
יש זני אישפון מטרה.

מה שאננו אומרים פה הצבד זה שהגהליק רצה של
הקבוצה של המטרה - הוא לא משהו חד צבדי שיבוא לקוח
ומידו: מה שאני רוצה אלא יש פה אישפון גהליק של
משא ומתן על רצוננו - של מה אני רוצה זקל ומה אני יכולה
זהצבד זהקותה. כאן-אומרי שיש פה אצה גהליק של אינחקצה
שלם אננו מסמרים ל אמה אר הצפויג שלם, והגהליק רצה
הוא לא חד צבדי אלא זמ זיולג - יש אר הזרכים ואר הרצונג
שלם זמ הם צריכים זבוא זידי מיטי השלם המושוני רצה.

זה השלם המושוני שלם צריק זהציל אר הצפויג מ-2 הצבדמ:
אני שומע מה לקוח רצה, אני שומע מה לקוח מוק זמ
זהלשקיע ואני אומר מה אני מוכנה לגר ומה אני מצפה
שיקרה. זה תהליק של הסכמה לצריק אנרל אמו בצורה
כשאן שכלנו נצא פחוג אר יוגר מרובים (אננו לא נוצא ליסוק
מאן שלם הצבדים! אננו צריכים זמבא אר קיבד השיוני
רצאן שלפופשר זני זהינס אמערי הוחסיס רצאן בצורה
טובה זמ זבא ומנה בצורה טובה).

18/11/14
(שיעור 4)

* תורה הקצרה על שיעור קודם: *

אסמנטיים שלחונטיים ליחסים עם הקלות:

הוא

הסכמה הדדית - הוצגו נכסים אמרתי יחסים הסכמה, יש זהם מוטיבציה אישית זהנים לקטר חימד. המלכתי האלוקונוי עאי כל הערזוג שלע היא הערזוג מרצון, הדכה דברים אנתו עושים כי נסוה זען שלצריק און אמרו זען שלצריק. בקניסה עתהליק של יעול חסוה אהמחין אום הוא נכס כי רצה און כי אמרו זו זהנינס. הסכמה הדדית כה משהו שלצריק אקבד אליו, הדכה פאטיים היעול מפיצ אלקות וממש דא כאו או אקבד. ככל שיש יוגר הסכמה הדדית, תהליק היעול יהיה הדכה יוגר טוב.

שקלים וקפיים - אמרתי היחסים צריכה להיות מאולצת, כל צד מקבל מנהו עם הקלות צריק אמר משהו היעול (כאו מהחיות שלכ אסאו מהחיות היעול שהאו צריק אמר היעול).

אסמנטיים פורמליים של החובה:

צבר ראשון בתהליק של החובה כה עם יכס אהיו - היינו אמן אצמנו. אהבין מי הקוח שלי, אם מי צריכים אקבד וכו'...

הקבוצה האמון - מה אעשה ומה לא אעשה. צריכים אהיו אקבד מאוד בחורים אקבי הפחייקט, מה הן רציבות אפי התפוקה.

הפסקה של הקלות - חסוה מאוד. מהכס עם יחסים בין הקוח היעול כפי שתפיה אינטרקציה טובה אלקות, היעול אלו יכס אהיו חסיבי.

צריכה אהיו הדדית בין הקוח היעול כפי ליחסים ישרו. הינצכ שיבאו היעול כה מה שמעפים ממנו, המלכ פלוי, מה מצפים אכאו - בסופו של דבר.

מינה ומצוננות של הקלות - אוח אמנים. מהחיות המן היעול מקבל הדכה מיצא אפי הארגון. אוח המן כה קצה התקדמות (סוז

של דבלין).
סודיותה הפכה שנתים אחת לפני יציאת ישראל למקרים
היחד עם היושבים בארץ ישראל בשנת השנייה
משלה אחרי - שהם שנתם מהחיים החוט שנתה בסוף
להתקום יחד עם משלה יציאת התפיל. מה אשר והחיות
מהה היה מוצב יחד ומה סמוי ביה שנתה סוף אשר
ומה אשר

היושבים

היושבים

היושבים

היושבים

היושבים

תהליך יציאת מצרים

1) פתיחה אישית - הפקידה הראשונה קראה והכה לפני התושב, עץ זהבין הרהר הרהר. הפקידה לא האדם חשוק זו איצ' קטר. אישית בינו עביתין, מדברים על משהו אולי/אולי/אולי ליוצר את הקטר הראשונה האישית לפני שלמתיים אצור. אל הפתיקט. מוקד מטה הפתיקט.

2) תקופת מתינות דבר עם היצור אל הפתיקט - אקוח יש זהל זהבין את הפתיקט שלו כמשהו יחודי ואילו היוצ' ינסה עמטובה על ומקרים דומים שהיו לו שזכרם מצא את הפתיקט. בשלב הזה חשיב שהיוצ' זה יקח אקוח שלא יצ' פשוטת הקולו ז' הציוג.

3) היוצ' זהל זהבין אהבתיח עסקוח שיש לו פתיקט ככה אכיה שלו. הכסוס עמטובה על אינטרקציה בין תקוח היוצ'. 4) אם תקוח חושב שהפתיקט שלו מוכר, חשבו את או אהבתיקט. שאומתן (היוצ'ים) אונג והיתד מצא את הפתיקט כפי דקוח או שהתחשבה של הקדקוד - אוליה הקיץ הקולו הפתיקט זה ממשיך אהבתיקט אונג.

5) מה תקוח חזרה ויבול זהבין - אל אכיה הפתיקט. תקוח מזהר? יש זהבין שאם תקוח אומר שיש זו אכיה על שביעית חזבין של האומרים - אונג זהבין הפתיקט שיצאה את שביעית חזבין. זה עדיין ואו אומר שקראתי איוצ' רק בשביל המטה והצאק אולי אונג חזרה איצ'הו איווי אישית, מתינה וט... יש זהבין שיוצ' מה מצבים ממני, מה הקדקוד שלי וממה אצ' עמטובה ומה מוקים את התחמה (תחמה המונחים של זמן, ציון, כח אצ'ם וט...)

6) מה היוצ' חזרה ומצ'ה - מה החישוב של היוצ' זה שלק של משא ומתן בין החישוב והצרכים של ז' החצדים (הואל והתקוח).

7) מסוס אכיה הפתיקט - מנסים להצטמם בין החישוב של תקוח אהבתיקט של היוצ'.

8) הקרה מחושבת ושליטה - זה מה יהיה בחצה, מה אומתן נקב ומה היוצ'.

המקוויבנו של הלכות אפרויתקס המצורה המקורית שלאיה התחטנו.
זה לא אומר שלא הלכות זה מוחיה ה-100% אפרויתקס אני לא
אני אפרויתקס אבל אני ארצה למה לצפות
שליטה - הצורה שיש משהו אחר שנתפס ארטיסטית שלי ואני מאבד
שליטה. האם הלכות מקיים שיש לי שליטה מספקת על הפרויקט
כמו שהצדתי אותו.

7) גמישה בלכות - סוקרים את זה במינה של אנוני מבינים את
הקשיים. בהתייחס יש מורכבות ואנוני גומרים בלכות שהוא
זקק את המימן והיתשל בצורה כזו.
8) תכונה - סקורה פורמלית. איש קו יצירה העבתי אמרתי על
כל הדברים שאתנו ולוודא שלא פססנו משהו.

אם לא מבינים מהו צד השכמה:

צדדי עתיד זה שלטו בטוח נציג צד השכמה. שלא מקיים
צד השכמה חשבו זהבין שלקחנו ומשהו אין זמן לון והתקדם.
כושל הלכות מסביר זנו דבר זה הפרויקט כמה פעמים זה
מאיד א משהו של ארבע; כנראה יש פה העקבות אנוני צדדים
שהיו ארים לזה ולסוג זהבין כמה נקלענו וכל מה שהיה בה
מחיר הפרויקט. צדדי אצור פני את הדיון ולחשוב ולעיתים
מה קרה במשך זמן אמה אפשר דעשו אחר, אמרנו הצדדים
חדשים לצדדים הלכות, אפשרים הדבר הכי טוב הוא שיש
אצור על הבציה: כמה נקלענו? אמה יוצר מהי הסיבה?; אצור
כאן יצוי והצד האחרון הוא ההבנה שאולי הפרויקט האצור
לא ארבע ויש זהססוק אנו, התייחס זה לאור דעה ביחוד
אוצר הפנימי שהוא חלק מהפרויקט מאשר הוצר התייחני
שלא מחוץ.

מה הם יחסי עזרה

עזרה זהו תהליך חברתי אנושי שנועד משתמשים בו. הצרכה יטה להיות משהו שאנו מבקשים ואם האופן שפונסני.

אנחנו רואים אדם בחוב שצריך עזרה ואנו (עזרה) או מבחינה של התבוננותנו.

הדעיון של עזרה הוא שאנו משקיעים זמן ואנרגיה כדי לשמשו אחר יהיה קל יותר. שאנו עושים זאת לא הסיס חברתי זה נקרא עזרה אסונרמית.

עזרה אסונרמית - זו עזרה באופן זה שמי הוא אנושי.

עזרה פורמלית - זו עזרה שניתנת על ידי אדם שהחמק לעשה זאת (פסיכיאטר, יועץ, אדוואקט) - מזהה את זה של עזרה הוא מוכר לו אנוכי העזרה היא מתקבלת העזרה.

הדינמיקה של העזרה מאוד מורכבת ויפה להיות מנוספת מהרבה אלתמטים אך בגלל שאנחנו מדברים על קשה זו-זו 333 הדבר שלנו להיות אפקטיביים יותר הוא ליצור אהרון בין ה333ים.

התהווה החברתית והפסיכיתית של יחסי עזרה

החוצים מנסים להסביר תהליכים של התנהגות עזרה.

1) מודל פסיכי - הוא אינטרקציה חברתית יש יחסים של יקח ונתן.

כל אינטרקציה חברתית גפיה מוצאת את (333) התנועה של הדבר שצנע וקייבנו בגמורה אפילו אם התנהגו שקיבלנו הוא גרובה.

כל תהליך האינטרקציה בין האנושים לא יכול לעבור רק אם 333 אתר מקבל והשני מעצמו. הכול שאנו 333 אנו מקימים למטה.

לא מסדרת יש את ציפיה שנתנים זמן משהו וקבלו זמן משהו במזדה.

התהליך הזה של מתן עזרה מבוסס זמן על הדעיון שאנחנו במהלך של חייו משתקיים כל מיני אפקטיבים. התהליך זה של

האיטרקציה בין ציטים למהותן או בקיצור ומהן הציטוט ואיך
אנו ציטים להגות בלב אינטרקציה כגון
הגור עין ומקבל העצמה יש לה אחר מאיך ג'פקיז ופי לגהליק
זה יעמוד כמו לשבין אנו ציטים לשחק או להפקיד

כפי שמצבים מאיך
הקדיון היא העצם אלמנט שלוצר זשומר אל סדר הקבץ, אנו חיים
כאורה חברה ויש לנו מחויבים אחרז לשני ואנו כאן אנשים
שהגלם משה

כדי לשני הצדדים יקבלו או ממוקמים ויזכר גהליק של עצרה
יש 2 אלמנטים שלצני. לשומר עליהם כדי שנייה להתקדם

התהליך:
א- אינטימיות - מצב שבו אנו מוכנים לחשוף את עצמנו ואנו
החולשים שלנו, אדם אחר מפרט את הצדדים שאנו מוכנים
שהכאוב האנשים אחרים אנו מוכן לעצור לאדם אחר רק
כאשר האדם מוכן לחשוף את הצדדים שהוא חושב.
שמעלים עליו אור שלילי חייב להיות מצב אינטימיות גהליק
העצרה בין אנשים.

ב- אמון - האינטימיות הבאה יתורם להתקיים רק בישי אמון
האנשים, אם אנו לא ממונים לאדם מאומים לשם אפס או
משהו והוא ישמש בהם לצדדים אנו רוצים עליה בטוחים
שלאדם יהיו ויקבל אמונו וכל ישמש בדברים אחרז לצדדים
הפרטים שלו יש לה כלים חבירים להמונים של עצרה
חייבים להתקיים.

העצרה חייבת להיות אינטימיות, ולא טכנית ואז אני אהיה מסוגל
חשוף את עצמי גם כן כפי שהיא אוכל לקבל עצרה
אפקטיבית.

חוסר אמון בתלמי - יחסי עצרה מאומים מצבה לאו שיווינות

יש צד יגד חזק וכלו בשלוטה ויש צד יגד חזק שיש לו
שליטה, ידע ומאמצ יגד לקוח במלחמה היחסים הבאה
לא הבאה גהליק זה של קבל עצרה שהוא מאוד מורכב,
עבא מחסר השיוון הזה. הגהליק הזה מצבים אג העוצר ...
הקצ לשוקט עצרה המאמצ שלי יורד.
הבאת חולשה, יש מולי משהו שטעם יגד, שיש לו ידע ויכולת

מסר
השיוון
החתימה
כחתי
עצרה
היחסי

יגד מחני, מצב זה לא נוח לתקש הצצה, יש זו נטייה
כאשר זמנור לא הכח שלנו.
אזקטני כאשר אדם מציע את עצמו אני ישר אומר
"אני אסגרה"ו

כאזרים מצבני טוב, העוצר נכנס ואינטרקציה להמחזר של
טוב ויש חשים זה שאנו לא מגיעים לטח.
אחד האתגרים המשונים שהיוצא צריך להבין מה שחוק
מצבו המחזר חלש ימך
אליון זהבין שיש מה חוסר אינן, כל שאנו לא מבינים
את היוצא המרבה קובת ימך

הקול שגפתי היוצא לאו מאוזנים אליו לשים זה אכעיו
שאלותו והעורר כמו חוסר אמון מצב חקוק - האם
היוצא יסכים וינח לעצור זול? האם יכול לסמוך אליו?
ואם הסיבה העיקרית לשאשר חקוק מחזר את העצה
הפעם המשונית הוא הוצר את השטח ופאג לא העצה.
העיקרית אינשהו סטארט-אפ, איך שהיוצא מקה, אליו זהבין
לפי לא העצה האמיתית כי אם עציון לא נוצרו אינטרמידי
אינטרקציה זה יכול יסמוך מהחקה לאו עתשוף את עצמו.

הקלה ופאג - באוצר - הפכה מאוד פלמים שאנו מתקשים

עצה, יכולה להיות נטייה עשהו על העוצר, בוותנים
הודות הכישלון אך "החב" יעצור או ופאג יכולה להיות
באיה כי אני יוצר - מצב בו אני יכולה להיפגש כולו
מידו. אליון אביר שבהו גתויק של אינטרקציה בין 2 ורצותים.

21/11/18
שיעור 5

המשק המזרחי (3)

השיעור שעבר התחננו לברר על: הנישואי של יעקב הגדול של
מה יחסי עברה והסגלני איפה ינוסו לרגל העיר יאצה דיניקה
של תפליק צה שייטה להשפיע על האינטרקציה הדינמית
והתקום.
תכאנו או צה בתפליק תברש שישועו אינטרקציה שגזים
מאמר תפליק של שינוי היחסי כחומר הדין הצדדים, ש"א
שיש אינטרסו ודין כלפי ישאו אם אוננו רוצים לייחסי העברה
יצוחו אוננו צדיטים להסגל על הסדר התברש, עתה יטוב
יותר ימה על שינוי יעברו איך אוננו יעקב מלכר הוחסיים
הצגו ומלכר יעברו עם אינטימיה עם אוננו.

המשק: חוסר השוויון והאמינות ביחסי העברה האולטימטי

א. יחסי העברה הם הצדדים אינטימיה אינטרקציה הדין צדדים
שעקב אם הם נכנסים כשוויים יעקב תפליק הדינמית של העברה
והקלה של העברה אוננו כבר מפרים את הדינמית העברה.
מאמר זה יעקב תפליק העברה עם יש העברה האולטימטיים
שהם יעאו בתורים מלכר הדינמית והוסר הדינמית והאמינות
הצגו יכנסים עוב יחסי להפיק על צדיטה של תואון והאינטימיה
שאוננו צדיטים האינטרקציה.

אז יש חוסר אונן העברה כי יאם יעאו מוכרים יעאו יולדים...

ב. ויש דון נטייה קשה לחפש מיעוט שיפגור לנו אג העליו
ואי שכן עליו יעברה יוצב סוף של גלמי העברה.

ג. תיפוש אחר "אישור" והיטחון במקום עברה - קבר אחר שקורה תוא

כשאוננו מקקשים עברה המקום האומ אקבל עברה או אהש
עברה, מה שאוננו מחפשים העצם שה שיצדו לנו "כ אהש
צדדים! מה שאחרים שה נכון... ש"א הסופו של עבר כשאני
העברה יעברו מה ישונו מקווה יעקב הסופו של עברה שה
אפיחה על השכס "או הסדר, מה שתעברו זעור תואכחו
שצדיק, ש"א שאני יעאו האומ מוכנה אהש או הכח שלי,
אני יעאו האומ מוכנה אהש שליטה יעאו לא מה שאני ווצה
שה יעברו אישורו "אישור" שאני האומ הסדר ושמנה שאני
חשבה שה נכון.

של היצור - בזורה טובה ומה היוצא ואו יוצר מהו חיי צדק ואסור
קהל כושון זה מהו פלקות יוצר, ש"א האם כשאני אמן או
הוראה איך לעשות משהו הוא יבין מה אני אומרת.
חמשו כשמישהו מתקט מאיגו הוראה איך להדיר מתקום
מסוים אז יהיה שונה אם זה מישהו שאני יוצרת שגור מתקום
אמתי או מתקום היטב אז אני יכולה להתעמת עם
חייני צדק "עוד הכי קשה" שהוא מכיר שיש ימים
השכונה או שזה מישהו שלא מכיר בכלל ואז אני אצטרק
להדיר או גרונה יש ימינה נשמע שמאלה, או שזה יוצר שאני
אפילו לא יוצר - אם הוא יוצר ימינה או שמאלה ואני אצטרק
למצוא איזשהו צדק אחר - זהסביר או איך להדיר מתקובה
או נקובה.

ש"א אני צריכה יוצר מה יוצר מתקול הצדקה כדי להבין
איך אני נעזרת או הצדקה שלי.
אם אני אומרת או יוצרותים שלק צדקיים זהיוג ימים מצדדים
הוא צדק להבין אתה אני מאבונת.

הצדקה השני זה שלק מתקום יוצר או מבין אתה אני
מאבונת - האם הוא מסוגל להוציא את זה אפואל? למה אם
המתקום מבין מה זה מאורכו של עובדים, האם הוא מסוגל
סייצר גרתיק כזה העק המתקנה שלו / העק הארון שלו?
האם עסקות יש או היצור והמיומנות עסקות ולמצד אחר הצדקה?
אנחנו לא יוצרים עם מה המוטיבציה האמיתית של המתקום,
אנחנו לא יוצרים אתה האמנה הוא נכנס לתוך הגרתיק וזה
דבר שמאוד חשוב להבין מההתמלה או אפתי אנסוג להבין
ולא עקרה אז בני אג מה שאומר את המתקום. אמרנו שלפעמים
ההצדקה המוטבית של המתקום היא לא האמנה הבסיסית אלא איזשהי
צדק להתמלה או מערכת היחסים ולעבור איתה ולנסוג איתה
וכך עם היצור שהיוצא צדק ואסור מוד להתמלה הגרתיק.
באיזה קונטקסט פועל המתקום באג עוד שאלה שאנחנו צריכים
לשאול את עצמנו והקונטקסט הוא האקרה המתנה: אמרנו?
האנשים שאינם הוא עובד, הרבונת למגובה הוא מתקרב כ

יש הרבה בין איך שאנחנו מיישמים דברים שונים בגוף אנונימי
שונים, אנונימי לא יכולים לציג טענות והתנהגויות אנונימי קודם
אם ג'קובס אצורבית נשק עתה יגדל מעורבים יוצר נסגור
אז איך אעשה את זה ונראה לו איך עושים את זה והוא
יראה כמה זה טוב כשהוא מיישם את זה אבל הקלן
שהתרחש האנונימי הוא מסוג מסוים ויש גורמים מסוימים
וציפויים מסוימים בגוף האנונימי והרצון שהיוצא עוצב את
האנונימי אנונימי שוכחים אזרחי ממה שקרה.
דיברנו על הנושא הזה של מצוי. איננו - כשאנונימי מנסים איצ
קצר יותר תקשורת בין אצורבים אמנותיים, הדבר הנייטטיבה
חזרים ומנתלים עקשיות אצורבים זה יהושיה אמר במצילים
(מנתל אחרי אל ממצל של אצורבים) ועל זה אדם קצר
הנחיה ושל איך עתה עבר והמנתלים מופגעים ממה
מוצא הם יכולים לקבל מהאצורבים ומה דברים הם לא חוו
לא חשבו טיפה חכמים האצורבים ואיך הם לא יידעו את זה
אז היו... והם יוצאים נלהבים מהיום הזה וכשהיוצא חוצר
אחרי חוצל אף חוצשים וכאלו שום דבר לא קרה כשיש
אינשהי אינרציה (הגעה) בגוף האנונימי ופגעים הוצלים הוצורה
מסוימת ואם עא גבין את הקונטקסט וגמאים את
העצה אקונטקסט שום דבר לא יקרה אם האנשים האנונימי
העצה שלק... הם השוט לא יכולים כה התנהלות הומונימיה
הרבה יותר נפקה מהרצון, הרצון או היכולת לשנות את
זה. אם היוצא צריך אעשה את זה או מתאקרה יותר
תק או הוצרה יותר הרצוג צמתון את העורמות
ולכאור איך משנים את המהימה לא רק את התנסות
הספציבית.
במילים אחרות, כשאני נכנס לגוף אנונימי ומצויים לפני סינעה
הציה מסוימת אני לא יכולה להתחיל רק להציה ולתקוח
אסא אני חייג להתחיל את המהימה שלה תקוח הוצרה
מגפקד כי המהימה היא עם גאפער לו או עינע ממנו
אח"כ עתה עמ העצה שיש את אסא הוא הבין, יש
יוצא, חוצר ומנוע ינע עתה ששנתות המהימה והתרחש
המהימה הציפוי של אנשים (מנתלים) לא יאפשרו אף להתוצא את

מה אכזריות...
• אנתוני לא יודעים דבר על אנה צ'יפוי, מזנוני וסתרים הלכות
נכנס ואם אגדה צ'יפוי אמר כי על מה צ'יפוי אהרונות
כפני שנתעורר... אגדה צ'יפוי אהרונות אפני
שיש זנו צ'יפוי מהסקנות.

מה הלכות לא יוצא בתחילת הגילוי הישיר?

אם אנתוני רואים שיש והרהר דברים שהיועל לא יודע אולי
יש גם הרהר דברים שהלכות לא יודע ונכנס איש לביק
הגילוי. כל שכן שהיועל נכנס עם חומר מסוימת וחוסר
מיצא ככה גם הלכות נכנס האומה מיצה.

• המצב של אנה פורמאלי - אנתוני מדברת על מילתו שקיבל
תאוצה או הסמכה כפי אגדה אחרת או הגילוי הוא
קצת פחות העיני כי יש זה קצת יוגם מיצא ללכותה. הכל
הגילויים האחרים גם היעול אומני הקדם שהוא לא כבוק
בהסמכה מסוימת. טלסר אהיה הרהר יותר ישירות, אמש' הוא
היועל האמת יש זה אגדה הידע, המונחה והיכולת עצמו
המצב הספציפי הזה? ואנתוני לקוחה בזכר מושבים להמצב
שלם מאוד יתודי ומאוד מורכב וקשה, כל שאנתוני נכנסים
הרהר מאוד בעמים אהרליק (או מיצה) עם אינשקן ספקו
אם האמת יצא אי משהו משה?

• וזהר שני שהוא מאוד העיני והסכנה אולי מה יקרה
זו אהרליק הזה? אני כמנהל שחשפת אגדה עם העיני
אם הכיילונים שלי שאולי לא מאמינים למה אגדה האלה
מה זה יזכור ממני? מה זה יזכור אי?

מה המקום שהרפיק של היועל יתאן אהרליק אגדה הלכות,
חמש' באמצע הניהול חושם - מה שאני מצהיר לקוח חושם
מסוים של משהו שמוקף אפגור יסו אגדה העיני.

האם כוונתה מקשה העברה אני לקוחה אפיק האינשקן צורה?
אולי כגון האמון? אולי מול עצמי?
• רבתי אגדה הלכות שבו אנתוני נותנים כוח אילוף. נגיד כוח אילוף
האם אני יכולה לסמוך עליו? שהוא לא יושלמש בכוח הזה
כדי אפיקו? שהוא לא יושלמש בכוח הזה כדי אפיקו או
האינשקן פופולר שהוא לא יוסה לנהויה מהסיטואציה הנכונה משהו.

כֵּן הָאֵם אֵינָהּ רַבָּה יֵשׁ אֵינָהּ אֲזוּבָה יְפִיפִי.

מִי שֶׁהֵיאָהּ בְּמִיּוּתָהּ יֵהִי קִיּוּמָהּ בְּמִצְוָה הִיא אִם עַל הַקּוֹחַ
הוּא שֶׁפָּנָה בְּאֹפֶן יָשִׁיר אֵינָהּ, אִם מִיִּלְפָנָיו אֲחֵר בְּקִי
מִהוּלָּל אִשָּׁה בְּקוֹחַ וְאֵל הַשָּׁמַיִם הִיא אֲמֵן הִיא מִצְוָה?
אִם אֵין אִם כֵּן שֶׁפָּנָה אֵלָיו?

עָשִׂוּ קִמַּת הַקּוֹחַ הַעֲצִמָה יִכַּח וְיִחַשְׁשׁוּ אִם הוּא יֵוֹצֵא לְפָנָיו

אִם מִה שֶׁיֵּצֵא עֵן, אִם הוּא יֵוֹצֵא הַאֵם לְפָנָיו אִם הַתְּחִלָּה
שֶׁהוּלָּל יֵיגַן עֵן.

לְפָנָיו הוּלָּל יִסְתַּיֵּר אִם מִה אֵין צְרִיכָה לְעֵשֶׂה וְהֵלַךְ אִם
יֵהִי אִתָּה בְּקֶדֶם שֶׁהוּלָּל הוּלָּק הַבִּימָה הַאֵם אֵין אֲבָקָה
אֵין שֶׁלֹּא אֵין אֲבָקָה אֲשֶׁר עִם הַעֲצִמָה/הַתְּחִלָּה הַשָּׂמַיִם.
מִשְׁהוּ?

יֵשׁ מִצְוָה אֲחֵר תִּשְׁשׁ שֶׁ הוּלָּל שֶׁלֹּא יֵעָשֶׂה שׁוֹם דְּבַר
מִמֶּה שֶׁהוּא אֲחֵר וְהַצְוָה עֵנִי יֵשׁ תִּשְׁשׁ שֶׁלֹּא הַקּוֹחַ שֶׁהוּא
עַל הַאֵם יֵהִי מִה הוּא צְרִיכָה לְעֵשֶׂה.

דְּבַר אֲתִיבָה כֵּן כִּי מִה שֶׁ יֵעָלֶה אִם
כֵּן בְּדִלְכָה כֵּן פְּתוּחַ הַצִּדִּיק הַרְבֵּה שֶׁ הוּלָּל

לְפָנָיו מִתְחַיֵּב הַקּוֹחַ לְמַעֲלָיו אִם כֵּן קִיּוּמָהּ אֵין
הַתְּחִלָּה, אִתָּה כֵּן זֶה הַדָּבָר אֵין כִּי מִה שֶׁ יֵעָלֶה אֵין מִתְחַיֵּב
קִיּוּמָהּ וְהַתְּחִלָּה הַרְבֵּה, כִּי מִה שֶׁ יֵעָלֶה אֵין מִתְחַיֵּב שֶׁלֹּא
לְפָנָיו. אֵין נִפְסָד אֵינָהּ הַתְּחִלָּה עֲלֵי שֶׁהוּא נִפְסָד
עֵן? מִיּוּתָהּ אֵין שֶׁהוּא עֲשֵׂה יִטְעִים לְפָנָיו הַרְבֵּה יֵהִי
אִם.

מִמֶּה צְרִיכָה אֵינָהּ?

אִם אֵינָהּ יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁצְרִיכָה לְשִׁים לָהּ אֲשֶׁר
לְפָנָיו נִכְסִים אֲתִיבָה שֶׁ יֵעָלֶה.
אֲתִיבָה שֶׁלְפָנָיו נִכְסִים אֲתִיבָה שֶׁ יֵעָלֶה אֵין שֶׁלְפָנָיו נִכְסִים
לְפָנָיו שֶׁ עֲלֵה אֲתִיבָה בְּאֹפֶן אֲוֹטוֹמָטִי מְקַבְּלִים מִתְחַיֵּב יֵהִי
קָמוּהּ וִיכַח לְפָנָיו אֵינָהּ פִּינִי עִסָּה אִם כֵּן הַאֲמִצְעָה
כֵּן מִיּוּתָהּ גְּיוֹרָה כִּי לְפָנָיו אִם הַתְּחִלָּה הַקָּמוּהּ רַבָּה יֵהִי.
חֵק מִהַתְּחִלָּה יִטְעִים לְפָנָיו אֲוֹטוֹמָטִי מְקַבְּלִים אִם הַתְּחִלָּה
וְחֵק יִטְעִים לְפָנָיו אֲוֹטוֹמָטִי מְקַבְּלִים אִם הַתְּחִלָּה אִם

העקבות ואם היצב כפי שצפוי - מה אני צריכה לעדכן ואם.

① **מען צבא בשלב מוקדם מיקוי** - כאן אולי מיישמו ומקבלים צבא ויוצא שמהלך מתוסר האופן של הכוונה יוצא שמהלך מתוסר האופן ההתחלתי ולוקח את הקשה הוצבה הפא על פניה הצבא צום עלייה שהיא יסלל בהצורה ולא נכונה. כאן שדבר האופן שאנחנו צריכים לשים את זה עליה חשבוניים זמא אפרט את הקשה הצבחה האופן מילולי, אלא אברוק האם זה באמת מה שהלוקח צריך ורובה ומקבל אולי שמתאווה הקשה הפא - אומרו אינשהו מוטיבציה - אחרת שיעלה אונג אחרת שצורה קצת אומרון הלקוחה הייתה יעילה. כפומה, כשאנחנו נכנסים לתליק של יעול והלקוח פווח לפנינו את ההצעה שאז צבא האופן אנחנו צריכים אברוק את היצבה; האם באמת הלקוח נעץ לנו המונה אמיתי, האם הלקוח מאור זנו את ההצעה שהוא מפס אונג/ את הצורך האמיתי שלו וזה מהוסס ברצף על מידת האמון שלו. אם אני צריכה אברוק האם באמת יצבתי מידה כפא של אמון שאני באמת יעלה למקובל על צבא שהלקוח יעשה שהוא אמיתי כי צבא מה שהוא באמת רוצה וצביק.

② **הפלה אתל כה יגור כשלוקוח משונן** - צביק אברוק שמהלך שהלקוח נכנס למצבה שלא נוח ע"ז ולא נעים ע"ז יש סיכויי האור שצדק שהוא ינסה למנועה, והוא יביע קצת סירובה, הוא יביע קצת העצרו וצביק אברוק אתל כה צבא בתליק צביק אברוק אתל כה כפא שלא צביק אברוק אתל כה, שלא צביק אברוק אתל כה אלא צביק אברוק אתל כה אינשהו שלם שהלקוח נכנס אליו והוא נכונה אק אנחנו ממודדים אונג ע"ז זה שאנחנו עוזרים יאם, כאן ע"ז אנסו - אנסויר - אלקוח שוב ועוד אולו כפאם הנהה הוא יבין אלא אנסו - אברוק אתל כה מדיע אובק אנחנו ממודדים עם זה לפני שאנחנו אברוק אתל כה. צביק אנסו - אברוק אתל כה יחסים להם יאם שיווניים אבז יאם אהיה שההערה הפא אברוק אתל כה.

③ **הצמח הגור של הלקוח** - אחרת הפתחים שנציימים מאור איוול זה שיש לקוח שגוי בו ואז אם הלקוח נענה לי ואני הופכ אונג איוגריוויאם יאם זה יאם אהיה מאור איוול עיוול,

אדם מאוהב לא אפקטיבי בגליטיו של היוצא.
④ **מגן תמיכה אוטומטי** - גם לא למעט תמיכה אוטומטית
לעקבות. התמיכה היא לא עצמה, התמיכה היא יגם כן הנגה
אם ההציה ואני יכנסה וצבור לקי.
מגן תמיכה אוטומטי אומר פתח אין יגם להבטיח לעקבות
שההנו אג ההציה שלו ואנחנו יכולים וצבור אג.
כשאנחנו נעלים תמיכה אוטומטית אנחנו שהלקוח מקבל הטחון
ועל ימשיך אהפס עצרה. על שאלנו צריכים לשמור על
האיבן.

⑤ **סטריאוטיפיזציה, ציפוי מקדמוני** - היוצא גם צריק להוציא
מחשבים לעק מלכוד התמים עם איצטתן ציפוי או
מציאות, מתחברת שמה שאני יוצר אג גם הלקוח יוצר
אין איצטתן ניסיון אהתקן אג הלקוח על קצה המזלן וכיצוד
מה. אהפס עליו התונתים מסוימים אלא ילחיו פגח אהפס
חדשה, אהליק חדש מהלך אהבאו אג העבר לעק האוינסתקציה
הפגח.

⑥ **איך משרבים לקוח אג העסקי** - צריק גם להצטרף מלקוח על
פחיקט הכל מחיר. על היוצא צריק להתכן עם מה העסקי
הזה הוא עלו השפיעות עלו להובן עלו יכלו אין הולל שהלקוח
על מוכן ויצוד אפקטיבי סופי לא תהיה וצריק אצג איך
לעצמה אין אפחוג אהשקיע פחוג בהתליק.
עקרונות שהיוצא יכלו להתור אלצמו:

אז אנחנו אומרים מה הצב שיש איצטתן אהליק שהוא על
מאובן ומחוסר היובן הזה גם הלקוח גם היוצא יכולים אצג
טאוי, ינעים אהיננס לעק אהליק הצורה לא אבה.
ואחז הצהרית שמשפיעים על זה העסקי שהיוצא לוקח
על עצמו בהתליק הזה.
אחרנו שיש על מניי עקרונות שאנחנו לוקחים על עצמנו
ועל אחז מאיעו יש על מניי עקרונות בהתאם לקונטקסט שלו
הוא ניצב ונשאננו נכסים אהליק של יוצר אנחנו ינעים
אהיננס אהליק הזה עם עקרונות שונים שאנחנו ינעים אהתליק
שזה מה שאנחנו חוצים וזה מה שישפיע.
צריק אהבון ימה המעווצ של על עקיד ומה הגרונות והחסונות

שבו. המורה של ש"ן (Schnein) טוען שיצא ארזוני צביק אהיה
י"על תה"י. כשאנחנו נכנסים לגקיד של י"על היוצא י"על אחר
אזכור ש מיני גקידים וכל אומה מהגקידים האלה יש י"על
והחנניה ויש קינטקטיס שמאוימים יותר ומאוימים החו"י.
והחנניה של ש"ן שיעבור לבי"ו שטוען באופן כלי שיצא ארזוני
צביק אהגכס אל גקיד של י"על תה"י.

• מקור מוחמיה שמפק מידע ושירותים - הימני השיעור הראשון על
תה"י של י"על כשהגקיד הוא גקיד של מוחמה. והגקיד
המוחמה מה שמועה היוצא זה אספק מידע, אספק אג
מה שמוקדו מחנני.

ש"ס אסקות יש אינשהי בעיה, הוא יוצא מה הוא צביק
והוא מחפש מישהו שיוצא אליו את זה.
אחש"ו התקלה איי הסיפון ואני נעץ את אלכסנדר ואומר או
מה בעציה והטכני מתקן א"י. ← זה המוחמה.
אז כשאני מתקשר לאמא שלי ואומר לה "יש זי אומדס ואני
צריכה לרש"א א"י זה וא"י זה וא"י זה..." והיא מסבירה זי מה
אש"ו ← א"י אמא שלי היא המוחמה שלי כי היא אומרת זי
מה אלשים ואני עושה א"י מה שביאו אומרת.

כשיצא ארזוני מידע לתק הארזוני ואומר ז"ו התנהל "אניחבדי
אצ"ג מה רמג שביצור הרפון מתק הארזוני שלי" א"י אני פני
אש"ו כי אני יוצא (נניח) שהוא מוחמה יבאליכ סקחם והוא
לכשו יקיד זי "א"י א"י המידע שאני צביק".
א"י בצ"ב יוצא מה הוא עושה?

הוא קיב"ס מחנני אמתן של העציה והוא קיב"ס מחנני מה צביק
אש"ו והוא מוציא א"י זה לפול... זה המוחמה.
העציה העיקרית הגקיד הזה הוא שאנחנו נשאלים על האמתן
של המנהל, הלקוח הוא זה שמאמתן את העציה ואנחנו א"י יוצאים
א"י הוא אימתן אומ"ם נכ"ן א"י א"י.

כי א"י מה יקרה?
אני כואצ"ג א"י א"י אישהו המתון, ומתפגמן הזה לא יצ"ב מחנני
שוק צבר... וא"י מי יאשימו? א"י היוצא.

המחיר הנומחה היולד הולך לפי מה שהלקוח אימתן ואיזה
פיתרון הוא כוונתו לגדל והיולד בק מיושם או צה
הנומחה/היולד הוא האצט צה שמספק את השימוש, מספק
את המידע... הוא לא צה שצורה את השלבים הקודמים של
האומון, הוא לא האמת יוצר את הלקוח הסביר בצורה כחורה
את ההציה, הוא הלקוח האמת אימתן בצורה טובה או
פ מה שקורה שם והוא כשהיולד יגד את הפיתרון/
המציאות (של הסקר אמעל) הוא יוצר אקומא? והוא יוצר מה לעשות
עם צה?

סומה יש פה איצורה גרליק שיש בו הרבה מאוד הנחה מקומת
שלא את מהן לא מוקיימת אצ המצובה של העלליק וזה
עא תניה אפקטיביה
אם ישנן מצב של התנתו האלו מוקיימות אצ צה יכא לנהיג
מבין. בן יש מצבים שבהם צה יכא לנהיג. הצורה: אם יש
מנה שבה עמר או העלליקים האלה אין סול פאנים והוא
יוצר בקיור מה צביק כבי אטלפ ההציה הנקודתית האור והוא
האמת מסגל א צה בצורה אפקטיביה וננה אצ יכא לנהיג
של מה שהוא צביק צה איצורה מוחמה שיש לו אצ
ה"אקומא" הכד הנבון. העקיד של הנומחה משאנים אצ חסר האופן
השינוי. בין הכוח (כי היולד הוא צה שיצר מה לעשות, והלקוח צה שמה לעצור).

רפאו למחמתן נענן מרמס - עקיד. שני שואל יכא לקרה צה
עקיד של רפא. העקיד של רפא העונה מעקיד של מוחמה
היולד עמ מאמתן אצ נענן אצ ה"מרמס" של אצ והמאוצה עם
ההציה.

עא הוא אנה הלקוח (כמו שהולכים לחפא) ומגור אצ הסימפוטמים
(או מה שקורה) וצל הסיס הסימפוטמים האלה היולד מחליט מה
ההציה ואיק צביק להמאוצה איהם.
וכמו קודם - אצ הלקוח עא האמת יאור אצ ההציה בצורה
מקור, עא האמת המגל אצ חלל אצ הסימפוטמים אצ
עכשו היולד מאמתן אצ הסיס של מידע חלקי. אפילו אצ היולד
שואל שאלו נוספו השארה היא אצ הוא האמת מחליט
על ציג או המידע שהוא צביק כבי לעשות אימתן טובה.
האמת היולד עמ מבין האוצה קונטקט נמצא הלקוח כבי להגאים

אם את הפתרון הספציפי שלו.
אם גם היאל כרפא יבט צקת רך גמורה חקיקה אלה
אכשיו יש חז' אורז הרבה יום כח על הלכות כ' הוא לא
רק מספק פתרון אלא הוא גם מאבחן והלכות שלה אורז הרבה
יום חלש מאושר הגפיקר של החומחה
אם יש חז' פה האצט איצטשוו יפקיד לשם הוא מהוסס הרבה
מאוד על הנייה של אמון, של מצרכי יחסים עם הלכות שרק
אם היא גרירה באמת אפקטיבית נכל: אהוצבו אפוא או היאל
כרפא בצורה טובה.

וש"ן אומר שכדי להתקשר אל העצור האלה שישארנו (הפקיד
החומחה והפקיד הכרפא), אנתנו האצט צרכים צהיכנס א"איש
כתליק, כאינטקציה ממשיכה בין הלכות והואל וזה מה שנקרא
ה"אל הגלילי".

יאל גלילי אשר ממקד אל הניג יחסים שיווינוים ומבחר אישו
עצרה נפרשג - היאל הגלילי זה האצט תליק יאל שמגהס
אל תקשורה בין 2 הצצדים, זה גלילי שמו אנתנו הונים
מצרכי יחסים עם הלכות כדי ליצר יום אמון בין הצצדים.
א' הדגש הוא האצט אל גלילי שהוא ר-צצדי, גלילי שמו
הואל אצט אלקות והלכות אצט יואל, זה גלילי שהוא הרבה
יתר שיווינו. זהו גלילי שמו הואל מבין גלילי הלכות הוא לא
יבט אהוצבו אפוא או הגפיקר שלו בצרה טובה והלכות
מבין לשם א' יש כח הגק הגלילי והלה.

זסיכנים

שמישהו מבקש עצרה / כשמישהו מבקש עצרה אנתנו האצט
יבאים לקחה 3 גפיקדים וכל אחד מהם בסופו של דבר מניח
הנחוג שונג אל הנצב, ולכל אחד מהגפיקדים יבטה אהיו או
הבירה שלו.

אם היאל הגלילי צריך להבין שזה גלילי יום אחק, יום
מורכב ודורש הרבה ולא מיה אקומוח מצב או זה
אצננו של ש"ן היאל הגלילי היא לגזאוג הטובה ביותר
כ' רק שאנתנו מ"צבים גלילי אינטקציה טובה עם הלכות או
אנתנו מ"צבים באמת מספיק אמון כדי באמת לקהל או ל

המוצא וההתייחסות שאותנו צריכים. כלומר, צריך להכין לפה אנחנו
אם מתקנים טאפון אלא אנחנו מתקנים אינטרקציה - בין אנשים
הדבר אצלנו כבר הרבה יותר מתנה, הרבה יותר מסובק והרבה
יותר מסביר ואין הגיון. היום מה שקראו אלא יש גילוי של
התנה וניסיון אחרים.

(מצגת מס' 4) הגמורה עם התקדמות:

* המידע צושה זמן תקיף במה שבו היא מחוקקת אותנו.
אנשים שקיבלו פגמים עם אישג יצאו המוצר והם כשילו היו המנהלים
שלו. ומי שנשאר אשג המה וקיל פגמים עם המכרים היה
כשילו "הצובדים".

המטרה של המנהלים היגה אסדר אתנו בשורה לפי סדר מתקין אדוה,
והמטרה של הצובדים היגה להתקד ולא לקום מהכיסא לא משנה
מה המנהלים אומרים לנו.

מנהלים הובטחו דו נק' - והם היו יכולים להתאים אוק אתק אשג בין
המה או לשמור אשג אצמם.

אצבדים - קובטמה ד נק' אכונס בצון במידה ולא נקום מהכיסא.

מה קרה בסוף המצגת?

אז - אומד מהצובדים לא קם והמנהלים לא הצליחו לקבצ אג
המשימה שלהם.

מה שקרה שפ המצב מה שלצובדים היה אישמה ממיל והמנה
בצורה מסוימה למנהלים היה אישמה ממיל והמנה קצב
אתר המנהלים בסופו של דבר היו יכולים אולי לייצר אישמה
שיגל - פעולה אשג היו מנסים אברר למה הצובדים לא צים ולמה
מה המצב קורה.

כשומר, היגה אישמה התקדוה מצב הצובדים והמנהלים היו צריכים
להתמודד אישג ומה מאוד קשה ולא ידוע מה אשמה:

אנתנו מקבלים אג ההיררכיה כמובן אלו וחושבים ששג אומרים
משהו אצבדים אשג הם צריכים אשמה ואז כשלא מקבלים אג
הצוג אז המנהלים די נדהמים ולא ברור להם מה קורה.

ובה אומ' דבר קם בעליק של הייגל!

כשנוי נכס - אתהליק של הייגל די ברור זי למישהו ביקש אצמה
אז למה שחא יעזר? ואז כשהוקוח שלי מתקד אנתנו די
נדהמים ודי לא יודעים מה אשמה עם מה.

והנשג שנמה אששו מה איק אנתנו ממנוצדים עם התקדוה
של אקוח. אנתנו בסופו של דבר רוצים להתמודד עם ההתקדוה,
לא להיחלם באו ולא להאליים אומה אלכא ארבוין אומה ומאיפה
היא מיימה כדי שנוכס יחד איתה (עם ההתקדוה השג) אשמה אישמה

תהליך שהטו אפקטיביותה של התהליך (הוא לא מוכן)
אנחנו רגילים שכשמתקדים אנו זה מאד לא נעים ומאד מסוכן
אז התהליך הוא מעשה אומנותי באישור פתח שפתח את הביטחון
התהליך הוא אפקטיבי יותר להתייחס אל התהליך והתהליך הוא יותר
הוא יותר אפקטיבי יותר להתייחס אל התהליך והתהליך הוא יותר
מה התהליך?

הוא יותר אפקטיבי יותר להתייחס אל התהליך והתהליך הוא יותר
הוא יותר אפקטיבי יותר להתייחס אל התהליך והתהליך הוא יותר
שהוא רצונאי (או ההכרח חשבי) יותר והתהליך הוא יותר
שהוא יותר אפקטיבי יותר להתייחס אל התהליך והתהליך הוא יותר
אישושי מקורה אחיד של צביק אצות והוא יותר אפקטיבי יותר
מציבים צורה באישושי צורה במיוחדת התהליך הוא יותר
המצב שהיא חסר השיוון הכוחות והתהליך הוא יותר
חשבוני עם השמיעה נולד אנחנו האים אלצה איד צבד האשין
שהוא אומר שה"הא בסדר! אין בעיה" ואז סוג של התהליך
איד שמוטט.

אנחנו מצברים זה על התמונה עם התהליך והתהליך הוא יותר
אנחנו מצוימים אדם או רחמים זה באישושי צורה
וצביק אהבין שלקוח שמעמד הוא לא אקוח קשה, הוא לא ההכרח
עקוח לא טוב אלא זה אישושו שלם אהי. יואל שמטל
אל התהליך כאל בעיה זה יואל שהוא לא יודע איך להתמודד
אמה ולחוא או הפין שלם חסך אהי ממה שצביק להתחיל
באופן זה יואל שלא מהין אה התהליך של היאל, זה יואל
שלא מהין אה התהליך שלם שמעמד התהליך הזה ולכן צביק להתחיל
אל זה מה עקובו התהליך עם התהליך של התהליך והוא יואל
הין אה התהליך שלם שמעמד התהליך הזה שלם התהליך זה
חבה של התהליך.

התהליך הזה של היאל זה התהליך שהיא התהליך צביק להתחיל
שיש זו בעיה, הוא צביק להתחיל להתחיל יואל אה זה
אישושו התהליך של אמידה, של אהיך באיה נול אהיך אל
היאל. והתהליך התהליך הוא יואל להתחיל להתחיל
אהל כל שאנחנו מתקדים התהליך והתהליך אהיך של
אנן ההתהליך הוא אהיך ואהיך אהיך.

הצדק השנוי של הגזירה:

יש כל מיני דברים, שהלכות אומר וקצתו של... ליתום ואלמנה
שהוא מנסה לתקן את העולם, שהוא מנסה לא לשלם בעושה
ואולי אפילו אצטבון או הוצל.

גז' ז' יג' פכאים - מכאן על הגזירה בהק שנתנו שאלים

עוד ועוד שאלים על העולם.
כאן אני שוב ושוב מבקש עוד ועוד מידע על מה וליהיה ואיך
יהיה, ומה היוצא יוצא ומה היוצא עשה יאני שואל - ושואל וכל
קומה ושאלו ולא מאפשרת ליוצא עתה או השאלו של
את הבדיקה שלו.

כאן אני יש ז' עוד דברים שאני חוצה לדע - ועוד דברים שאני
חוצה לתקן עליהם ענין ועוד דברים שאני חוצה לדע
מש אנתנו אל-פעם לא מיעים לעלם של קהל החלטים או
של הירח בלשון.

הצדקה הנענים - דבר שני. צה ילקוח שמוסר - זני עוד ועוד ענינים,

יש ללקוח עוד דברים שהטו צדיק אסר, עוד (קידום ומצבים
שצדיק אישים זה אלוהים וזה ג'תם אלוהים... הלקוח מוסר עוד ועוד
ענין ולא יותר ולא נען ליוצא אנשים ולא נען או להגות
אע"פ את מה שראתה או בה.

צמן - עלקות אין צמן ואני כיוצא חוצה ושהג ועבר אין אני

חוצה עתה לעולם העולם אבל בדיוק הורדון לפני אעשה
פתיקת הדם ולא הטוח שפכאו להגות אכ"ש או נחתי העוד
חצי שנה, ואולי זה לא באמת הצמן הנכון וכו'...
הלקוח של הצמן ממציא תפוצים שאין צמן או אצובדים או
אראון הכל... וכל הצמן הגדול נדחה אל הים של צמן.

חוסר פקטיוג - חוסר פקטיוג מגיעים למה שהלקוח של הצמן חוקר

את היוצא על הענינה שחאו מציע, על הכינים שהוא תוקן ומ
על יישומים. הלקוח מאשים פה את היוצא שהוא יגם מידי אקדמי
ויגם מידי גיאומטרי ולא יוצא מה מעתה ע"ה בארון במקום של
אובדים ומיעים.

אני עמוג שזה נען אבל צדיק אבדוק האם אפחות חלק משה זה
סוג של הגזירה, סוג של הבאה של הגזירה שילמה להכרע
שהחשיק את העולם.

התקפה - אחת הדרכים איצ"ב הנמצא זה אהיקל, אצ"ק,

אכוס, אהיג אצ"סיי האיטוהי צדק.

זו דרך הוטה וקסה יגה אהיה הנצוג.

אנתו אורחיי העצם איועל אהיקיל כמו אזה יוד קטן
שנצפים בו.

זה קורה. מצבה שהו מצוה היחסיי הלקח אומר "אני משלם

ולכן מוגש לי אשגו מה שלכו זיי. והדבר האמתן שלהו לוצה

זה אהיקיל קטן אצ"ב מיי שלהו משלם או...

זה קורה גם כשהלקוח חשבון מאוד וקוים מיידי ופה היועל

צייק אשקול הטום ככאוי או אהיקס אהליק כזה.

התבונה - תקוה: נוסה אהנצוג זו תקוה של התבונה.

אנתו בסופו של דבר: מצייים אינשהו חוסר התנה של מה

קורה פה, מה העצם אומר לי היועל, איך זה ישפיע עלי.

זו לא ממש הנצוג הוטה חז- משמעי אכא יוגר- צדק

התהרהר, יותר צדק בהסברים. הלקוח לא מוצא אהצמח

ולכו מבין מה צייק אשגו ומה יומר או והיועל מוצא אה

עצמו של המן מסהיר זו אוד פעם ואוד פעם אמה הוא אמבון.

לעקב - זה חוסר שיגל פעולה.

מהקשים ממני משהו ואניי שוגג ולכו אנה וזה קטן וסוג

של הנצוג.

מצב אחד אומחם שאלי כשמשלו שגק אוד הוא מסכים און

זו איה עם זה ומצב שני הפסטיג הפא יטלה אהיג מאוד

אצ"סיי. לעקב אל-פעם או- אפנה אהבין אמה הוהר

כמסמה אהליק של י"אל, וכי כלקוח יהיה מלכה וירצה יהיה

זו איה מה אהיד והכו יוד, ואם יהיו שגק זה סג של

"אני שומר עצמי אה הכנה אהיה אה הנצוג משי

שהיה זו נוח ונעים.

המשק מצד הנתן

הפטר הכאן שמונתו על התקנתו בה שהוא טעמו וצדק
זקנה אינה כמו שהיא ולא צדק אדמעה ממנה, ולא צדק
זקנה אינה אישית אלא היא חלק טעמי מתחילת של
היצירה.

כשאנחנו התחילת של יצירה אנחנו מסגרים על ההתקנתו
כאיננה תחילת רעיון, לאו הרכבה אינה תחילת רציונאלי אלא
איננה תחילת טעמי לקטור לתחילת של קבלת החלטות אצל
השקופות, וזה לא מתחלה! לא צדק אמר אלא או לאוס אולי
אילו אדמעה אדמעה אדמעה אילו.

ועכשיו על הצדדים השונים שהעצם והחומר סוף של התקנתו
כי אנחנו לא באנו מצדדים ישרים למעשה או לא אולי מי
שמענו יציר ילא רוצה, לאו מסכים, לאו אדמעה אולי השני הזה
אילו החיותה האקדמית והתקנתו האולי אדמעה יאוס
עקיפה, כן אלא מוחנית שהוציא: צדק אדמעה כן אדמעה
שהוא באנו נמצא מול התקנתו האולי.

המשק הצדדים השונים של התקנתו:

שגיפה - שגיפה העצם אומר שגוף אדם שגוף ולא אומר
לומר ולומר - אדם שגוף אולי אומר לומר - לא יספיק אדמעה
שום דבר משהו. ואנחנו יום אדמעה בדרך (התחילת הזה) שגוף
אנחנו מילצרים לעקרונות זה תחילתו שומר אולי, אולי אדמעה
היום משקוף אולי אולי שום אדמעה מוחנית או שגוף
אולי צדק קוד אולי אדמעה האולי זה תחילת שגוף אדמעה
פסיכיות למחבירה על התקנתו ולא על הסכמה).

אינטלקטואליזציה - התקנתו מסוף אינטלקטואליזציה מזהרת על זה
שגוף העצם משהו על המון אדמעה אולי המון שגוף
מזעים או אולי מוכנה.

אזכור הזה יש או על המון רציונל אינטלקטואליזציה אולי אולי
משגרים שהוא רוצה אדמעה אולי הנושטורה ולי מני רציונל אולי
משגרים אולי אולי שהוא אדמעה יאוס מוכנה ממה שגוף חזים

אמנות היררכים, והאמנות היררכיים המצטרף יש חשיבות מאוד גדולה. ומה הוא עם המעמד הרצוי כוח ושיטה. יצא שזה בדיוק הגורם שיש לו כפוף עם הכוחות וקם בשליטה של הדיקטור ואחר המקומות הסובייטיים. יש לו אהיה "אחלה מה אני אהיה מהמליך הזה מהמנהל הכוח שלי והשליטה שיש לי". שליטה זה מה שיש הרצף למנהלים המקום ככה... זה מה שמעלים את האמון עם כפי לעשות את המקור שלהם לקם בעצמם על האמון שלהם וכשהוא יצא - אפשר לאחד את זה.

חוסר הבנה של השינוי ושל השלטון - יכול להיות שהגורם הזה של

ההתקדמות נובע גם מזה שהתקדמות לא באמת מבין מה הגורם הזה ידרוש ממנו, ומה ההשלכות שלו, באיזו צורה זה יעשה על מיני דברים בחיים שלו. חוסר ההבנה הזה יכול לקרום אנו אהבנו מעוגג מצד אחד ומצד שני גם לחוסר רצון לעשות אישהו שינוי. לא חוסר ההבנה מידבר המעבר עם המים וכלי שהגורמים התקדמתיים שאדם מייצר הגורם של קבלת התלמוד וזה היצור מבוססים על מיצא עם נכון ומה זה אמר? זה אמר שההתקדמות היא לא כלפי הילד והטוב שלו אלא היא כלפי גורם שלמהחיה אוסי לא מאור בצורה נונה אגמה שיקרה לעקוב.

אמנם להשינוי לא הקווי. עבור האמון - זו נקודה חשובה.

הנקודה היא אמנם שהאמנה להשינוי לא הקווי עבור האמון... מה זה אמר בצד?

זה אמר שישנה תקוח שמכר את האמון היטה, שומע את מה שהיוצא מביע זו או מביע את ההצעה שלו... לעשו מאי קורב מוצא הוא מביע מוצא? הוא מביע מןקורב מוצא שהוא מתכוון שמכר היטה את האמון, שמי אמת היום - יום ובעתה חיי אמת היום. יום הוא כמאה מכר את האמון קצת יום את האמון ומעק נאמנה לאמון ומעק יצא לקבי הגורמים האמון והוא אמר "הגורם הזה הוא אוסי טובה" / "אג הגורם הזה הוא לא קיבל".

מה שהקורה היא מאמת זה אדם שלא משנה את הוא צדק או לא צדק הוא באמת חושב ומבסס את החשבה שלו על

בהרים נהגו מכר בעק הארון שהצטרף לפה לא נכון ונדרר
הפה רק יפגע הארון
אז צה לא רוצ לה וצה לא אקואיט וצה לא ניסיון א
הטח של האישותי צורה אינדיבידואליטי אלא הוא אומר
חונטה א אובג הארון

• רמה (מנה) של סביבה ושינוי - צה אומר שיש כל מיני הני-אדם

העולם שלנו ויש בלטה שיצבו חסונה אדם, יש בלטה
שקשה אדם עם שינויים (אז משהו יאם צה אמה און אישה
אמה וצא משהו האצרה הארון צה ומה התפקיד ואם יאמר
כות און צא יאה כח- יש אנשים שאוהבים אלה האונ
אלו ה (השנים) ואם אציע אדם שינוי וצא משהו מאיפה
הקצרה באה אצון היא הולכת הם "הקצרה"

הסביבה האלה אומרו בעיקר אונס - "אשים אה צה לא אמה
אצא היכולת שלק וצה לא והקצרה הסטטיסטי להקצרה אצא
אם אפצמים יש בהרים הלקוח שחם לא בהכרח רצונותיים,
שחם לא בהכרח קשורים לתהליך הצה שאננו חלבים אצור
והם יכולים ארום און אהקצרה"

• אספקטים חובטים של ההקצרה:

מצד שני יש אהקצרה עם אספקטים חובטים.
ומה ש-3 הנקודות האלו אומרו צה שפסקות באה אמתים
אנבר מהארון כ הוא מכר אונ היטה והוא חסור און מספיק
והוא רוצה אצוץ שאם אוננו אונים משהו בעק הארון אז
שזה יהיה אצוץ הארון

העקוח הוא אונק כולל אצוץ מיצנול שמדועה ומחמינה לא
באמ משהים עם הארון כמו ששהו משהו, מחמינה לא
באמ משהים אה הארון כמו ששהו מכר אצ צה לא יכח
אצוץ שכן אצוץ מיצנול כצה יכח אצוץ משהו טוב ששהו
המחמם כמו בן אדם פנינוי ששהו מאן אלו.

ומשהו לא אשבת להאשים האלה האמ - הרהם מכרים היטה
אם הארון אכלאננו מצעים אדם משהו יש זהם יכח
יאה מאינו אהקצרה און הארון מראה אצוץ, אהקצרה,

ערכטיג-אלט, ממנה אינטרקטיב-אפליסיקה בין אנשים הם נאום
הרים שאיננו לא נאום... ואני מצאה לו משהו והוא אומר לי
"תבנה את שפה לא יאבד" ואני אנה לני "מה זה לא יאבד?"
ואז הוא אמר לי: "אם אתה לא תבנה את שפה לא יאבד..."
אני אשים את אפליסיקה לשפר ניסו ולא הביתו הצד כ...
אז אנה אמר לי: "אם אתה לא תבנה את שפה לא יאבד..."
אני אשים את אפליסיקה לשפר ניסו ולא הביתו הצד כ...
הקוח לא מנע משהו ראו אף משהו למנוחה אינטרטיב
של הארון אלכו הוא מנע הקוח כי הוא אמר לי: "מה זה
מה יכנס לקוח. הקוח האלו שמנעו קוחים יגם משהו
הפג של אשור על השמור של אנשים על העק של אנשים.
כאן יש מה אינטרטיב אינטרקטיב בין יאלו שמקום עם פתח
קשר קשי אנשים העק הארון ומצב שלהם והקוח הפנימי
שמצב האינטרקטיב העק הארון האלה הרה יגם מאור
קשי עם כל האנשים..."

ההתקדמות-מצב קיאוי (קוח זינו, 1951)

אנשי רבה על המור של קוח זינו.

וקוח זינו אומר: "הוא מסר על התקדמות-שלה העליון
קוח התלמוד. כומר זה שלם שאננו צריכים לעבור, ואם
לא עברנו אז הקוח אולי קצת אופטימי ולא אכפת לו..."
"זה שני שהיו אומר זה "אני אלה! התקדמות זה לא
מצב פשוט" במחלת המצב מופיע אנוה של חמור-החמור
הזה כל מה שהיו אנוה זה נשאר במקום, אבל בני אנוה
המקום צדיק אהסקיז הרבה מאוד פתח... זה לא שהיו אומר
המקום ולא כל והל משהו נשמה אלו זה אלא יש מה
משהו שמפליז הרבה כוח בני ערסל אמר והחמור בני ערסל
צדיק אהסקיז הכנה כח נקדי מאוד רבני...
כאן-אומר שהתקדמות היא לא חוסר מצב אלא זה אישהו
מצב מאוד שבו הקוח מציעים לתשבור את עצמו באות המקום
פחות כח מנערים שמפלים עליו מחול אף מופלים
עליו מהפנים. ההתקדמות עם העק האדם עצמו זה לא
אישהו גרליק שברור לעקום שפה מה שהיו רוצה לשים...

כ' כשאנחנו מתייחסים ללקוח ומציעים לו איזשהו הצעה מצד אחד יש הטעם האמתיים שמחייבים לצדדים אחרים משתתפים שיש אחרותים שחושבים שהיא לא יכולה לעשות איזשהו שינוי איה, ומצד שני היא לא תהיה עובד הלקוח אלא תהיה רחוקה ולפעמים תהיה אנשים, ולעצמי תהיה צדדן וזה לא משהו שיעשה הנהיגה ואחר כך אולי תהינה פוליטיקה אולי יהיו לי

כאילו...
בא לקוח הצדד הגדול של ההתקדמות, ההתקדמות היא היא לא חז משמעי "אני לא רוצה וזהו" אלא עם העק הלקוח ישי תהיה כחוג שלוקחים אולי אכיון של אהסכים לעתידות ושהוא אומר התקום הוא העצם מ"צד איזשהו אופן האמצעי השקעה של תהיה מאוד אנפיקה כדי שהיטאר האזנה מקום
אז צדדין צדדים על התקדמות כלל גרתיק שהיא לא איזשהו לשינוי של הלקוח שיוטה אתורה אווהר "אני לא עושה כלום" אלא התהליך הזה דורש תהיה מאמר עם התקום עצמו ואם הוא דורש תהיה מאמר עסק צדדין עם זה גשמה זה וצדדין לאם יאלו אספול בו ולא עתידות בו.

התמונה עם התקדמות

אז זה טכניקה מציעים לנו הצדד הספרות כדי להתמודד עם התקדמות

דבר כושון אומרים שאפשר אמה ולא להתחם בה, בא למתקום והשמתם המונח "התקדמה" על התקדמות אונתנו נשמע המונח "התמונה" עם התקדמות

זה לא משהו שאנחנו צדדיים אנחנו או אשכנז או הלקוח אלא זה איזשהו גרתיק שאנחנו צדדים אחרת ביחד עם הלקוח כדי להקשות הסתמים שיש הטעם עקבי התהליך הזה יהיו האופנים אכיון של "הוא כן נעשה את הפעולה היא

אזהרה אחרת - אז דבר כושון אונתנו צדדיים אחרת אמה אחרת התחלה השיעור על מה אונתנו צדדיים כדי להתחיל

אמר, על מה אנתני מסכנים כשאנחנו מנסים לפרוץ הקוד
אצלם הלקוח ואנחנו נתמסר הסמסטר שאנחנו מסתים על
ההתקדמות של הלקוח אבל אני מסתב כמעט על ההתקדמות
שלי עצמי... ש"א אמר אני מתחילה להשגות או אני מתחילה
להתקדם ואז אני מושגת על הדברים שלי שיה ושה ושה...
אז צריך לעבור לפע ולתקוד "מה קורה?". דם אני מצטיי לפעמים
עניי אינדיקציה אלה שאני באופן לא מודע נמצא מול
התקדמות ופצוי אי אפשרי הסבר.

למאר לקוח את מה שמאחרתם -

את הטכניקה להתמודד אינם צריכים לערר לקוח את מה
שאני רואה, ככה שאני אומר העצם ציהיי איננושה
מקרה שלהיא ולאו אמירה "לפני", היא לא מפורטת ולא חד משמעית
אלא היא את מה שהתקדמותי שאנחנו "רצויים שינסו להיות
זה קוד להתקדמות של הלקוח.

אני צריכה האנושה צרה לספר לו מה אני רואה אצלו,
למאר את ההתקדמות החיים של מה היא צושה.
אני מנסה לקרר את ההתקדמות והחיים (עצם מה שאפשר
לשלוש, לא ונשפוט ולאו להתקדמות! למאר את מה ולפני
למאר עם לחיים לשיקוף הבה של מה שמוטת ו

להצג לקוח את מה שהיוצא מקיים -

דקדק צריך לערוך "בה מה שאני חווה עצמי ולשמוע מה
הוא אומר

למאר לקוח מה שהיוצא מקיים:

* **הנציג ישנה דמיון:** והדמיון הנציג העצם אומר שהלקוח בחרה
מאוד חיים אומר "אין לו זמן". הוא לא רמזן למאר למה
הוא לא יוכל אין מי שיעשה את מה ונסתם נכחו לחובות.
מה מקיים יוצא שמועם כל רמזן צרה ככה?
הוא מקיים שלא סופרים אמי, שהמו קטן, שלא אכפת ממני
לפי שאין לו מה לחיים.
אם היוצא לאו אמר את הקטנה שלו בחיים כמו "הקטנה
אמי, אתה שלא הי" אלא הוא אמר מה הוא מקיים
"נשמע שאין לך זמן אולי לפחות הבה, אתה רוצה שנתנה
את זה וניפגם במועד אחר ושיהי לוונטי?".

היוצא
למאר
לקוח
אין
הוא
מקיים
מה
המתקין הבה

• כשהתקוח קופץ מנישא אנושא - אז אני אומר "אגב"
 מתנה ונשני כל הזמן ואני שומע
 לומר, אני מודה עם ככה שאפשר ליצור אקווי המילים
 נישאיות מה כוונתו...
 • כשהתקוח לא מזהה - אני אומר "מה המטמאג שלך?"
 • כשהתקוח אקסטימי - אני אומר "אני רואה שאגב כמעט
 על מה אגב כמעט?"

• כשהתקוח שסוף שוב ושוב שאגב על מעולותיה - אני אומר "או
 "יש אק שאגב על השיפוט שלי? אגב לא בטוח השיטה
 שהשגמשה? יש אק איצו בעיה עם השיטה? מה אצחק
 יהיו העוצמות?"

לומר, לאפשר אקווי בצורה יחסית נאימה והמוצד עם העצום
 שיש לו והעצום האלו לאו ההכרח מ"ציוג מה שקורה
 אצל היוצא אלאו הן מ"ציוג יחס מה שקורה אצל התקוח.

וטו שאמרנו אומנו שומקים התחילי הכה של ייצול לשיקה יש
 הככה מאוד תשיחה כ היא מאפשרת אקווי לחשוב והוא עם
 מסבירה אקווי שאומנו מצפים לנשוא ממנו וקם נענו או מקום
 אדבר ולהחזיר אותו דברים שיצטרכו לנו אפירה אג העצום הלו.

אגב אשחק
 לומר
 אקווי
 על
 התקוח

חול-מאזר אקווי אג מה שמחמש אומנו יכלים עם לומר
 אגב מוקד-המט שלנו, אג מה שאומנו מקוישים...
 כ"כ שיושב היוצא ומקיים להחזיק לאו מקדמ. אשום מקום
 ומקיים להתקוח לא מסכים עם כל מיני דברים, ומחמש
 להתקוח קצת אקסטימי כלפיו אז אצברים אג החזיק ולוקחים
 צדון מצד הכה של ההתעצוב והחזיר שהגיק התחילי הכה
 כה מה שאני מקישה, כה מה שאני חווה מתקן מה שהקשה
 התחילי שלק.

אצד בעם אומנו מנסים לשיחק כרו. להסבירה לוקוח לעצם לעשו
 השיקה שלו הייגר יפה ולעשיו כה הזמן שלו אדבר לאו
 לו להזיה האופן ישיר להצוה הצא ששימפי אגו, לחמשו
 האלה שלי ושיזה.
 אפי התחנו וייצר אששהי אינטרקציה עם התקוח אז אינטרקציה

כבאי שחאו יתיה און אנתונ צריכות אפיו מלכתחילה
שהצליח אנה ונתחתה הו, כדי להמוצה עם התקנת ציב
אבלוג אנה א הני השטח, ציב אמשל אנה, ציב אמשל
אלקות אבה א צה האופן ישיר ואלו לקח א צה האופן
אישי אלכו אמשל א צה יגר מנקבה החגט של מישו
שהוק אבה כח א שפחה והכו חושש ומנסה לבחוק א צה
והכו אלכו ההכח רצונתי הגרתיק הבה וא ציב אמשל א צה
הצב אמשל א צה אמשל א צה

[Faint, illegible handwriting in Hebrew, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

8121212
(שיעור 7)

מצגת 6 - תקשורת וקטיבות

ההיעדר הקודם הפגינו קבצי האנץ של התקשורת והיום נצפה עלו הניסוי

אמנון שצנבר. על 2 נושאים נוספים: התקשורת והתקשורת

של התקשורת והתקשורת של היעול. התקשורת והתקשורת קטיבות (צה

התקשורת והתקשורת של היעול. התקשורת והתקשורת קטיבות

התקשורת של היעול

התקשורת וקטיבות

צהר כמעט התקשורת זה חלק מהתקשורת של הקטגוריה. אנחנו מתמחים

התקשורת זה היעול וזם החי' היומיום - זה תהליך מאוד מאוד חשוב

ומאוד חשוב על הקטגוריה שלנו עם אנשים אחרים אף תשובה אצל

אצלנו אצל הצורה אפקטיבית כי אחרים לצדנו יש חלק מאוד

חשוב בעולמנו של התקשורת, עם התקשורת היא מאוד חשובה.

אנחנו יוצאים מתחומים למסלולנו מקטיבות, שאנחנו נמצאים התקשורת

של מי שצריך להתקשורת בצד אנחנו שומעים בממוצע בין 50% - 15%

מה שאחרים אנו, ש' אנחנו בצד שומעים ומקטיבות חתום.

מה זה אומר התקשורת?

התקשורת זה אומר אשמוע אף החיות ולספוג ולהבין אף המסר של מה

שאחרים אי. ש' יש זה אישורו תהליך קוגניטיבי, אישורו תהליך מנטלי

שאנחנו חול' מושמוע, אנחנו עם אנשים אישורו אכוד של התנה של

מיצוי של מה שאחר אנו בצד התנה.

נוספה אכוד מה מפיצה התקשורת שלנו ואנחנו נראה שתהליך מההצגה זה

העיות גרפיות, דברים שספגנו מהתהליך החי' שלנו, ציפויים שיש אנו

מהתהליך, דברים שחשנו עליהם קודם, דברים שקרו לנו, אנחנו שהיו

זני וכו' ...

אמנון כשאנחנו מצדדים עם תהליך של יעול אנחנו חווים שהתקשורת של

היעול זה אמנון פגמן אהציו של הלקוח ולצדדים של הלקוח והעול אהבנו

אף התהליך אף הצדדים אנחנו אמורים לשאול שאלות ואמורים להתקשורת

ואנחנו אמורים אהבנו מהלקוח כל מיני דברים ואח' נאשה מצד איפה

ציפויים שאנחנו חוצים אכוד דבר חושון צריך באופיית צורה התקשורת

האמר אשמוע שהלקוח נמ' אי כי הלי אף אלקות אדבר אנחנו אף

האזנה נכונה היא כזו שבה המאזן, והיא אפקטיבית ומה שניתן אומר
אנחנו לא באמת נוכל לשים בצורה המאזינה להעביר הסברים
של תקוח. זהו תהליך של
אם אנחנו מקישים עם איזשהו גורם מקדמה ואם אצלנו נטיה
מקדמה אז אנחנו מצד אחד מקיילים את היצרנות שלנו
הקטנה שלנו ומצד שני אנחנו לא באמת מאזינים עם הכליה
כמו שהתקח מקיים, נראה ומונה אנחנו אויב הוא חצה שנתנו הקרב
כאן ששנינו מקיילים זהו אנחנו הצד צריכים אפקטיבית הקטנה
מאזן, הקטנה נקיה, הקטנה אפקטיבית שגאפער או באמת אהב
צריכים ולבאזיג האמיתית של התקוח שלפאליים אנחנו צריכים
אפילו אנחנו צריכים להיות הסוג הנח בלי הלאה, בלי האזן שלנו
בלי היציג שלנו ובאמת אנחנו מה התקוח אומר.

הצד האפל של הקלטה

יש בלי מיני הצד של התקוח, יש בלי מיני מכלולים...
יש בלי מיני דברים שלמאזינים את ההחליק הזה של התקוח
אם הצד הזה של הקטנה והם לא ההכרח דברים רצויים,
הם לא ההכרח דברים שאנחנו מוצאים אדם כי האוזן שלנו
הצורה מסוג אפליים מסוג בלי מיני מסרים ואנחנו קונאים
זה: הקטנה מסוג + Filtered Listening.
כאן שאנחנו לא באמת מרשים אלצנו אויב אנחנו בלי מיני דברים
אז שאנחנו מפרשים בלי מיני דברים הצורה שלמאזינים אהלי
סוציאליזציה לצדנו, לאנחנו שלנו, לגרוב שלנו שיוצר אצלנו מסק
היננו אפילו התקוח שלמה אומנו.

הקלטה היקומוג - הקלטה היקומוג זה תהליך שבו עוקב כפי זה
להתקוח או מי שאנחנו מזהרים את מספר לנו משהו אנחנו עוקב כפי
הדימויים ככה שופטים את מה שמונה אומנו, אנחנו מחושים צד
"זה נכון/זה לא נכון/זה מאיים/זה לא מאיים/זה מסבך/זה לא מסבך"
ולפאליים עוקב כפי זה אנחנו ככה אומרים או מה אנחנו חושבים
ומנסים אהלי צד.
אפילו בחי-היותים משהו מילוק על משהו ואני אומר או עוקב כפי
זה שהוא מילוק "אזה! משהו מה? אז מה? לא האומרים שלק?
ואו מה? על המין שלק? משיק תראה? האצה המאזן כאלציה יכלה

דהיו אורה ויטלה אהיו נכונה ומתקין, אבל אם אני רוצה להחליק רצה
לך את האדם גמושה שהקשה לי. צד שקפצתי עם הלצה הני והקשה
עצ הסוף יכנס לקרוב (ואו בהכרח) ואז השני איצושה גמושה של
הקטנה, כלול ושלטו מקשיים או עז הסוף ושקפצתי את או איצושה. עצה
הני שלטו או כל הגיונה.

כ"א ושהתן רצה של הלצה יטע דהיו חייבי ופעלים הוא זך
יגפס הסדר אבל האדם וצה גלוי המצב הקשחים/היחסים אבל
בהכרח מאוד מקרים צד זך יטע דהוביל גמושה או נצמה
אזר השני ויטע לפקוד ביותים, ומאיותך נשאנתו מדברים עז
מצבך של ייצור י אנחנו עמו מדברים עם הדברים שלמחרת.
בחד את השני ויוצאים מה הם יטעים להנשוף אלצמם ומה או אעמו
אנחנו פה באיגשה גלויק שלמיותך השלבים והאשונים שלו של
היכבוד ואם אני קפצתי ונעתי עצה מהר מידי צד יטע דהקיש
את פלקות.

הקשה סטטיאליטי כשאנחנו יוצרים סטטיאליטיים על אנשים אחרים
צה משפיע זך על גלויי ההקשה שלנו. אע מה שאנחנו למעשים.
כ"א עקן כזי ההקשה ואזם יאני כהר מסדר או גלוי" הוא
פרפקציוניס/הוא אחרתי/הוא אין או מספיק הלארע עצמי וכו'...
יאני כהר מסדר אי איצושה גמונה על בסיס מה שאמרתי והאמצע
האננה הוא אנו צבד ממשכה והקשה ואזם ועבדט אג
מהושהוא אחרתי

זך פה סוף ההקשה ביקובט יטע דהיו שלסטטיאליטי רצה
באמר מאים ואזם הספציו רצה אבל זך יטע דהיו שלטו אר
אם אני נעתי או איצושה גווי. סוף אם היא נכונה ואין אם היא לא
נכונה אני האדם מקצב או האדם אנוי הלארע ומצב אג שאר
הקונטקסט/אג שאר התיאון של הגבוני והמאפיינים שיש לאדם רצה זך
אזם אני לא שומע, זך דהר זאני לא נעתי אהו עידי היטוי הקרובים
שהוא אומר.

הקשה מתקב בלוצר - מתקם הוקח - פעלים דהיו מתקב בלוצר צד
כסדר ונראה שצה גלוי המן והמחוק, ארס. הלארע פה האופן שלו
אומר שלמאתם רוצה להקשיבו לבן-אדם. וסקרל ממנו אג, הגמונה
השלמה, הגמונה השלמה היא עמו רק עובדות. הגמונה השלמה כולל
זך אג האדם העק הלארע האלה, לא צריך פ המן לחפש אג

מה קרה אח"כ, ואיך הקב"ה, ומה עשה, ומה עשו א"ק... אלא ק"מ אנו
לכאור - אך האדם העקב העליון הזה מאמר אלוהי. הוא כל הזמן
אחרי אור צדיק גם אחרים חשבו, מתחילתו, כוננו,
אנו חושבים, ציפוינו וכו'...

כשאנחנו מדברים עם אקור אנחנו חוצים אשוע אך העציה שלו...
ההקטנה וההכונה של השיחה שאי יעלים להיות רק אהשלאלו קרה
של איחודים. של מה קרה קודם ומה קרה אח"כ משן להגק
פ. אירוע כזה יש גם אנשים. והאנשים חול מדברים שקורים
לרמ ארש אשים הם גם מרדשים, הם גם בעלי ציפוי, הם גם
בעלי כוננו ויש להם האצפוג והגק כל ההקטנה צדיק גם אנו
היו העצומה אך האדם האנושי הפנים.

הקטנה עם סימניה - הקטנה עם סימניה זה גם נכנס לאזור.

העצום כ זה סימניה יכול להיות צד שא המדוקטיה.
אנחנו ושלאנחנו מדברים עם אקור פזי אצור או, כפי אנוק הו
וכפי אנוק או אג אצפוק העיג.
מה קרה בשביל אל"י משהו ומספר אי על הרבו שלו?

אנו מאור מצדדה אנו ואנו משהו עם סימניה אנו מאור או
כמה אנו חושב שחאו צדיק.
האדם שצומד מולי (צדיק אצור שהתחיל של היעור אמור אנו
תחיל שחאו פרדוקטיה) צדיק אצור אפחג עם פחה בעיה
כשאנחנו מביאים יגם מידי סימניה, שאנחנו מביאים יגם מידי
הבנה יכול להיות מצב שהתקוח יתחם. באור אהרניש כמו
קורבן, כמו מסכן, כמו משהו. שבאור צדיק. ארמם עליו. אהקום
אנקוט באיזשהי פעולה אפרטיביל אקטיביל הוא מתחם אשקול
המתחם עצמית.

הפרצה - כשאנחנו אומרים הפרצה אנחנו מגפונים וזה שהיו

עושה משהו לבאיזשהי צורה אצור אך השלל של הדבור או
של המחשבה של התקוח ופה לא תמיד יש הסכנה אם
באור הפרצה כבאור יכול להיות אומנט שלוי (יש פה היסוס)
כ אפמית התקוח ממשיק ומחשיק ומדבר ומדבר והוא לא

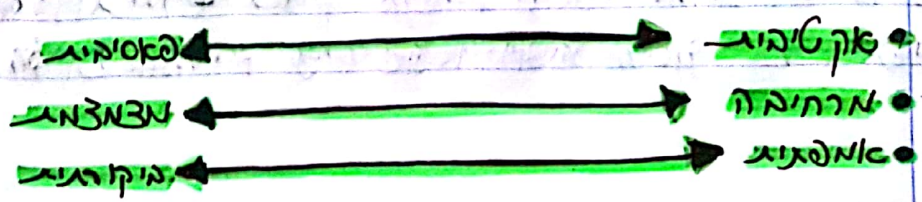

שמוצקטיבי, שא הוא לא מזהה באמר על הפעיה או צביק אגרי
 צינק אהפריס וזו בשטף האלו שמוצקטיבי הנה ומהסייב ילו
 אובל הרציון של הפרעה הוא ודיברתי על יצה עם קצב שלטום שגרי
 אחרי הנתיב והוא קצו קצו נקצ אנושא של ההקטטה והתקוות
 ונהו אלו מדובר עם היקונה אלאו גוקי כבי השיחה עם הלוקח
 אני כבר מתחילת אנוקם אג הדבריים שלהו אומה לי אדברים
 שאני רוצה להציג או אחר ושאלו אגרי
 שאג אומה שגוקי כבי שהלוקח מזהה פנאים אלוהי כל מיני
 שאלו ואני מתחילה אנוח אג הדבר האלו שאני רוצה לשמו
 וללא ספק שאני עושה אג זה אני מהסיקה להקטיבה
 הצרכ כבי להקיד משבו, כבי ושאלו שאלו, כבי ישיש קטש על
 משבו היוצ צביק אהפסיק אג ההקטטה
 ההפרעה היא בעצם אסקוח אהל עם להקטטה של היוצ שהמטרה היא
 אולי אנוק אג הדיאלוג אהמוצקטיבי, אם זה באמר כבי איצב
 קתליק טוב יגר אג שא היו קוראים לזה לחמרי הפערה אהל
 היוצ צביק אכאוג אג כמה זה באמר מפריע ילו אהקטיבה
 בצורה טובה אסקוח אג ישלצ כמה זה מפריע לו באומר
 איצב דיאלוג שיצור ילו אהבין טוב ילם אג הפעיה ולסוף
 אמצו זה אהבין ילם טוב ילם

צביק אהבין שלטאנתנו מתקטיבים ישלם אהתליק הנה של אקטורה
 הוא מאוד ילמי אהבין

שאג אומר שהכל אהתליק של דיאלוג ישל שיחה יש ההצליח בון
 אהבויה יל כל מיני נורמו אהבניה ליכלט אהויה שנוה לצביק
 אהויה ארים אהם, צביק אהבין אומם ולאו אהוד אהויה תהינה אונ
 דהר זה אוד קישור שהוצ צביק אהפסיק אג אהתליק של
 ההקטטה הוא עושה אהם הלוקח שלו הוא אהבניה אחר... היוצ
 צביק אהבין מה הנורמו של הדיאלוג הנה כבי אהפסיק אג אמצו
 כבי אלו אהתליק אלו אהתליק אכבי שהאמר ווצ דיאלוג אהקטיבה

סקאול של הקטטה:

אנחנו אומרים בצבא שיש כל מיני סוגים ויש הקטנה והגדולה
קצת יותר וחסונית של כל אחד אבל את הטענה המדויקת
היא שהסוגים של הקטנה הוא גם לא יותר עם טעמים של
יש כאלה שהם טובים ויש כאלה שהם רעים אבל במקרה זה
שמדובר בנשים זה שהם יוצרים הרבה קצת את זה ולקוח את
צדק בצדק שהטעם המאפיין הנכון והקונטקסט הנכון.
הרצפים השונים צדק בצדק והטעמים במקום נכון או ברוב
ההגם והקונטקסט והנעים אחרים ומיוחדים:

**אז צדק כשנני אנונימי בין הקטנה והטובה והקטנה
הטובה:**

כדי להקטין באמת את-אדם אנחנו צריכים להבטיח את
צרכים להשקיע מאמץ.
יש מצבים שבהם צדק להשקיע יותר מאמץ ויש מצבים
שבהם נשקיע פחות מאמץ- אבל **הקטנה והטובה** דורש
מאמץ פחות, להיות מתוקים השיחה, לא לשאול את האדם
האחר ולשמוע ולדבר מה שהוא אומר.
לא שאם הטוב שלו אמנם לא-לעולם אנשים (דיברו על
זה בהקטנה והיקטנה) אז אני חסירה להקטנה, אני חסירה
להבטיח את הרוב את הרובים הם חסירה ראו.
וזה לא כל מיני שיטות אלא אני עובד לרובי להבטיח
ההיות בעק השיחה, **אמנם** זה שאתנו חוצים על פניהם
של לקוחים זה שאתנו שואלים את שאלות שיש או
ההבטחה הרבה. השאלות שאלו יצאו לנו את מתוקים
השיחה ומצב שני אחרני שלם החתמה הנוספה הוא
יכולה להיות. אנחנו צריכים להקטין את שאלות אחרים
החיים, גם בהקטנה.

הקטנה והטובה זו הקטנה שאנחנו אמנם שואלים איזה
רעיון או מוצק בקצת ולכן עושים עם זה שום דבר
זה רק נמצא שם. אז יתכן שהוא ישנה נעם-אני את-מודע
אבל אנחנו לא יכלים להיות בטוחים באמת מה אנחנו אוקרים
ומה אנחנו לא אוקרים בעק הדברים האלה שישנו.
לפעמים במצבים יחסית בין אנשים עלו באמת חשבו שאני
אשמע על מה שאנחנו עושים אבל חשבו שאני אהיה שם

ויתחילו לשאני שמועג ויש כאזה ואלו יוציאו צופו, זה אפואים
נתן וגוהא ואלו יצויל שאני לא אשמוע ורק יתחילו ששמוע...
ביחסי יאל-הדרג אונתו לאו קיע. עכצ הקצוני רצה של היסיו
אבל זה לא אומר של המן אני צריכה להיות ההקלטה
אקטיבית. לא לשאני רק מגחלה. לביג או היחסים עם הקוח
ולשאני רק מגחלה. לביג או המצוי של החקוח. עכא ספק
ההקלטה צריכה להיות אקטיבית. ששמוע היחסים בבר
מתפתח (המצב יחסים המשילה) ואני מהנה או המעיל ואני
מתחילה לעשו איצב או הפגיוע. (לעמוד עם הקוח על הגיוע)
המאמל שגורל מתי ההקלטה או הויצה שלה ההקלטה
שלי צריכה להיות אקטיבית. ככה יורג, זה ככה לא הורה
כפי שקורה שהיגה כשרק התחנן או מלרע היחסים.

אנחנו מחתימים צם בין הקלטה מחיבה לתקלטה מצמצמג

הקלטה מחיבה צ' הקלטה שלה אנחנו שמים דגש על
התחילק, אנחנו שמים דגש על יציגילג, אנחנו שמים דגש
על יצירת קשר, על יציר אמון.
לא עיש לנו פה איצשהו תחילק להואו הרבה מעבר
לצבדים הקומרים. אלאבדור הקומרו.

ההקלטה מצמצמג אני רוצה לשמוע או הלורה הפתעה,

אני רוצה לשמוע או העובדוגי מה אמרו, מה לעו ומה היה
הפגיון הסופי או מה היגה הויצה הסופית.
בהקלטה מחיבה הדגש שלה הוא על יציר מלרע יחסים,
על אינטלקציה יתר טובה, על אמון והבנה.

הקלטה מצמצמג - צ' הקלטה מתוקרת מלרע, היא מתוקרת
באובדור, היא מתוקרת בקו התחמן של מה קרה בסוף.

צם פה ההקלטה המחיבה מפוימה רמה יתר במחל-
מלרע היחסים כשהמלטה שלי היא לא רק לשמוע אובדור
אלא יצם אהרילג או הבן אדם, למג או גחושפה (צימה, איצב
אצבו אמון ואיצב אצבו היטחון בתחילק, וכשעברת או הלטה
רצה אני יכטה לעשו. אהמישק הלטה אלאבדור. והקלטה

המצמצמג - למתוקרת בהעוה שלשמה התנסנו.
במנחמים של הגקידים ישיגורנו אליהם של הועל בהתחלה

הוצג כמותרת זה לא שמוחלט או המכיר
הוצג הפליט ומתנה יתר בהקטטה המוחתרת
הקטטה בוקרית זאת הקטטה אמרה קיבתו אלה

קצרה
הקטטה בוקרית זה שאנחנו גיק פני הציבורי כבר
הבחנים מייצגים אצלנו בזה לא אנה שטאנה
הקטטה אמרה אנחנו תומכים באנחנו נענים לקוח
אחורה על משהו מהן את ארצה אצור אי ואחבק את
לומר, ההקטטה בוקרית אנחנו גיק פני השנייה כבר
מייצגים חוג - צג - , כבר חשבים אל הדבר הוא שאנחנו
חבים למדע או לעשור, והבטיח העוקר של הקטטה
בוקרית זה שהיא מביאה לנו איצד קיטור ואמון אצל
האדם האחר.

אזאת באה הקטטה אמרה מהפך השני מצבה יתר
קבליים כי צי הקטטה יתר פתח מהחית מאלה
היחס שלנו עם הלקוח.
אם הלקוח לא אלינו ומחפש פגיון איצו בעיה סבבית
אז הוא פונה אלינו כמותרים אז ללא ספק שהוא לא
צריך אמרה אלא הם צריך הקטטה שמחוקקת בעיה שלו,
לא שהקטטה הוא צביה אחר אקטיבית מהחית
החפוש, הוא צביה אחר מצמצם והוא צביה אחר
הקוראת מהחית הוא שאנחנו צביים אצמו אקטיבית
אז או אז הפגיון, הלקוח אמר אלינו כלל מותרים.
אז אני צביה אז האמרה?

אז צביה אז האמרה בעליל שבו עוד וכו הוצג אלה
שבו אנחנו אמרים אל הבעיה ופרגים אנה אלו אנחנו צביים
איצד מאלה יחסים ואצד אמון ומה תמונה נעמה לקוח אז
אני שמחה בהקטטה מרחיבה ומחילה זה הקטטה אמרה

הסוף של דבר הוצג צריך אחר מאוד קיש ומהבין אצד
אז של הקטטה מביאה איצד מצב, מהחית הוא
הפליק של הקטטה הוצג ואלה אצד בעצם יש הבה מאוד
הטבה עם השיחה אל הקטטה מה שאנחנו חושבים כי איך

העניין קודם שנינו אביהם.
 שאג-אונתה-שאנתנו באמצעות העין מקטטים טוב יתר.
 חול-מהקטטה המהט שלען קים המו מצהיר מסר לעקות,
 כשאני מסגל אל משהו אני מביאה הו' ענין בהר בטיון...
 וכלאני מסיטה את המהט לא בהכרח אומר שאני לא מביאה
 ענין אבל בהר יטה צהמסל עהוה תקיפה, יכולה להעתי
 עהוה שאטה.

המטה-מהט יטה ומהו ממה מנין סיבוי: יטה עהיג הכלל
 חסר נחוג, הגלל שימחום, יטה עהיג הכלל חוסר הבנה
 או' אפילו מאובשה חרבה.

כשיש אן אינטקציה עם הן-אדם לשלל אמטות יאז-בהר
 מהי הממן (הן 70% - 30%) יש אנה קשה אן. עם האדם אלה
 עא לאורק צמן, אנתנו לא ב' הממן מסגלים אל האדם, העין
 שלען נוצרה תוקי ככדי השיחה ומיה קים יש אינשהו משהו
 אמך עא מודע לקבי כמה קשה אן יהיה הינון, לקבי כמה
 מסיסים, מהי מסיסים, כמה ממקדים... צה איצה גהלק שאנתנו
 יוצרים עם האדם האחר, צה סוג של אינטקציה לא מודע
 למחשבה ברמה המו מולוי-אצרה אן איצה אינשהו הבנה
 עם הרצו השני.

לא ספק שאם אני עומת ומסגל עם מישהו ולאו מצפיה
 או' לא מסיטה את המהט אקל צה יטה איצה מחושה לא
 אצמה... אכן-אדם שאנה ומהו הו' הרבה צמן יש איצו
 מחושה של חזירה אפרטיג.

שא' גם בהלק של השיחה עם הלקוח אנתנו עא צמיס כבי
 צהיז תקשה ובי עהיז אה הרעיון שאנתנו אינ' כה הממן
 צהמסל, ההמטה של המהט מיידי עעם היטו טבעי; מקובל
 אפילו יטה עצור (כמו עמ' אדם קצו חופש מהמטה הממשק
 הרב).

כמוכן שקשה אן בהרמיוה-שונת יטה עהיז עהמים שונים,
 יש הרבה מאוד גרמיוה שלמסגל אדם בעינים צה חוצפה
 וחוסר כבוד ומהיחה אס יש הבדל מעמד בין האנשים.

• הפגוע בניס - חול מזהר המסור פנים צה אמצעי תקשורת
 מאוד חשוב שמצהיר הרבה מאוד מסיס. התקשורת הכאטונה

עשים זה שאני לא שמה מחסום ביני לבין הלוקח, שאני לא
סגרת את עצמי ומצבירה מסך של היורה אל עצמי ושלה לא
מענין אותי

אני הצלחתי צמיחה אצל מסך של פנימי - ולמסך
של הקטנה והשהיה זה אצטעו קצת מטים את הקול אכסון
של הלוקח כדי להראות וישאנעו איתו.

• מילוג הכרזה - חול

ועתיד הבטח בעודנו הקטנוג אנתוני ינונים
עם עתיד יבוא... קנה", אצלנו אישקו ההכרח שהקו לא
מילים שצריך להגיד ולתשובה אליהן אלא אצלנו מוכנה אצורה...
זה כמו אפיונה קטנה יאל הכלה "המשק" והמקום זה אני
אומרת את המילים האלה

שאני אומרת אני מצודרת את הלוקח באמצעות המילים האלה
אם זה יאלו יגב מודי! עם זה צריך להיות המידה ולשים עם
שלה לא מפיצה ארץ של הדברים של הלוקח, צריך לשים את
למסן של זה.

• ינונות

של העושה הפליג שלנו צריכה להיות לאו חכמה אלא
ינונות מהבחינה הפא שנוח לנו לעקשה וזה מצודרת את
הלוקח להמשיך אצורה.

• המצוג מהמקצועי ומיחולג דגל

הקו כדי זה שהלוקח מדבר השאלה היא מה הועיל אצורה
עם הידיים והרגליים. יש לה מיני המעבדות לא מילוליות שינסו
להסיח את הדגל של הלוקח/היועץ.

דף 1

דיברנו בגוף אל הנושא הזה של חשוק; כשהיועץ חושק את
מה שהלוקח אומר, את הדברים והיקרים שהלוקח אומר ויש
שה שאלה, מצב אחד זה חשוק מאוד שהיועץ יכבד מה
שאת או הלוקח ולכן הוא חושק את הדברים המיוחדים את
השיתוף מאתנו ומצד שני הרישם ינוס אנוסים עם את דגל
של היועץ עם דגל של הלוקח כי הכסן של היועץ כמה ינוס
צמיג עו קשה עם להקשה כי הוא מעבד כמה הוא צריך
לכבד עצמו עם הלוקח ממיני לתשובה אל מה היועץ טנה ולמה
הוא טנה עצמו ולא אחר מה הוא כהר חושק אלי וט...
יש מה אצל הפרעה שצריך לדגל את המחיר שלה ולנסו
או מנצח צריכים לעקור אתם (אולי האוצרת הקטנה) ואו

קדמה 2

לא שגור אותה בצורה הזו ימניתיים שאפשר. ויש גם מניין גנאי קול שאנחנו משמשים בהם כדי להבדיל קצת טוב יותר את מה שאנחנו אומרים (יש גנאי ידניים שהם חלק מהשיחה וחלק ממה שאני אומר), ויש גנאי ידניים שהם לא קשורים: שאני מקרע באמצע או הכוש או שאני מתחיל באיזו צורה להגיד אתה עם העט...

יכול להיות שאני אפילו לא מודע לזה אבל הקוח מתחיל להסתכל, זה יכול להיות שמסתח או בעצם וזה יכול להיות שזה מסווג את דעתו... זה מצאיר אישית מספר של חסר שקט, של חסר סבלנות, שיש לי עצבנות מסוימת וזה נכנס למק הדיבור של השיחה וצריך לשים זה לזה ולהבין את זה... גנאי קוליים כדרכי נחשבות לגנאי שהם הן הן מודעות עם לעקוב אחר אולם, צריך להיות יותר מודעים לגנאי האלו ולשים זה יותר אבל מצד שני לא צריך גם לשבור בצורה קטנה שזה נראה באופן מאומץ

קדמה 3

נשא של גנאי. דבר מאוד פאזים אנתוני. נקצים באדם כדי להקדים את, כדי להעביר מסר של אומתה, מסר של קבלה, מסר של קירבה ואינטימיות שאם הדבר שלנו איצור קשר אנשי. מצד שני יכולים להיות מודע. השני כל מניין פירושים של הקציה הנאה והדרכי מילצים איוצרים לאוילצות לעקוב.

• **הגאמה אגנון הדיבור של הלקוח** - הגאמה העפה שאנחנו מזהרים בה לעשה של הלקוח, לתרבות שלו, לתגובה ההשכלה שלו, אינטליגנציה וגם עקבה הדיבור שלו. באוילצות אזה כמה שאפשר שאני מתקשה להתקשר לא רק לנשים אלא גם לאישה השפה והתשומה באוגר/באמע סזון של שפה (כאשר אנחנו רוצה בעשה יותר לעבורה מהלקוח לנשא הוא יקיים נחמה וחשבה און כולצים שזה לא יקרה).

• **השגמש במחנה בצורה ראוייה** - התרבות שנוג יש און מחנה/מחוק מאנשים שונים שהאו משגנה. און מקישה יותר נוח לעמוד ליד אנשים לקרובים אולי אנשים שפרים יש אישיתו מחחק מקובל. יעל ולקוח זה אנשים שהם יחס צרים ואנחנו צריכים אומר או תמחק היכון למצבים מרס כדי לשמור על הקציה נונה.

שהי משהו שחטא עם גני-הכרת אבא צריק לדעג אהניס וטאון
אוי בצורה נכונה.

• אהקטיב אהסרים אהולאיים וטא אהולאיים - הענין רצה של אהקטיב

אהסרים טא אהולאיים יש שקוראים או: אהקטיב עם אופן שלישי, כמאר יש או אונימי ששומעו או החוים ואני צריכה
עוד אופן אחר לקטיב עם אהסרים וטא אהולאיים של חקוח
ט של דברים לקיבוי עליהם שהיא יכס לעוים לקוח
אהקטיב אלו עם דברים שלחוק עושה שאפשר עהבין מהם
ל מני דברים נוספים.

כאן אומר שלם אנתו כווצים לקח מהעים אר עצמו
טא רק החוים אטא עם בעוצו קוד, עוצו ידיים והעט
פנים והדלל ההעטו וטא אהביות או מסרים יאר
נים ויאר אחינים מאשר החסרים החולאים שאברים דוק
איצושהי מני קונטיבוי.

אמשלו עוצו הרקליים שכן בדלל הכי פחו עשטא ורצונו

אבל עם ההעט הפנים אפעיים יטא עהקוד דברים שהחויים
טא אומרו אצריק אנסו אהבין אומ, אטא צריק אהיכר!
ט ההעט פנים יטא אהעביר ל מני מסרים ואם אנתו
מהעמים אומ או נון אנתו יכעיס לקבא מסר או נון.
כטאני מקבא איצוהו מסר מהעט פנים אני בדלל או
משמעו כן כסון הימד טמה שלחוק חושה או מקיג אטא
אני מסבט אל טה כטא רמז אחר לאני צריכה אהבט
עוד כדו אהיו הטורה טטה באומ מה שלחוק מקיג.

הקבר העיקרי שאולי הוא המסגרת אהקטיב מהחתינה הטא טה

עשים טה אקונטקט ט הקונטקט טבו מקיג אלנו חקוח
יכס אהשפיג אהרהה מאוד דברים שהטא אומר שהוא עושה
שאולי טא חוונטיים אפילו עתליק טלנו אטא משביעים טל
איך שהוא אומר דברים.
כסאפו טל דבר אנתו צריכט אהבאמל כדו אשנוע דברים
שהם מעבר אהסרים החולאים למארים, אנתו צריכט
איצושהי חישוי שהטענה היא טטה משהו שאנשים יחלים
אבת. יש אנשים שהם מטבט יאר חישוי אל מני מסרים

ספר מילונים, אולי עם כמות אחרת
אם רצו גם להשתמש בלימוד האלה אנו
קיימת יתר קבועה מאשר קודם (המחיר של המילון)
המילון מוצק ספרים של (מאת קשיב)

• המילון - מילון מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים

• המילון - מילון מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים

• המילון - מילון מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים

• המילון - מילון מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים
המילון מילונים מילונים מילונים

8/21/2019
(שיעור 8)

קשיבות:

מהי קשיבות ואיך זה יעזור לנו? קשיבות היא תהליך של

השקעה שלמה שהוצג לנו כסיון מאת Ted, ומה שהחזיר אתנו בסיון זה יישמויי ומקשר את הנישואים והקשר הקשיבות יאפשר לנו להיות יותר מודעים. אבל חשוב מאוד שיהיה לנו מונח מילוני ולא מונח דמיוני והפרקטיקה היא ולא פרקטיקה דוגמאית. זה הכלי המרכזי של אימון לבין לבין שום קשר דמיוני. אלכו זה יגיד אימוני. כמו: סוג של תכנון מיוחד למחשבה ולעצור את המערכת המשנה בצורה מסוימת.

קשיבות:

הרעיון של קשיבות בצד זה לבין האדם מסוגל שיצור גישות שבו ולהתמקד במשהו. אנחנו בצד זה מזהים את אישיותנו וכלי. אי"צ גישות שבו שמה שקורה לנו עצמו בקצת הזה, שאם אומרת אני רוצה להבין בקצת מה קורה עם דבר זה שאני פגומה לתחושה הפיזיולוגית, ולתחושה לרקשה שלי באופן לא שיפוטי, בלי דנסים עקרה וכלי אסוג להבין וכלי עצמתי שום פעולה נוספת. ולחיות מודע למחשבות שקורה עם.

האנשים שמפתחים את התאוריה האלה ואם הפרקטיקה האלה של הקשיבות יאפשרו לנו את הקשיבות. אנחנו מפתחים אתם בצורה מדויקת.

אנחנו רוצים לומר את מה שקורה לנו בצורה הכי בהירה והכי פשוטה עם אדם אחד של פגומה של חמלה ושל קייבוג... אישיותי עצמה תיובת כלפי מה שקורה בלי אשפוט אולי אולי להעריך את עצמי ואת אחרים. אנחנו בצד זה נעמי אישיותי גישות עם רק שמה שקורה בקצת הזה.

משל: אם אני חושב עצמו לגונה וצוהגת עצמו. קייבוג. אנחנו חושבים בור את כל מה שאני שמה עם אולי ומתקרב בו זה הבור הזה שאני חושבת ואיך מאלה את האזנה ומצבה

הצצה וכו'... סומך, עומק, כמה שאני עושה ורק כן.
כי מה קורה?

הקלוג רבה מאוד הרגע שאני חושב בור וזה לא הכי מעטף וזה
עם מקום אצל אני מתחילה לחשוב על אור לא מיני דברים
אחרים שקרו לי ושקרו לי, וכן קצת - צוקר אג שיטות החסידה
של עצמי והמתשובה האלה אנשים משיטות אג גשומה האם שלי.
הקצת של גשומה האם שלי מוסט - הלא מחשבות אף לא דבר אחר
זה יקרה לך שאנחנו עם שמים זה אמה שמעמל וקואים
אזה מצב של מוצאג עלה מקורה.

אז מה שאנחנו אומרים, זה בצפן צפן שאני נמצא מול עקום
ואני מנסה להבין את הפעולה שלו אני לא אצליח להבין מה הוא
רוצה ומה הוא צריך כליו שאני אג או עומד לי וכלי שאני
אקשיב לזה וכלי שאני באמת אהיה לשם כשהוא אומר אג זה
כי מה קורה הקצת שלקוח אומר לי שיש לו בעיה והוא מנסה להבין

אנחנו כבר שישתה יש לנו פגמוני, אנחנו ישר מנסים לחפש
פגמוני של "איך אני יצטרף לו?", "מה אני יוצא ממצב שאשע
כבר שישם להתמודד אים עם הפעולה הזאת", "איכס שאלה אני
אשאל אומ. אור מ'אט כדו שאני אולי להבין אים ימס?" - ואז כבר
המוח שלי מתחיל להיות חצוי חצי אחר מקליב ומצי אחר
מתחיל לעבוד את הנענים ואז ניצב מצב להתקשרה הוא לא
מסאה ואז גשומה האם שלי היא לא לחמרי הגוף הגסקיד הזה
זה יכס עקבלי אג העלויק הזה, זה יכס עקבלי אג מה שאנחנו
מוצאים. מהשיתה עם הלכות, יכס עקבלי האומה אג היכולת שלי
אשמוץ מה שהלכות אומר ויכס עתלויק לא מיני דבר קדומה שיש
זני וסיונה שיש לנו ומתשובה שיש לנו על מה שקורה.

הקשיבות - בצפן בסופו של דבר זה אישנה גתויק הנות של
מתשבה, גתויק שלא מוקדו בדפוסים של פגמוני של גתויקים
שאנחנו רגילים להם מהצדק.

בקורסי פסיכואנליזה חברה אנחנו עם קושא של דפוס תשבה,
דפוס תשבה - זה בצפן אישנה שיטה אישנה קיבור דרך שאנחנו
משמשים בו כדי ועדיף אפגמוני של דברים, כדי אמת דברים
וכדי להבין דברים.
דפוס תשבה מתחננו זה אישנה קיבור דרך שאנחנו העבר ונתנו

משייכים אפשרות זו כי הצבר הוא צורה אחת הצמודה שלו והיה טוב.

* הצבר יש גימון של המחקר שהמכרה מספר עכשיו *

זה מחקר שמנסה ליצור יחידה עושה דברים חשיבה איכותי שלע
אמר בעיני אישור שלע למשל על דברים הצברה יחדו מחזקה
ומצבג.

המחקר פנה נעים לאנשים חידו. החידה אומרת יש אנשים
פה קנקן מלא במים ואנחנו לא יודעים כמה מים יש בקנקן הזה.
אנחנו רוצים שגאומי מהקנקן הזה לקנקן אומר 100 מ"ל של
מים. ליד הקנקן שמלא מים יש 3 קנקנים ואתה שוא
מלא 89 הקצה יהיו 127 מ"ל, השני 21 מ"ל והשלישי 3 מ"ל.
והחידה היא הצבר, איך באמצע 3 הקנקנים האלה נגד
אנשים והצבר כפי שהספנו של דבר נגד לשפוק לקנקן הריק
100 מ"ל?

השאלה: נמאן לגב הקנקן עם ה-127 מ"ל ומגב הקנקן הזה
אני מחקרת לקנקן של ה-21 מ"ל ואז נשאר לי 106 מ"ל
הקנקן הקודם וצוד פאמ"ים לקנקן של ה-3 מ"ל ואז נשאר לי
רק 100 מ"ל שאני יכולה להעביר לקנקן.

אז יש פה גחוק של חשיבה שהפגינו שלו הצבר אומר אמא
אז הקנקן הקודם, הצבר אזה שצדו פאמ" אותה יולטני צוד פאמ"ים
אפשר את החידה.

ואז אנחנו נעים אנשים סידרה יש 6 גחוקים כאלה להפגין
שלהם הוא את הדבר (יש צוד 2 דוגמאות המצבג).
ואז אנחנו נעים גחוק 7 וזם הגחוק הזה הפגינו הוא את
דבר (מוצג טבלה המצבג- על מה שגמר מחרג זה נמצא
השורה 7): שלמים העק ה-49 ומורידים 23 ונשארו עם
26 ופאמ"ים 3 ואז עברנו ל-20.

כל החוקרים שהפגינו אפשר חשיבה הזה אנשים בקיור את הדבר
פאמ"ים ויצאו מן הכלל, אלה מה הם לא רואים?
הם לא רואים שיש פה משהו שאפשר לעשות הרבה יותר פשוט
והרבה יותר קל (אתה שורה 7) - אמא את ה-23 והחידה את ה-3

10/20

מה קורה פה בצבא?

אוצר צפוס חשיבה של איך אנחנו פוגעים את ההצלה, וצפוס החשיבה הפה מחזיק אותנו מלכאור גרונטי - יום טובים, יום קלים ויום יציבים אמגר את ההצלה והצא.

במחקר הפה אחרי שראו מה קחו לקחו 2 קופים של אנשים: תקופה אחר עשו את כל העליות באוויר (ענו להם על 9 צרכים וכלים המשיכו באות סדר).

בתקופה השנייה אחרי שלמדו את גרזן 6, לגרזן הבא נטו להם עליו "אל תהיה עיוור", ש"ל המצו להם לשים לה ואז אפנה חסך מהם כוו שיש אינשהי צדק אחר.

לחומר, בקצו של הצפוס אומס ואחרו להם "אספולו! יכוס להיו שלום פועלים על אוטומט" ואז הם ראו את הדק ההעולה יומי אפגר את החידה ה-7.

מה אומר העלית הפה של צפוס החשיבה?

העלית הפה אומר בצפוס שהחבר מאוז פלטים אנחנו צוקדים על ט"ס אוטומטי, אנחנו חושבים ופועלים בצורה מכני - כ אנחנו מקימים כבר שאינשהו תחילת מסוים.

וקם השאני הוסר אי"ל אני כבר חולה להעלית הפה נראה בצורה מסוימת: שאני נכס, ושאני "אצא" אני שאני... יש לי כשימה של שאני סדורה של מה אני עושה, ואם אני באמת

משמש - העלית הפה כמו שאני מבנה לעשו יש סיכוי טוב מאוד שאני אפסס מעלה, שאני לא אראה משהו שקרה לי בדק. המטרה של הקשיבות המידה מסוימת זה לנסות לצבור אוצר שהעק מהצפוסים האוטומטים האלה, לנסות ובאינשהי צורה להעודד עם מה שקורה להם לעשו בצורה יום אקטיבי, בצורה יתר אינשהי, ובצורה יום קשובה.

מאפיינים של קשיבות:

יש כמה מאפיינים של קשיבות שיצברו לנו להחין מה זה ומה מצופה מאיתנו:
1) כאנה (מאטיחציה) - שאני נכס - מתק מצב מסוים אני צריכה

מדייקן עמה אני שם, מה המטרה שלי, אני צריכה לטפל
בהכלל קצת וקצת. אמה אני עושה, אה מה שאני עושה.
כמה יקרה?

עניין הקצת שאני חושבת את המורה שלי בחברה, היכולת שלי
להתייחס רק כמה ע"י. כלל שאני מבונה מה המטרה שלי
מה ואני חושבת עליה ואני בודקת אותם.
המטרה בסופו של דבר מייצרת אינשהי צורך, אינשהו חזון אישי
שהיימצא שלי במקום מסוים, אמה שאני עושה באוגד קצת
וההיימצא הפאקטור עם לקוח יוצר יותר מוכונג אודם
הזה ויותר אמפגיה אודם הזה.

בגנות זה - אהמטל אלי מה שקורה בלי אהרם, בלי אהמטל.
הספרות יש בוקאנו על מורה שהלך אהרם עם התלמידים שלו
אהרם רטוים בצדק אהרם קבולה המורה שואל אותם "אם
רואים את האהרם הפדוסה" אהרם אהרם "כן", ואהרם שואל
אותם "אם האהרם כזה?" אהרם אהרם "כן", ואהרם המורה
אהרם אהרם "האהרם הפאקטור אהרם אהרם אהרם צריכים
אהרם אהרם".
מה זה אהרם?

זה אהרם שיש לי מה שאינשהו גופלה שאני אהרם - אליה,
אהרם אהרם אליה אני צריכה אהרם אהרם אהרם אהרם
שהם לוחטים אי שישאוו החוצה מהאי אהרם - אהרם שהאהרם אהרם
זה אהרם אהרם אי אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
שאהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
כזה אהרם שאני צריכה אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
שיש אי שישאוו אהרם אי בוקונקס הזה.

הראיון של אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
קריאה אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

ההמטל אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם
אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

באינטרנט צורה ככה אולי עם זה קצתה
צמצום יש לקטין את זה מני צמצום למיליון אלה וקטור

אליה

קבלה - סכום את: קצרים כמו: שנים ילדי והוסיל - ופלי אפרט
לשני הווה (הקלה היא יום משומה כפה זה ככה אמה לוי).
הספיק של הקטיות יש היאוי "מו המצין דא מהחוסן":
כשאננו מסגלים אל מופעה: מווימל אוננו יסלים. המגבל איה
האמצעות ציניים, האמצעות מידע טווי האמצע ירצ שיסולי מהעבר,
מהחוסן = הטונה היא להגבל אל דברים עם משקלים מהעבר
המצין = זה מים חמים שלשני יצאו החוצה שלא השמטתי הדם
דא ירצתי אליהם ואני מסגל אל זה כאלו אני רואה אדם
הפאם הטווינה ולכן אין זו שום בוקור, צמצום ומחשבות אל כך.

כאן-אומה. שאני אעשה דברים האמצע. תלויים שלא הוצעם
אומה, שלא נשענים אל ניסיון, שלא נשאנים אל מה שאני כבר
ירצתי, עשיית ומשגתי אלוא הכל מחדש.

כאומה, שהגבל שבו אני מקשיבה אני צריכה לעצור אל הניסיון
וכשאני אגיע לפרונט אחתי שאני אכין מה העציה, מה הקוח
צריק ומה הוא חוה אולי הניסיון יפסל עצור כי לא אגיע
הוא מציים לפעמים הוא לא מציים והוא יכול לקרוא (הניסיון
זה דפוס הגמול).

סקרנות - כשאני מאה איצף אני באמת חוצה להגליף, אני חוצה
לכוסו מעק אמה לשאמר אני חוצה לעצף יום, אני חוצה
למקור, אני חוצה לחצו, אני חוצה אחר באומה מה קרה פה.
יש אמה כשאני שירצו מעק רצון כנה להבין מה קורה.

שמירה - אני משמרה מהעבר ואני לא נצמצם ארעו

ומחשבותי עליו וצמצם לחוויית יום זה אומה
כאומה אני מציצה "שום חק" לפתח השלבים האשונים איה
חוסר - מקור פה על טונה טובה (אן קשר לחמיה).

אני מציצה מעק רצון כן להבין ולעצור.
מקור אל שיוון.

הוצאה שיוויון - אוננו לא מהקרים אלא אוננו מקשיבים כרע
האי צ"צ צעה, הלי אהציק אדסווי. להקטיה הצורה אהיקטיה

הכי חשוב.

• **הימנעו מרפואי גזעיה** - אני לא חזקה הצורה אוטומטית,

אני לא שופט, אני לא מגנהג - האמצעי הכלים.

• **אלו מטרה מוגברת מטון/אלא מטרה** - אנחנו לא מתגבים

לצמחי מטון אג הפגון או אג היצב שאולי אנחנו רוצים

סביב.

שייצר איי קשר לקוח ואומר אי "אני צריך שגצמי אי ה-א"

עוד לפני שאני מוציא אליו אני מייצג ככה אג התליים

של מה שצריך להיות.

אז מה יוצר מצב כזה שאני מוציא עם הפגון מטון?

אין לי מה לתקשר כ אני כאלו יוצר מה העציה והפגון

הסוסי לקי אני צריכה לפרש איצול עם כ מטרה לצור אק

לא מטרה של פגון מטון לשהגני לצמי מטון.

• **פתיחה** - הגשמה עם, הסקנות והשתתות הם עצמי כולם

סוגי של פתיחה. לא אפוזמה אלא אפוזמה פתיחה

חוויה ופגון מה יקרה לך עצמי.

• **סבלנות** - סבלנות מהחוויה הפגון שאני נותן עצמי החקרה

של היצול - לקוח והציב אג מה שהיא רוצה.

הכיון פה הוא שאני מוציא איצול מגוק כונה כאמל אשמוע

ש מה שצריך, הסבלנות, השקט והצורך של הלקוח.

• **אצילות** - מדובר על חוויה שצריכה להיות היצול, אפוזמה

אווירה שהיא לא דיכאון. מדובר פה על אווירה חמימה

ואצילה שצריכה להיות היצול.

• **אמון** - אנחנו צריכים לעת אפוזמה אמון. הסוסי במה שקורה

לך ומה שקורה בגוף.

Travelers mind - גשומה עם של געה - (Danc & Rackmann, 2018)

המאמר הזה דבר מתמים משנים אולי חונת שוקט ויאשומה של

גירה.

אשומה עם של געה מהחיות שחודר דאמון של קשימוג אונק

אני נפתח אמונה ונראה ונשמע דברים שלחובבים אחרים או

היינו כואה ומוצא.

הנאמר להם הלצב הם אמרים ששנאנו (שנים אלו)
המקום חדש, אנוני ולכיים הכהה יער צברים הפורה הכהה יער
הכורה ומועה צברים מחי חיום-יום שלנו.

כסומר, כשנאנו הילל יש משהו שיצר לנו אנוחה קליטה.
אסך כשנאנו מציצים אילוף אנוני צריכים אהיה כמו אהיה
כי זה יוצר לנו היתוח ואנוחה קליטה ככה העליק.
אנוני חייבים להבין שלשום מקום הפציה היא לא אנה הפצה
כי כל זמן אם יתקף הווגה הפציה או הפציה חמה; הפנים
שונחים שם. הווגון לכו מחובר, העליקים שלוחים, מציבים,
המיקום של האכין, התחבור של הווגון וצד מלא צברים יכלים
לענו אה הקונקס מחקום אנוני ולכן הפציה היא לא אנה
הפציה.

אני חייבם לצבא מנוק הנהה שיש פה שנוני אנוני חייב
עצמה אנה כי הנטייה שלנו הלבאי אלוף אה שנוני
יודים ושהלכור המוקום ענוח ונאים אנו וכבר הוסנו שנוני
יכלים אנוני חייבם היא מאוד חכמה ולכן תחבור הכה
היא הפציה כשנאנו מניסם אהוד הפציה למחנך התח
שנוני היא הפציה יחודית.

המשנה זה הנה של העיר נעלמש מהחנות הכהה
שנוני צריכים להינס אל סביבה באיזה שנה חל-אור,
כאילו שנה מקום אחרי חדש שנוני צריכים אלוף אנו.
התחילק הנה של הקשובה חוסק אנוני אלוף הפציה יער
לפניהם אנו יכסור יער אהוד.

קליטת הצופה:

איזה מחצאים יש לנו בנושאו הנה של קליטת התקווה אהוד
הלצה של החקרים זה שום אנוני מנחלים קליטה הניק
אירקונים אנוני רואים נהאירקונים האלה נהחנה הפציה
שלהם הם יום טובים כי זה אנוני אנוני אנוני אנוני
מציבים צינתיים הלל שלהשוו זה שלו יכולה אנוני הווגון
ככה חיינו אירוצים מקומיים אנוני חוסה שלו אהוד אנוני
זה הלל נהנו רק באירוצים הלל אנוני אנוני אנוני אנוני

היכשר שלו את גשמתו זה וקבל החלטות בצורה טובה
היא הרבה יותר למה

כ"א יש לו יעל וגם טובה לשים זה והתמודד עם
מזון של אינדיס וקבל החלטות שהן ממוסגרות על
הינדיס האלה.

יש לו יעל יעל גם להימנע ממצויג ומעקבות ולשים זה
מה שקורה אצלו.

יש לזה גם אצלו פסיכומיג ומצויג קטנה לסספוי של
קבר שיכנה אצלו או ל"ב מקום אחר "ואם תהיה
עם יחסים יותר טובים זה יותר מחויב ויותר נכון
לעצם הצורה.

קשימו היצור:

אצלו אונתני ונסה אסור אונתני מחברים אר כל זה
סתתיק של היצור.

היצור אונתני מחברים על זה להקשימו אצלו אונתני
יותר גשמתו אונתני יודעים שגשמתו זה זה מצב שבו
אם אונתני נמצא באינטרקציה עם מישהו ונתן או גשמתו זה
זה מצב שלעצם אונתני מילה אונתני הודעה שלו ופגמה אצלו
שלא אר ההגשמתו הנכונה הם אוקחים ממחקרים שהובקים
הקשים בין הורים לילדיהם הורה שקשה אלה שלו זה הורה
שמתן זה כל אר הורה באונתני קצת, אר הדבונג של הורה ואר
הפחדים של הורה, זה הורה שלעצם יוצר קשר טוב עם הורה
שלו והוא יותר של זה בתתיק של הינדיקה עם הורה יותר
על מצבו אונתני מלכת היחסים הנכונה.

בתתיק הזה שאונתני יוצרים עם תקוח זה בתתיק של שיתה.
בתתיק של שיתה אונתני צריכים להיות נוכחים באופן קטנה,
כאילו שמאפשר אונתני בצורה הורה את גשמתו זה חזון
עסקות וזה חלק הורה מההצמחה של בתתיק של היצור.
זה משנה מה ניסיון יש או לא פצו שאני מוציא אתה
של בתתיק עם תקוח אני צריכה להיות מסוגלת את גשמתו
זה אר מה שמבטח בתתיק הזה, את גשמתו זה אונתני
שלקוח אונתני זה שאני מרקיטה וחמו כדו שאני יוכל

ע"כ איתו קשר טוב. ע"כ קשר טוב מחוייב זה למ לקוח
תחנה שאננו פה איתו

כשאנו נכנס לתחילת הצורה קשובה אני נכנס לתק הא"י.
שא אומרת אני מציגה לקוח ולתת או לספר או עם הפעיה
שלי על הצרכים שלו, על הוויתורים שלו ואני שומע את זה
בלי צפוי חשיבה, אני שומע את זה בלי מקלות או בלי ה"א",
אני לא מניחם צעבר ומה שאני מוציאת ואת זה מוציאת
מידע נוסף אלא אני נעמ - צעקות או המקום שלו כדי להצג
אני את הפעיה

הצבת גשומה הלה הפאג שאני נעמ לקוח שאני הצב
מ"צבר אצלו מודעו יתם צבורה לה אומר שהתחיל
פה הוא גרתיק דו-צדדי: זה ע"כ רק אני יושבת עם אצרה
מסוימת ועם נ"י וההתחיל מסוימת אלא להתחיל, לנ"י
ואצרה האלה יש יתם השפעה על מה שקורה לקוח, על איך
הוא מניחם לתחילת הלה, על איך הוא נפתח בתחילת הלה, על
מה קורה חושב, מזהר ומאיר בתחילת הלה

שא אומרת שהמפגיה, הצבר הביקורת והיצרה הצברים שאני
מראה מ"מחוסן הטענה היא שהם לא יוצרים רק אצלי קשימו
אלא גם אצל לקוח הם יוצרים יותר פגימה

המאפיין הלה של קשימו יוצר יעל שם רצון מבין את
צמנו ומבין תחילים שהוא עובר הרבה יתם טוב
ששאננו נכנסים לתחילים של יעל אנחנו מביאים את
צמנו, את המעיו של צמנו, את הערה הצמנו של צמנו
ושל מה שאננו מושכים על צמנו... כלומר אנחנו לא באמת
ימים להיות אצמו מ"מחוסן" וכל שה"מחוסן" הלה יתם
מכניז עלינו ככה יתה לנו יתם קשה להתק מנו
היעל הטוב והקשוב זה יעל של רצון מוצר א"מחוסן הלה
ומפתח את המוצר שלו אצמו מ"מחוסן", כלומר הוא כל רצון
משבר את צמנו הקשימו היא ע"כ רק צמנו קשובה צעקות
אלא גם להיות קשובה אצמו (מוצר א"מחוסן שלי ומוצר אצמו שלי
וצעור צמנו איך לפגור אמן והתמוצד איך וזה מה שיצור
פי שהיו יוצר יותר טובה וקשובה.

יעל קשוב הוא יעל - יתם קשובה בעיקר ה"א" שלטנו

שא ניקח בצבר, הוא לא ניקח בצבונות, והוא לא ניקח בצברים
שקח אי אסוף אי אג הדבק הלואה.

הכלל שאני פיתח לחוויה אב אני פה אה"כ אהיה פיתח
לפגועות חלופיים, ולכונן צברים חדשים ולהסגל א צברים
הצורה שונה (אני רחוק - מקומה).

אינטליגנציה קטנה:

האחד המאמרים נמנים אינטנסיבי דאמאן לניסוי המתקיים אהבן
מה קורה אלוהמי אול שלם צומדים הטני הנין בולר
הם יצאו חושבים אל שום דבר אהם נעשים פיתוח כבי אפיר
אג הבליה יסוף להמוצה אה הבליה.

הכי יחיד אלוהמי ישלם מסכים אה החיים שלם אהל
הם מציבים אג לה הבירה והמוצרים אה הבליה אפשו
הוי אהגיה אה מה קרה אהם שלם והמוצרים.

אם הם היו חושבים אל אה יתכן היו יקראים יתקום אהם
צבים כי מה ישלם צושים צ"ל אהם והנחיה אהג של
סן-אבא.

שאלה ושאלה - מצב ד

*המורה מצדה אצעהי כמה בעיניו שכתב יוצל איכותי למנהל
אברה קצר עם נישו של קונפליקט אבורה משלהתה הקדה חילום
הצלה או חילום הצבאו קהצי*

המורה הביאה את הקטע הזה כי זה יאוקר אויבשה תהליך של
"עול" שרצר של מספיק אמון, ושווא היוצל שלמה כרכאה מנוסחה
הצורה טובה שלמליחה אלוצטו קשור כאלה וצטור של מצב כב
קשה מקצן הכר הצלה.

כאובאומרת נוצרה של אויבשה דינמיקה שלחלומה אלהמו
או הלקוחות אספר דברים "שלחתי" היומיום השיתה בין אנשים
(אפילו השיתה בין דברים) מספק ואם הם היו עולים
והצלה היא מה אנחנו עושים? איך אנחנו עושים את זה יום
טוב? מה צריך להצלה ימראוממה צריך להצלה שחור?

שאלה ושאלה:

שאלה זה אומר הפנים הכספיים שיש ליועצים, זה אומר הדברים
העיקריים שעומדים אחרוננו כדאי לעשות את התהליך של ה"עול" כמו
לצביק.

הטענה בספרו של המורה של הפסיכולוגיה היא שבאמצעות
שאלות אנחנו צומדים הכי טוב.
מה עושה השאלה?

השאלה מטנה את החשיבה שלנו. לא אויבשה נקודת העינה
עתהליך של עמידה ומאחר והתהליך שלנו זה אצור ולאחור
מהלקוח אב אין ספק שזה אומר הפנים שיעצרו לנו איצב דיאלוג
שאנחנו קוטים או דיאלוג פחדוקטיבי.

דיאלוג פחדוקטיבי מהמתנה הוא שווא האמר אצב לנו אמצע
או לאמר הצורה טובה או המצב של הלקוח, או הצרכים של
הלקוח. ואם אופל או הפגון למגאים או כי אנחנו לא יכולים
אצמוז עם אנשים אנחנו לא יכלים להבין אנשים אם לא
וצע איך לשאול שאלות.

מהחיינו ציב נטנה לשאול שאלות זו צדק שעצבנו לנו
אננו מצב יחסים איתם. כי איך שאני שאלה את השאלה
אומר קם אצ כמה אני מכהיר או האצב, אומר אצ כמה

אני בסדו של דבר נעו או אחידות - אחידות - אחידות
מה שזה אומר משוני בשאלת מניעה שאלת אחידות
דבר זה על יחסי עצמה. אחידות - אחידות - אחידות
לשני נמשך מניעה שאלת אני אומר אחידות אחידות אחידות
העקיד שלי אני צריכה מאק, יש לק מידע: שני צריכה
כדי שאני אכל אצלו או הצמודה שלי: בצורה טובה.
באז אומר שלי אני בקצ ממוים מופנה או לקוח אחידות
ואני גלויה הו, ומאכנה הטמוה פכא שקצ מניעה יאו
הטוואן שלה אצרה או אפע את מלכה יחסים יאט טובה
ויגר אפקטיביה עתליק הנה של היצול.
הלקוח עצמיו הוא המומחה ואני צריכה אור המידע שלידיים
שלו כדי לאבחן או המנה לנסוג לניבוא פניון.
או השינה: פאלה הנה יאני מייצב באמצע שלי
שלאפשר אדם ואני או העשירה און אורח אחידות
אני או העשירה אחידות - אחידות - אחידות
אני צריכה אדם אדם אחטה צריכה שלימו או בהכנה
רצה אחטה איהם, אחידות כמו הפניחיה שלי היה שלו
אזו כורה... שומר, צה לא משהו (אם לרוב אחידות
בו יאול אני צריכה יאשאל או השלה ככה: שאני יאא
מקום אצלו הול, כדי לשוני יאא מקום אחוויה הלא הצורה
כאן שלימו אכס אק אפיוה ממוסא אחל.
זה כחור שאק לשוני לשאל או השלה ויק לשוני מנסה
אמש יישה יאן אדקיל או העשירה ושני מתקשר או יולה
אחמה און.
אני בצר צריכה אמה אק אשאל שאלו אומר יא
או מה צה שאלו אומר יאט בתליק הנה יא
יאט יאט אומר יהיה יאט לשאמציג אני אול אשאל שאלו
יאט אומר.

היכולת לעבוד את המערכת שלו הפורה יותר טובה
אם יש מוצגת תמיד על, שאלו המוחקד שרצח
הוציאו מגיק האיוונג שהם לנו אם הוציאו מקצועיים,
ואתנו מציגים אתן אחרות שאת' נראה שהחלקן שלילי
הפגיון שהוצג שואל אתנו עשיתי וכלומר נוסח את' את
הפגיון אלקוח ככאן או לקוח אתן קצת אחרת
כאן, הפגיון שאנו שואל את עשיתי בתחילת ההחלט, את
לא התכרח אנחנו את זה הפורה ככאן קצת את זה מזה
שואל את מוצג אחרת שלילי

אם דבר האנוני אנחנו נשאלים את עצמנו לקח
אנחנו מוציג אתני לקוח שלני, חשבה אתן אצלנו
מי אנחנו עומדים... לא תמיד שם שמקשר אתן לקוח
את היצור שם האנוני האדם שמתקין והוא לא התכרח
לקוח שאת אנחנו (אבל)

אם דבר האנוני אנחנו מציג אתני האנוני האנוני
(אם שם אדם הוצג אתן שם קבוצה של אנשים... זה
מי שם האנוני האנוני, האנוני מציג אתן כחוויה
אנחנו תמיד האנוני האנוני מציג אתני האנוני
אנוני האנוני האנוני, מה הקשר שלני, מה התכרח שלני,
מה האנוני שלני... שם, אתן מוצג אתני האנוני קצת
אתן שם אתני מה אתני אתני אתני אתני אתני
אתני שיש אתני, כמו אנוני אתני, אתני...
אתן אתני שיש אתני אתני אתני אתני אתני
החוקק שיש אתני

שם תמיד אתני אתני אתני אתני אתני אתני
אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני
אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני
אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני
אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני
אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני

שם אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני
אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני אתני

שלה ומה תקימה שלה

אנחנו אל-... בעם זהו פגמים או הבטחה. או אמצא טבון אכסיה
או אנסא אמצא כיון אמתון הבטחה כצורה סגלית...
תורה חיה צהיו- תקונקסט של תכור מסומה, הגהקת- מסומה
וצוג של אנשים מסויים שלמה ישנה אג הבטה מתקום
מתקום, ש"א אני צריכה אהבין אג תקימה של הבטה ואני
צריכה אסוג אהבין אג התטה, חמה? חמה אנחנו עישים
אג מה שאנחנו עושים?

הפעילות נעצף אף אברים שלידנו הגהלה של החובה
הסימפון.

זה מה אני עושה, מה עושה התקום, אצרה פברים אני יתרה
זעשו- כפי שאני אום צתמם אמה שלתקום עושה
והוצוג- זה מה הצוג של פעילות כולה? מה תקצוג
של פברים שאני יתרה זעשו? ואן זה יתם לקח אגע.

השאלה האחרונה שצדק אהבין של היצור- זה הערה
אני כל המן מטה אהבין מה העלה של הפברים שאני
עושה עם לקוח ואיק אני וכלה אהבין אג העלה נשא
אנחנו נמצאים בדרכ האיראונים עוסקים אף אם זה לא
האיראונים עוסקים אף התפסורמציה שלנו הוא עוסק,
אני כל המן צריכה אהבין מה העבודה של מה שאני
עושה, איצה עק אני מטיפה אלקוח.

הקצוויה האחרונה של השאלה המורה הזה, זה שאלה
שיוצא- שואל אהבין עצמו.

חלק מהשאלה זה שאלה שאני שואלת בתחילת הפרויקט:
איזה יסוד יש לי? מה צריק להיות העקד שלי? איצה
תכונה אני צריכה כפי צהיו- משאלה עששו אג הפרויקט הזה?
ש"א, יש שאלה שאני שואלת אהבין עצמי באופן סבבי
מחנה הפרויקט, אף פשוטו ממעט... כשאני מתחילה זעשו
פברים קצב אחרים, שאני מאיצה אקדמו קצב אחרים של פבר
זהעדיק אג עצמי ושאור האם אני מאימה יאם או חמה?
ומה אני יתרה זעשו כפי אהבין אג היחלום שלי בצורה
אזה יאם?

זה א שאלה שאני שואלת קם אהבין אהבין אהבין אהבין

זה בחלק הפחות וזה בסופו, איך אני באמצע הפחות
ואני קשר הפחות מחייב את עצמי.

אז זה שאני שואל שואל כיוצא שאלה אז עצמי בחלק
הפחות. הפחות הפחות אלא עצמי או השאלה שאני הפחות
כשאני שואל שואל שואל כיוצא שואל שואל שואל.
השאלה עצמי היא איך אני שואל את הקוח?
כשפירתי בחלק הפחות, אמרתי שכל החלק הזה של
היצור מאוד גאוני. הנה שואל אולי חייב מלכת יחסים
טובה עם הקוח. המצב היחסי הטובה הזו היא זו
שמצד זה אני אלקוח צדד בצדד טובה יחס, המצב
יחסים טובה החלק הזה של המצב מידע של מה
לחכות מעל ומוקד אספר יהיה יחס אקטיבי.
החלק של היצור אני חפד שואל את השאלה בצורה
כשאני שואל יקישו יחס יחס אולי זה מה שנקרא
מה חשבה, אני צדד אולי של הקשור שהיא
הנה יחס וזה מצד שבו אנושים מרושים שיש יחס
שיוויון ודיבורי אז זה עם בחלק הפחות יחסים צדד...
שואל מבקש צדד אני קצת מקטנה את עצמי כי אני
אומר זאת אתם יחס ממני, אתם יכולו לצדד איד, והשאלה
שואל שואל אני מבקש צדד, אני אומר לאדם אתר
יש יחס מידע שלי אין. והמידע הזה שיש רק יחס לצדד או
צדד את הפקיד שלי טובה יחס, ואני עצמי יכול החלק
את זה את המידע או לא את זה או המידע - היחס
הוא של החלק נעני אלקוח כוח ופניה נעני או כוח
היחסים בינוני לחים קצת יחס שיוויונים. אומר היחסים
קצת יחס שיוויונים הקשור בדרכ יחס טובה.

אנחנו עצמי רוצים חנוכה ליצור שיהיה שיהיה יחס
שיוויונים יחס מאדם מחתנה חתנה
זה לא מוחתה שנוצח אלא יוצר שיהיה משה עם הקוח
אני את המידע.

צדד עצמי אז צדד מולדים שונים שנוצחים בפחות

הדגיו איק אנתנו צרכים דשאול שלול, אוצה שלול, איק
מוסחים, מה אושים... מוזל מסגל אל זה מוקד
מגל קצב אחרת איק יש הינות קצב חפירה.
המוצג הכאן נקרא "שאלת תכונה"

בספרנו אנתנו מוצאים פ' מיני תימוג של שלול-שלוליות
דעבור אנו הכנסה להתחלה התחיל של היעור שלנו, אבל
התימוג האלה של השלול הדרכ' אנתנו לא יוצים איק
דכחור שלול מנין, אנתנו לא יוצים איק להתאים את
השלול האון סבב' אמתקל ובעצור של הלקוח... השלול
האלו דשאלת' וצבוג אוצה דפס חשיבה שיכוס להיות העיני,
הן מאור ממוקדג העציה שלנתנו חושבים שקיימת
אנתנו אומרים 'ש העיה; גמאר מה העובדות, מה העציה,
מה העגבש, כמה אפ' לא אושים א, מה קרה בשלששים ו...
שלול האלו שיוצרו אנו מאור חשיבה מוצגל ואומרת זנו
דמסגל אל הדברים הדרכ' כנו שהצקו אמש או כמו שלנתנו
חושבים שהם קיימים אחרת ששמען באג הניצל.
הם אומרים שלנתנו מוצגים האמצע שלול תכונה
דתימנע מהעציה האלה, להימנע מלשאלו שלול בצורה כשא
למצבוג אג החשיבה שלנו ומפריע זנו לדקל אפרונג
שהם "חודים דמצב".

כאמר, השלול האלו הן שלול העיניג מאתה ווקן
הדרכ' מאתילול אונג מתונג ופגרוונג, הן "וצמט איצטמו
דפוס של חשיבה שמאילול אונג וצבחים שללקוח חשה מטוש
או שלנתנו חושבים מטוש.
אז הקריטיקון הראשון שלהם לשאלה תכונה זה התפיקה האם
השאלה האומג דמיצע "חודי".
שמקשר אל" אוצה דקות ואומר זו "יש זו העיה אם
תחוספה של עובדים", ואם אני עבדני העבר אם אוקונים שהיה
זהם העיה של תחוספה ודקיוק קמאט אוצה ספר אל תחוספה
או מאור... אז אני הוצע להוא סיפר זו אם העציה בצורה כ"כ
שלול מ"צמט אצמני איצטמו דפוס של חשיבה אל העציה ואל
איק צבוק אפגור אמפ.
אם דבר אפ' אם הלקוח מתקשר אל' ואומר: קיבלת המוצג

מאמין א (והישיב אצלם בארזון וסגרתו אדם בעיה של חוסר תקשורת זה טובה בארזון) מאוי געשי אג זה גם אצלנו מה העציה ה- ב האירועים האלה

ה- ב האירועים האלה אינו יוצא מתק הנחה שאני יוצא הכל ושארזון א' הוא בדיוק כמו ארזון ה', ומה שקורה בארזון א' גם קורה בארזון ה' ומה שהאיום ארזון א' גם מאיים דארזון ה'

צאג-אוותר, שלשאני שאלה מה העציה ומקטטה ונתנה למעין, השאלה היא זהו חכמה כי העציה זהו חיה בעני עצמה. העציה ממחשה הקונטקסט מסוים, ואני צביכה זהו ממוצע צהבין קודם לא רק אג העציה אלא גם אג הנסיבות שבהן היא ממחשה כביישלני אולם להתחיל חשבה על פגיון.

הכל ארזון התחמו היא אחר, האווירה היא אחר, התנאים הם אחרים ואני לא יכולה חשבה שהעציה שנתקלה בה בארזון אחר גפיה בדיוק אגו צבחי בארזון אחר. מהחיה השאלה שאני שואל במהלך הפתיק שלי אולי צבחי הפתיק שלי חיה צבדוק אג הנסיבות, צבדוק אג ההבדלים ולכאוג מה שנתנה הכוח אצם, הטכנולוגיה, המנהיג, הגבולות, הכל הכוח, הסביבה ועוד אנוסל צבחים ששונים מארזון דארזון גם אם נראה חזק שאנחנו אנושים בדיוק אג אנני העלוק.

כשאני שואל את השאלה בהעציה, אני חיהג לשאל אג בצורה כשאני שואל בודק אג הנסיבות הספציב זהו רק דגוי העציה אלא השאלה חיהג לכלום בעציה גם תגישומו דקונטקסט שלו ממחשה העציה.

2) האם השאלה שלי מגיחם חמטג שלי בעציר.

כשאני שואל מה העציה אני מגיחם חנה שקורה לפני ועל מה שקרה בעציר, אבל האם מה שמענין אני זה העציר... מה שמענין אני זה לאן אנחנו הובים חכה מכון והחנה. אז השאלה של מה העציה יכולה להיות שאלה מצמצמת. הרצון הוא העצם שלשאני שואל את השאלה או מנסה

זאתו את ההצעה הנקראת חסות על הצד והדוה אני צריכה
חסות על העצה, זמן אנחנו רוצים חקירה, מה המטרה של
מה שאנחנו עושים... כן, הצדדים צריכים זהו על חשיבה חזרה
מה אנחנו רוצים שיקרה, זמן אם אני מטילה על הצדדים
רוצה חסות אולם מנקבה מהט של איפה אני רוצה להיות
אחרי שאני אטפל בהצעה. אני לא נעזר אפילו ולמחרת הנכחו
זה שאני אני אקוצה במקום כ לפני שאני מתחילה לטפל באגה
ההצעה אני רוצה דבר מה המטרה של מה שאנחנו עושים, זמן
אנחנו רוצים נשאר יופי אמר, מה אנחנו רוצים לתשע.
השאלות האלה של "למה" הן שאלות שאובד האגות וצריכים על
כמה שובערה זהו מן, כוער אנחנו שאלים שאלה עם "למה"
אנשים ישר משועשעים. זמן צריכה לחצו שאלות שיצריחו את
הדבר רק הוי ה"למה", הוי והאנשים, הוי אחרים אפילו אפילו
זה גועל ולא לדון בהצעה... אני רוצה שהקוח יחיש איך הגוח
ושואו יכלו לחדד כל מה שקורה, המטרה שלי היא אפילו ולהחזיק.
למה: מזה אולי. מנהל ואומר שיש לו בעיה עם שביעתי רצוני של

אפשר לשאול "למה העובדים לא שלחו רצון" וזו דבר אחרת
ודבר אחרת יכולה להיות "איפה יחסים הית רוצה עם העובדים".
זו שאלה שמצפנה על אומי צינר אבל תקרה פגיעה שלה
היא אחרת! שלה נראה לזן המנהל רוצה להקיים ואמך נכדוק
איפה המנהל נעכץ עשיו... הוי ה"למה", ונראה ביחידות אנחנו
מקשרים על הפעולה שניצב המעשה של המנהל דקה איפה
שהוא עצמו ואיפה שהוא רוצה להיות.
שאלה של "למה" יכולה להכניס (ללא ההכרח) להשועשע ולספור
אם הפני ול"צד" אצמי איש קצתם ואו נעיתה לשאלה אני
"חוקר" אומ.

3) האם השאלה מתיחסת למטאפורה או לחיפוש אחר מטאפורה.
מטאפורה זה סוף של פגום שאנחנו משתמשים בהם לא מט
השיחה שאנו עמו אנשים. המטרה של המטאפורה היא ל"צד"
אזערוק גמנוג אצל האדם האחר על בסיס אינשון גמנוג
חברתו שליוג שכבר קיבלו הסכמה כלית.

הווסאפורה צהי יתקיא למי'צב אצוני תתליק חשיבה על נסים
מסמאות חברות.
מה הבציה עם דגד כפל
הבציה ושאותנו מי'צבים פה זכוס חשיבה סאז מתקלים
זמשהו מסוים ולא חאים משהו אתר.
הזכוס חשיבה אומר שהנה יש דרך לפגור אז סוני אשגמש סה,
לזה מה שצונשה הוטאפורה.
הוטאפורה אומר זנו החוליים אחכות "הנה דרך לפגור אז
הבציה, אשגמשיה" כשאני משמשת הוטאפורה יאני לא חושב
הצצה ואני יא לא חושב ציבת, אנוי משמשת הזכוס חשיבה
כפי שקדם אז הפכויקט שלי.
הרציון הוא שאנוי מי'צבת רכוס חשיבה להאמצו המוסכמו
החברות האלה יכלים לתקלי או תתליק של אמתון ושל
פיתון.

(6) האם הקישה מהוססר על גישת המערכת
לזה נכן החיותה שאותנו אובדים מתק אורזון, גישת המערכת
אומר שאומנים בדרכ פאלים מתק הסיה מסוים והם
תלויים בה, סאז אינן אף אורזון שישם לחות. הלא אינטרקציה עם
הסמכה שלו.
אינטרקציה עם הסביבה - זה אומר יאני מהסביבה מכניסה
אצטקון תשומה, מתק האורזון התשומה האלה אומר
אצטקו תתליק של שרסונות צהי יאז סוני מוציאה תמוצה
אז תפוקה!
זה אומר שכשאני מסביר על אצטקו אומנט מתק האורזון,
אני לא יכלה להסביר עליו המונק מכל התלויים מכל
התלויים האחרים האורזון. וא קורה שום צבר אן לא אומר
זורה שום צבר מתק האורזון שלא אומר אצטקו זנו
זהכנס משאבים ויצואים וסחצא תפוקה ויצואים.
אנתנו יוצאים מתק הנמה שהאורזון הטז מלכט פתחה
מהמתנה היאז שבעה חשוד מהסביבה שלו צריכה
זהכנס תשומה ולם התשומה האורזון הזה אונה יתנשה
והוסק אמן תפוקה שהסביבה רוצה זקנה/מוכנה צצביק

וכבר האוקון שורה, הוא צריך להיות מסוגל להכניס תנייה
ולאשר משהו בצורה יעילה אם מה שהוא הכניס תנייה
ולחוצו החוצה להסביבה קרה מוכנה לקבל את מה
שחוא הוציא החוצה, ואם משהו משתנה והוא לא מצליח
להכניס והוא לא מצליח להוציא את האוקון לאו ישרוד.

כלומר, איש המערכת אומרת לנו כל מה שקורה בגוף
האוקון צריך האינפנטי צורה זהו קשור לתהליך אפקטיבי
כזה של כניסה (טקסטורמציה) ויציאה.

כ"ו, שכל פעם שיש אינפנטי בעיה בגוף האוקון ואני שואל
הקניי הבעיה פסא אני צריכה להסגל אליה מתקרה מהט
של המערכת סלה אי - אפשר להגיד בעיה בצורה נקודתית
ובצורה סטרויט. אני צריכה זהבין כל ציבור ולאוהבת ולשאל
למה המיקום שלו, הגפיק שלו, המטה שלו בגוף הגוף
המערכת של האוקון.

שאלה טובה זו לא שאלה שמתקרה בעיה אויפה שהיא
מבוקשת אלסא היא מתקרה בעיה בגוף והמונה הקולטה,
המיקום שלה בגוף והמונה הקולטה.

5 הקריטריון החמישי מצטרף אל זה שמסוגל שואל שאלה,
השאלה היא צריכה לצבור לי אי"צ או ארום. אוקוח חמשה
אלו כל מיני סולטרטיבוג.

הספר שלהם הם נעמים קימא של מנהל שקראו ליוסף ואמר זו
שהם חוצים חפגות עוב. מחלקה שגצור האוקון חפפיל את
היקף הציבה שלו והוא רוצה להיוסף יצור זו זהקיס את
המחלקה הפאג. המטרה פה היא להכפול את יכולת הציבה של
האוקון. היוסף הלך לאנשי המחלקה וביקש מהם חמשה אל
צרכים בלי זהכבר את הניסיון של המנהל אי"צ עוב מחלקה,
אלסא הוא אומר זההם באו נחשבה אל דרטיס איק אנתרופולוגים
לפני תהליכים שיעצרו לנו. חפשי את המטרה כמו שקבע המנהל...
איתנו חוצרים עוב פעם זהמכיל אל המטרה ולאו אל הגרון
שמיישנה המנהל לנו, כי בשאני חולט צבע אחז אחרה
ואומר הוא ראה איק אנתנו מניעים נקודה מסוימת...
המסר שאני משדר הוא שיש כל מיני צרכים לקיים אוקוח

רצה והטווי (תחיל) לחשוב איזה דברים צמקו כחשבוני
מה שצמחה המוקרה רצה השאלה התכונה רצה להיא
מייצרת העצם תהליך חשיבה למייצרים כל מיני פתרונות,
והקונטרא שלם נמנים הספר, הפעמן רצה הסופו של פבר מייצר
תהליך שלם מצביק רגעת עוד מחלקה לאו מצביק אלים
עוד אנשים אלא באמצעות תהליכים טובים יום של בקרה
פיקוח עם המשאבים הקיימים האופן מצליח זהשע יאג המסרה
שלו.

כא שמשוני שטוג שאלה, השאלה או יכולה זהוג ממוקרה
הפגרון אלא השאלה צריכה זהוג ממוקרה המסרה או
התהליך חשיבה שלמאפשרים האנשים חתשה על אנטרטימנט
על פרמס אתרוג.

6) האם השאלה מעצימה אנשים.

זהצבים אנשים רצה אומר אמר אדם כוח, רצה אומר זאב
זהם זקבל החלטות העצמם, רצה אומר זאבשר זהם
חמשה העצמם, רצה אומר שהם יכולים זים העצמם
חמשה על המטרה של מה שהם אנשים.
אני רוצה אייצרה תהליך לאנשים יקישו הנוח זשול אג
השאלה, העלות פתרונות שאלו או מקובלים באופן, ישמחם
זהם חמשה רצה ושמחם אדם ארצע פברים שהם אוויו
אתרים שאוק שפברים מתנהלים עכשו.

כא אני צריכה זשול אג השאלה באופן רצה שאני לא
מקבצ - אג פרק החשיבה שקיימת, אני ילאו מעצימה אג
פרק החשיבה שקיימת אלאו אני נעג אנשים הלצמנת ומלוצצ
אמר חמשה קצב אתרג ולוהיאו אג עצמם זיקי היטוי.

7) האם השאלה מקומת או לא מקומת בין אנשים - כל פעם

שמאיע ילאו אורמן אג המסרה היא זעשג איזשהו שינוי
כ משנהו זא עובד טוב. תמיד שינוי אנגוני הברז לאו עובר
חלק כיי שמענים משהו אנתנו מצמצם אג המצב הקיים,
אנתנו צריכים זרחם אנשים זהענץ אתרג, אני אקומ פברם
שאנשים... וזה קורם זהענץ.

הכלל המושקע כפי שמונח הוא שיש להבחין בין המושגים
שאינם זהים זהו חלק מהשני האחרון.
המושג שאף חסמה או מ'צ'ב' תהליך שבו אני אקנה את כל
המושגים שיהיו מושגים מהתהליך ואני שואל את מה דעכם?
המיוחד את אלה שיתלים להגדרה ומה הם המשמעות או האם
כי הוצע שאתם חלק מההחלטה של הפעולות קשה רק אח"כ
לדבריהם אלהים.

2) המורה השני הוא קטן ושאלו טובות

המקרה המיוחד פהם הקונטקסט של זישה
המסים הביאורטי שלו מענין, והם חוקרים באורחיה מהחיים של חינוך
הנושא של עשאלו שאלוה במחוז החינוך שאלה טובה שכוללת
למידה, שאלה שמצאיה את המשה תהליך שכלל למידה
ומכירה אולם זה שגמט ביטולו שלנו כפי שהקדים וזה טוב
זמ. השאלה גם חשאלו.

1) שאלה טובה שנשאלה מסקרנות

שאינה צבירה דברים האלה הסקרנות וההשערה שלהם שככה
צריך הוצע לשאלו או השאלות התהליך הייצוא.
זשאלו עם סקרנות זה אומר כלומר לא יודע או השוארה
אין ידני דעה קדומה אלא אני באמת רוצה לדעת מה קורה.
אני שואל פהם חקור את מה שקורה, אני רוצה שהם
ישגרו את מה שמגמתל בחיים האישיים שלהם כנראה
מהעבודה.

יש כן הטעיה אובייקטיבית של הוצע - שישאר יסקרן וישאר חקור
והוא לא יודע והוא באמת מבקש שינוי או אג המידע הזה.
השאלה יושבה על זה שאני מופתע מהרציון; הוא ומשפט
אומה מה זה טעם. אני נכנסת פה לתהליך עם אינשהו יתוק
קשי. אנחנו צריכים ח'צ'ב' יתוק קשי שמוצב לנו זאו
זהנעם פנימה את השיטסיוג, דא זהנעם פנימה את הרצפיו, ומחשבו
וההצרכה שלנו ידני המצב הזה אלא באמת צצור לקוח זואוג
את המצב הצורה נק'יה ככה שהוא יוכל לחשוב על אפשרויות חדשות.

2) שאלו טובה שמעוררת אמון

היקורה, זו שאלה שהיא ניסיון וזו שאלה שמראה לקוח להאמין

אנפג אי ממנו; אונג באמג חוצה זעג אפג מתיר צה זוכה
מתק. אונג משאירה אג הממה בצורה פגחה וניסלוי, ו
ט אמרנו מהמתלה שיק אס ל' צר אמון בין היוצג
נהקח הגלויק יהיה אפקטיבי ורק אס עכא אפיג אשורג
של העסיה.

3) שאלה שלישית אינסולין צוג מהחניה קשיג

אינסולין צוג קשיג משפצה מאוג אג ההתקצוג שלנו,
האו אומג באיג מיצה אוננו מצליחים זקבין אג הקשוג
שלנו באיג מיצה אוננו שולטים אג הקשוג שלנו באיג
מיצה אוננו מצליחים זקבין אג הקשוג של האחר ואיק
הם שולטים/משפצים אג הקשוג של האדם האחר.
אוננו אומרים העצם שנסאוננו מקבליס התלטה אוננו קם
חושבים רצינוג אג קשיג.

זקש יש אפקיד אוננו ואו חוצים זקק אג הקשג הבלו,
ט זקבין אצם בוי קש קשה זקקא התלטה ט תוא ציג
אג קשאן זקקא העוקק באוקיו.

האינסולין צוג הקשיג העצם מסבירה אונג אצג זנו
זקבין אג הקשוג, זקג מה הם אומרים זנו אגל זאו
זקג זקם זקשג אג ההתקצוג שלנו.
ש' זאו זקג זקשוג זקיוג אלו שיתליכו השקולנו
איק אקזיה הלו מיני מצבים שאוננו נמצאים בהם.

מגוון
(שיעור 5)

התלנו דבר על תושב של שאול שאול
כא על המהק של השיחה בין היוצא דוקח.
התלנו דבר על שאול דוקא שהוצא שאל או עצמו דקה
עצמו, דקה הלקח ולקח התחיל.
התלנו דבר 3 מודלים שונים להתקיים נעים זנו הפלא
על איך זשאול שאול, מה זעטג ומה זה המע.

המרה עשה תרגום הכנה*

הדיון הוא שאנחנו צריכים דבר דקה דקה הכנה נכונה.
אני צריכה דקה שנתאימה זשיטאציה, דוקא ונתנה
אפקטיבית כדי דהההר או דקה דקה ולאו ליע דדדדדד
על מה שאני עושה.

אני צריכה דקה דקה דקה דקה דקה דקה דקה דקה
מנין דההההה אפקטיבית.

אני צריכה דקה דקה דקה דקה דקה דקה דקה דקה,
זאן על אתה דהההההה יבול דהההההה את ונה דהההההה
הנוצרה דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד
הט נונה... אבל דהההההה על דהההההה דקה כי יהיו זנו
זשיטאציה כאלו כי זאן כל הונשיים דההההההה ולאו על דהההההה
משעמם דדדדדד, ומי שלאו דההההההה איני דדדדדדדדדדדד
על דקה?

כא, דקה דקה דקה דקה דקה דקה דקה דקה
אלאו דדדדדד דקה דקה דדדדדד, איני דההההההה
הן דההההההה אפקטיבית..

אז דדדדדד דדדדדד,
השאול דההההההה של דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד
דדדדדד.

אנחנו דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד
אז דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד
אני צריכה דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד דדדדדד

הלקוח וקח הפקטור שהיה למצוא הלקוח כקדם ואיך הם שולטים
אל התנהגות שלו.

אני צריכה לעשיו זיכר שאלה שמקנהג אל הקטש הזה אם
הוא לא אפקטיבי או שאצטרב חזקוח למי זי את השמות
הצורה יתר אפקטיבית זמנה הקטש.
ש"א, אני צריכה להיות מודע ולשלוט בקטש שלי ולהבין
את מידת הקטש של הלקוח והמאוס הזה זיכר את
השיחה הזאת.

4) המאפיין ה-4 מדבר על **שאלה שהן מאוצנת והנחה:**
יש לנו לעשיו 2 מאפיינים של שאלה:

א) מצב אחד **שאלה סגורה ושאלה פתוחה** - שזה רצף משאלה
סגורה ועד שאלה שהיא פתוחה.

ב) **מנצח שני יש לנו שאלה מאוצנת ושאלה פתוחה.**

אז מה זו שאלה פתוחה ומה זו שאלה סגורה אנחנו יודעים;
השאלה הפתוחה - זו שאלה שהצד שהקטש מהלקוח שלנו מדבר על
ההתנהגות שלו, על הפקטור שלו, על העמדה שלו... למי לנו קצתא,
זהההיר לנו משהו שלא הבנו.

אני שואל את השאלה הנוצרת כשאני שואל את יפול לענייני
מילה 1 או 2 אבל הוא צביק דמתי, זמנה ששן אל שאלה
פתוחה מי שנוצרת יפול לענייני בעמדה של מילה או 2.

אני מצהירה בסוף הזה של השאלה איננה מסר חזקוח שאני רוצה
זשמוע מה יש לו להקיד זי, שמאני את הסיפור שלו...
כאמצע השאלה הזאת אני רוצה להזמין את חזקוח קצר
יש, להכיר קצר יותר משהו בסיפור הזה שהוא מספר זי.

אז צביק זשים זה שיכולה להיות כזה בעיני אל שאלה
פתוחה לצביק זקוח במשקוני
יש לנו בעיה עם שאלה של "מה?"

לא תמיד יש את ההצהרה הזאת כה תלוי בקונטקסט וזה תלוי
כאיך שזה נשאל. אבל שאלה של "מה?" (כמו זמנה עשית את זה?)
זה משליך אל הלקוח ביקורתי, אני יוצאת ממך נקודה פתוחה

של "זא הי"ר צריק זעטן אן זעה, און זעה זעט אן זעה
כא זא? יש במילה "זעה" זעמנים קונטציה של היקוות
וצריק אנסן ער זעה שאפער זעטן אן זעה און זעציר אן
זעה הצורה אחרת.

- אנתנו צריכים זנסח אן השאלה בצורה טקטיבי (ניסוח טקטיבי = ניסוח
זמני).

זא שאני זא קובעו עובדה אלכו אני שואל שאלה
אני זא אומרת דוקו "הי"ר כלס עזיק" אלכו אני אומרת "הי"ר
כלס עזיק?" (בטון דיבור שאלה זעה)

כשאני שואל שאלה בניסוח טקטיבי אני משאנייה הרבה
יותר מקום זפיות של הנשאל ואני זא נוקעו אנתנו הכלל של
השאלה און זעה הי"ר און זא הי"ר.

- הימוק צריק זעישאר על הלכות.

זא, שאני זא ששאל אן הלכות על איך הל"ר הכיני (זמני).

אני צריכה זשאלו אנתנו על איך הטו הכיני ומה הטו עשה
למרות שבעק היספור זעה הי"ר יכל לעי"ר מאוד טוב און הי"ר
יזעזע באמת הל"ר הכיני ומה הל"ר מושק באמת (זמני) אהל
אני זא יכלו זעניח של הלכות שיושב מולי יזעזע בדיוק מה הל"ר
הכיני ומושק.

זעה אומרת שאני צריכה זעישאר עם שאלה שמכנינו זעשוקו
של הלכות בטוח יזעזע אנתנו זעזע אן זעזע ספקולציה על
זעזע ומחשבת של אנשים אחרים.

- ניסוח קצב ופשוט - אנתנו צריכים ער זעה שאפער זשאלו אן
השאלה בצורה ברורה.

אנתנו צריכים ער זעה שאפער זעשמש האנ"ר החי"ר של הלכות
שאני.

יש זעמנים ניסוחים של שאלה שנקראים: ניסוח כפול, זעה אנתנו
שאני באמת שאלה שואל 2 שאלה: "איך הנשאל ואיך הנשאל?"
און "מה עשית ומה חשבת?" און "אתה מושק זעה טוב ובזן
שעשית אן זעה?"

הכעיון הטו ששאני שואל שאלה כפול אן הלכות זא
תמיד יזעזע על איה שאלה זעני, זעמנים הטו זא של אן שאלה
1 ועונה רק על השאלה ה-2.

אנחנו זא במבחן ואני זא מנסה זבדוק אר הלכות ואר הדע שלו
זלכו אני באמר רצה אמר איננהו זירו שלו השאלה הצורה הכי
פעולה שגצור זי באמר לקהל אר הנשואה שג'צ' אר מה
להלכות מקיש וחונה.

אני צריכה עד כמה שאפשר אמר או זירו כמה שגצור זו
זתת זי תענה עד כמה שאפשר מיצות.

זמר אומר ששואני נקלה נניח הלכות לבר א"י ואומר זי
"זו ממש בא זי זהיה פה הוק", מה אני יכולה זשאו אמר?
אך אני מקדמת אר השיתה משק?

אני יכולה זשאו אמר (במקום זמה) "מאיפה מיעה ההתנצות
הזמר?" או "איך זה מקיש זק זעשו משהו נקד רצונך?"
או שאני יכולה זחיד או "אז ע מה אר מזה זדבר היום?"

כשאני מיעה אני צריכה זשוי זכ שבר' השאלה הפעולה תהיה
שאלה יתר טובה כי אני בצפם רצה זדובה אר הלכות
זדבר.

זפעמים זם יהיה מיעד מאד ספצפי שאני צריכה ואני יכולה זשאו
כשאלה סורה - "כמה עובדים יש במחלקה?" ואני זא צריכה זשאו
אמר זקי הקשת שלו כמה עובדים יש במחלקה (זמש). יש נענים
ספציפיים שלזכותם אני רוצה זשובה חז משמעת ואני שאלה
אר זה **כשאלה סורה** ומילה ז שגמ זי אר הנשואה יכולה זחיד
זם טובה.

זה זא אומר שאני אר- פלל זא אשמש בשאלה סורה אבר
אם המסרה שלי כרצו היא זדובה אר הלכות זמר זא זמר אר
הסיפור שלו אר השאלה הפעולה זעשה אר הנשואה בצורה יתר
טובה.

שאלה מאונת זומר שאלה אחרת:

שאלה מאונת - ז' שאלה שבר אני מנסה זמר מה קורה ולתת
מה קורה בלי כוונה לפרוג, בלי שבר יש זי או שאני מכניסה
זתק השאלה אר העמדה שלי או אר המחשבה שלי, בלי שאני
מיתה אשמה, בלי שאני מיתה מה זורם ומה המוצאה אלא
אני באופן מאונ מנסה זבדוק או מנסה זמר אר ההתנעת

של הדברים.

שאלה עמדת - היא זמנה! האם זקתה או הספר?

אני יוצא מתוך הנחה שמישהו זקח את הספר ואני אכשיו רק מהרגע מיי זקח את.

"זמנה זקתה או הספר?" - זה תלוי עוד בצד קדומה כי זה לא רק שלקחו את הספר אלא זה אנה שלקח ולכשו נשאר זי רק זהר זמנה.

כשאני שואלת "האם אתה יודע מיי זקח את הספר?" - אז זו

בהר שאלה יותר פחותה, כי שאלה בהר יותר מאוננת והיא אומרת מישווה זקח את הספר אז היא ננסה זהר ביחד זאן הוא (אדם או יותר טוב "כיכר נין זמנה את הספר האבוד?) - לומר, הספר הלך זאימה והטוו לכשו נהר מה קרה זו נאלי אנה יודע איך אפשר זמנה אנו...

או אם נסגל על זה שלניח אני באה זמנה שיש תלונה זקתי לביעות הרצון של העובדים שלו, ואני רוצה לכשו זמנה אנו זקתי לביעות הרצון של העובדים.

השאלה העמדת סגורה תהיה: "האם העובדים זה שהעו רצון? כלומר, אני בהר קבצתי עמדה שיש פה בעיה של שביעות רצון והמנהל יזיד זי כן או זה ולמה העובדים זה שהעו רצון... אז יש זני פה אה ה"זמנה" המאננים. זקח את זה שאני יודעת שהעובדים זה שהעו רצון אז לכשו נשאר רק זהר זמנה.

השאלה העמדת אני קובצת אובדה לא מנסה זהר זמנה זה קרה. והשאלה המאוננת אני אומר "הוא נהר זקח האם יש בעיה של שביעות רצון בהר העובדים - אני מנסה זהר זמנה קורה עם העובדים ומה שביעות הרצון של העובדים המוחלוקה.

בסופו של דבר אני מנסה זיכר שאלות שהן רק פחותה והן זקח מאוננת כי השאלה העמדת היא השאלה המאוננית וההיקומית יכולה זקור את הלקוח הפנימי וליצור אצלו מוסר אנון ולזמח זו זהר זקח את השיעור פאולה שלו אנו.

השאלה הפחותה מהקשה או מהפחותה זקח את זהר זמנה ולשע והשאלה המאוננת מייצגת יותר תחושה של פחותה.

שאלות שמתגלות בסיוע זמירה שונים

כשאני שואל שארה אני הצפם פתח- אצטמו תהליך של זמירה.

הרי מה המטרה של השאלה?

המטרה של השאלה היא זמקור, זמחור.

מי שנתן את הגשורה מתחיל הצפמו תהליך של זמירה, תהליך של הברה.

הטענה בגמור של החינוך, צה שלם אחד יש תהליך זמירה שונים שמצדדים אלו.

זמירה יש אנשים שמצדדים זמור באמצעות צה שהם מסתגלים

אל אחרים אל איך הם עושים ומצה הם זמדים (הם צפים

באחרים ואז מתקים אמת, יש כאלה שהם מצדדים זמור

ע' צה' שהם עושים בצמח טאז הם זמדים מתהליך הצטייה...

אז יש זנו פה איצטמו ככל של זמירה שהיא צפמי ופסיכי

יגז ויש תהליך זמירה שהיא אקטיבי ימז והשגפמי ימז.

יש זנו תהליך זמירה שהם אל בסיס של חשיבה ושל היזיון

יש תהליך זמירה שמהוססים ימז אל קמז.

היתד אם נחבר את 2 סיוע הזמירה האלה נוצרים זנו

ש מיני סיוע (4 סיוע זמירה שונים), שלם סיוע זמירה

אפשר ז'פנר' א' צב שאלו אחרת שטאיו זתהליך הזמירה

הצה

מה שאומר הקריטיון הזה צה ששאל באה דוקוח גנסי זתהיא

מה הסיוע הזמירה המועד אלו: האם הוא מצדד זהיה פסיכי

או אקטיבי, האם הוא מצדד זמור באמצעות קטור או

זמור באמצעות חשיבה כצונות... ואנחנו רוצים זנסו ולהצוים

אז השאלה שלי זמזן שמצדד הקוח כ צה תהליך הזמירה

שהיה זו יגז טבעי, צה תהליך הזמירה שהוא יגז זו ימז טוב

כ צה מה שהוא קחו וצה מה שהוא יוצע וצה פתח יעוד אצלו

קמושה של זחל שמתקשים ממנו דעשה צברים שהוא זא יוצע

איך אצטמו ושהוא זא מאמין בהם.

6) יצירתיות - המאפיין של יצירתיות מסתכל על מודלים של מטרה של חמיצה.

יש לנו כל מיני מטרה של חמיצה ויש מודלים שמצדדים אצל מהמטרה הנמוכה יותר, והפשוטות יותר ועד המטרה שהן יותר רפלקטיביות, שהן דומות מאדן יותר חשיבה ויותר יצירתיות. סאג-אומרה שלם אחר מהשלימים האלה מאפשר לנו זשאוו שאומר אתמול וכך שאנחנו מגיעים חקצה של הפורמליזם ככה השאלות האלה הן שאלות שיוצרות יותר תהליך יצירתי, הן יוצרות יותר יצירתיות השיחה שלנו עם הלקוח, הן מאפשרות לנו חקיצה דפטרונות יותר יצירתיים שיטלים זהויות יותר אפקטיביים בתהליך שאנו אנוני עובדים.

תמיד במהלך השיחה זכא ספק יהיו לנו שאלות על יצירה (על מה אנחנו יוצרים) אולם אנחנו זא כוזים זהישאר בשלבים הנמוכים האלה אלסא אנחנו תמיד מצדדים חקיצה זרמות זהויות יותר של מטרה כי השאלות האלה מסופו של דבר יכולות זהויות אנוני דפטרונות יותר טובים יותר יצירתיים.

7) שאלות שמחוקרות הצגה - שאלות שהן מחוקרות הצגה אלסו

שאלות שיוצרות מחקרה מבט אופטימי וחיוכי אלסו מחקרה מבט היוקורט.

סגו, אני באמצעות השאלות האלה מנסה דחרום זאצם דחשום הצורה חיוכי אל הצגה הרצוי, זאון הוא חצה חקיצה... אני זא חוצה דחמפד הכול שאני נמצא בו עכשיו או שהייתי בו לפני כן אלסא אני חוצה זההיקה אל הדברים החזקים של האדם, אל הדברים שהאז צריך אלעש...

סגו אני זא שואל את מה זא נטן במצב הזה אלסו מה נטן, ואני זא שואל אנו מה זא צהר אלסא מה יכול כן דעבור מה יכול כן דחמס.

הרבה מאד פעמים אנחנו (חמפס) שואלים את הלקוח ואומרים זו תיאורטי אלס הייתי יכולה זהבטיח חק. עכשיו שמה שלסא הצעה תצליח, מה הייתי מנסה דעשוג?

אני נעמד איבעריו נקודת פיתוח מנטלית חיוכי ובאוו נראה מה הדבר הכי טוב שיכול לקרות ואז זכאון דדבר הטוב הזה.

אני מנסה לחשוב מה זה מחמית. הלקוח הכי טוב יאמר, מה זה מחמית. הלקוח משהו שקרוב זה מהרגיש ואנחנו זהקיצה. זהבונה והאמצעית המיקוד על הענייה הזה אנחנו מנסים באיזושהי צורה זי"צה פתרון שהוא ימס אפקטיבי וימס יעיל עלקיות. בסופו של דבר השאלות האלו צריכה להתמקד בדברים האלו טובים שקרו אצלנו הן צריכה להתמקד בדברים הטובים שיכולים לקרות אף שאנחנו רוצים שיקרו ולחשוב איך אנחנו מתקדמים דעם.

8) **שאלה שהן מאתגרת** - קיבחנו על זה במהלך הקורס וקראנו לזה "שאלות מקרבנות".

לדעתי מאתגרת זו שאלה שמנסה להבין את הפרספקטיבה (נק' מהט) של כל האנשים, את האינטרסים של כל האנשים/של כל הצדדים שמעורבים בתהליך ולנסות ולחשוב איך אני מוצא איזשהו דבר משותף, מאן משתף שכלם כן יכלים להתלכד סביבו. ויש מצבים שבהם מקוץ היוצא האירקוני עצמו עם קבוצה אנשים שמערכת היחסים בתוכה היא לא טובה וצריך אנחנו צריכים זי"צה איזשהו תהליך של קביעת מטרה, של קביעת תהליכים... איזשהו תהליך של שיתוף שלם יצליחו ביחד זי"צב מטרה מאתגרת או מטרה משותפת לכלם.

אז מה שאנחנו צריכים לעשות זה שאנחנו צריכים להגות בשאלות שיבאו אל האנשים בתהליך הזה שחול משה שיש ביניהם חילוקי דעות ואולי הם גם כמעטים אחד על השני יש זהם גם כל מיני דברים משותפים.

אז השאלות הטובות בדרכי מיועדות לחשוף את הדברים המשותפים האלה, **דמיון** אוני ינסה דברים מהם אחד שיצא את עצמו ויאמר את התפקיד שהוא עושה ואז אנחנו מבקשים שכל אחד גם יספר מה הוא אורה בתפקיד שלו... כשאנשים מתחילים לדבר על מה הם אורחים קודם-כל נקרה המוצא שלהם הוא חיובית, ודבר שני אנשים מתחילים לדבר שיש כל מיני עוד אנשים כמוהם שאורחים אנו דבר בתפקיד. אז אג איזושהי שאלה שיוצאת מנקודת מבט חיובית וזורמת מאנשים זכוא שלמרות חילוקי הדעות יש ביניהם כל מיני דברים משותפים.

או **זמשל:** מה הם חצים זשג אמה אתה אג השני זגהו העבודה האינזון הפה.

ואז אנתו רואים ניצנים של קימיון בין אנשים, אנשים מתחילים זכואו שלמה שיש זהם קונפליקטים עם האנשים האחרים אזין יש ביניהם דברים משתפים.

ואתרי שלהאנו זהם שהם זא כז שונים אמה מהשני אז אנתנו זאז זאז מתחילים זהקיצ עם זנקובת שלהם אזלו

יש יתר תלוקי דעור, **זמשל:** אם זה בתלוקי העבודה, אז אנתנו יתלים זשאול אמש "איך אמש חאה אז תלוקי העבודה?"

או "איך דצעק צתק זהיאוא תלוקי העבודה האינזון?" קופם לא, הם כהר כאו שיש זהם כז משגל עם האנשים

השונים והם קצת קיבולו אז הפרספקטיבה שלהם, אנשים קצת יתר ממנעים זים פה אנתנו מתחילים זכואו שיש ימש שגול

פעולה יותר קימיון מאשר הקונפליקט שקופם אמש זנו זחשוב שלזם מאוד שונים אמה מהשני.

כז, באמצע השאלה המאתגרת/המקרה אנתנו מקטנים המידה מסוימת אז תלוקי העור, אז מההכלים אז הכלים שהנו

ביניהם קופם ואנתנו זא (מעים זהם זהסיל אשמה אמה אז השני (האשמה הזא זא לזונטיל) ואנתנו כן מסגולם זנסת זקיד

זפיתרון שפחור אז ימש יהיה יתר משגל זכום אז השאלה המאתגרת אני שואלת אמש אז נושאים שיתלים

כן זהיה משתפים זכום, אז נושאים כללים שגדכז יש זהם קימיון בין אנשים.

זמשל: מה אמה אורה האינזון הפה?

המודל השלישי לשאלת צנוה:

שין אומר שיש 4 סגים של שאלה. ממניע שאלה צנוה היא השאלה הנכונה זמרה של הקונטקסטים שונים עם השאלה

האחרת יכלוג לזכואים.

ממניע הסגון הנכון, זפחור בשלב של תחילת מצורח החסים

סיו
שאלה
שקל
(13)

עם השקווח שאג השאלה והנויה.

אזכר שהטו עני - זה אזכר שהטו זאו מתעשו, אזכר שהטו
מתקיש שהטו זפתוח שווה או אזכר מתחז אזכר השני,
זה אזכר שמכרז או האזכר האחר.

שאלה צנוה - זו שאלה שלא מנסה זהקטין או האזכר האחר,
זאו מנסה זהאשים או האזכר האחר אזכר זו שאלה שמחוסס
על סקרנה ובאות על רצון זהבין או האזכר האחר הוי
הטעיה והיו מידע מוקדם.

שאו, שאני צריכה זשאול או השאלה הזאו בצורה הכי פתוח
מאיתח, בצורה הכי פתוח כפה אזכר שהאזכר האחר יקיש
שאני רוצה זהבין או טוב ימש.

שאלה אבחונית - זו שאלה שבה תוק כפי השאלה אונתנו
הקורמים אזכר זהתים לחשוב על הצברים בצורה קצר
אחר.

אם **זמשל** אזכר מספר זי על מה שקרה זו כמתק היום
ואני שאלה אוט אויק הקשה לפי זה? - זאו שאלה אבחונית...
כ שהאזכר מתחז מספר משהו הוא חלק הכיון מסוים ומשאני
שאלה אוט אויק הקשה לפי זה? אני האזכר אזכרת או
רצל החשיבה שלו ואומרת זו "רצה! אכשיו מספר זי על
הקשה זה מה שמאני אוט כרצה... והוא מספר זי או מה
שקרה בהצל מסוים ואכשיו אני אומרת זו "רצה! מה שמאני
אני פה אכשיו זה הכיון הזה"

זה זאו אומר שזה זאמתי זאו נכון כ אזכר מצבר ומצבר ואני
אומרת טוב לטו ניוע אשני. אני חושבת שיות חשה שנתקד,
אז זפתים השאלה האבחונית יכולה זהיו שאלה טובה
זאו אומרת זו יכולה זהיו שאלה שמכונת או האזכר
זכיון מסוים שנתה זי שהגלויק הייצובי הוא הכיון הנכון ואז יכולה
זהיו שאלה טובה ולחונטיג.

אבל אני צריכה זהבין שהשאלה הזא אכשיו נטיטה או זשומת
לה של האזכר ואני צריכה זאשית או זה מתק רצון כ
זהפוק או הגלויק זהיו אפקטיבי זאו מתק סקרנה שלי כפי
זהבין טוב ימש מה קרה כ אני רוצה זרצה טוב ימש.

אז אני חא רוצה חפיוג חוקרת אלסא אני רוצה האנג זנהיני.
יכל ליהיו שחיוע השלם של האבחון אז אני צריכה להתחיל
זשאו שלוח כ האדם חא מחיוע לכוננים שאני רוצה שהוא
יגיע.

אכל שלוח אבחוניג אני יכלה זשאו אורי שסבר יצבתי אויזשלהי
מעכתי יחסים של אמין עם האדם האחר ולסא מההתחלה.
השלוח האבחוניג יכלה להיות טובה חא על ההתחלה, ולסא איך
שלוקוח מתחיל לדבר אלסא שיצטע אינג אויזשלהי התחלה של
מעכתי יחסים וסא אני יכלה להתחיל לטון אג הדברים שלו.

9/1/19
(שיעור 4)

3) המשק מורה על שינוי - "שאלות אלו הן:"

סוגי שאלות:

מטרה קצרה על שיעור קודם:

הצענו בשיעור שעבר חמור ה-3. התלנו עם שאלות שאנחנו שואלים את עצמנו. דיברנו על מופל של "שאלות מכמות" וכל המופל של "שאלות טיפוס", והצענו חמור של שינוי שהוא מזהר עם "שאלות ענוה".

זכנו שדיברנו על שאלות ענוה דיברנו על 3 סוגים אמורים של שאלות.

- שאלות אינפונני
- שאלות מעממ
- שאלות ממונה תולוק

שינוי ממור במור שלו 4 סוגים של שאלות, ומתחילת השאלה הענוה זו הדרק הכי נכונה זשאוד שאלות במיוחד בהתחלה של התולוק, במיוחד ממנו עוד מנסים זיכר מממ יחסים עם התקוח.

הוא אומר 3 השאלות האחרות הן זאו בהכרח שאלות זאו נכונה או זאו טיפוס זאלו הן גלויי הקונטקסט / גלויי המערכת היחסים / הן גלויי הכוונה של הועל - כשמא שאלו אז השאלות האלה:

1) שאלות אינפונני - זו שאלה שבעצם הועל שאלו ומאמצת השאלה הזא - הוא מסיט קצר אז כיוון המשיכה של התקוח.

אם אני שואל אז התקוח מה הוא ממנו זעעל או זמה הוא עשה מה שזעעל (ואני זאו נכנס זמה כזמה זאו, זאלו אני שואל אז השאלה הקונטקסט הזא). אז השאלה הזא בעצם

הסופו של דבר מנסה זקוח אז המזה שאנחנו נמצאים הו זמסיט אז זאזעעעו כיוון שנראה זיועל שהיא הכיוון הנכון.

זה בהתחל יכיל זהיה נכון וטובה בשלה מנסים זמסיט אז

הכזל והשאל של הדיבור של התקוח... אם התקוח דיבר זדיבר

ובינך על אמו נישא והיא נשואה.
הענין הוא שמצד ככה אנחנו יתאים ז"צ איוושהי תחושה
של חוסר ואיחור אצל לקוח כי אולי הוא לא סיים דמידי אר
ס מה שהוא אחר, ואולי הוא סגס מנסה דספק אר הסקנות
של.

אז תשורה ככא יתלה דמיא טובה הקונטקסט של אני רוצה
ז"צ תהליך טוב יתש של העברה עניי, אבל לא הקונטקסט
שהו לקוח אחר זו דברים שיטלים דמיא משוכים ואני ארצה
אז אומר "קצ, הוא נלך עכשו יחנה", ולכן אני צריכה
דשים זה מצד ככה שאני אלאה ז"צ איגרו ממ
בתהליך, וקצת חסר אמון מצד לקוח וקצת חוסר ואיחור
מצד לקוח.

② **שאלה ומענה** - השורה ככא הוא שאלה למה הוא
הצד מניס אר המתעבה שלו, הפיחשים שלו, אר מה
לנוא כבר הנין או רוצה דהנין מהתהליך.

כשהלקוח מספר זו ענין על איוושהי הערה זו טובה שהוא
קבל מהמנהל שלו או איוושהי קונפליקט למה זו עם העובד
שלו... והוא מספר על תלופי הדברים.

ואז אני שואל אומ "כעת?", הוא עור זא אחר זו שהוא
לם, הוא עור זא הנניס רשום... הוא כקצ מעור אר
המצד ואני כבר זוקתה ומפתה אר המצד ואומר זו
"כעת?".

כ"א, אני מכריחה אומ דצבור אר הנסל של מה שהוא
אמר אר הכיון של מה שהוא אחר ולכדוק הוא הדברים
שאני תלמה/ הוא הדברים שאני דקשה זם הוא הנניס.

עם שאלה ומענה הוא - הצד החיפה מוניה זוקת אחרי
על הכיון של השיתה. אני כבר מפרט הצפוי, אני סוג של
מכריחה אר לקוח דתשובה על משהו שאני כבר תלמה ענין.
כשאלה המענה אני נשאר כאומ מקום אהל אני שאלה
אר. דלקוח עור שאלה של קטשו ועל דברים שהוא זא משב
עציהם והוא עור זא נכס איהם כאומ מקום.

③ **שאלה מנוגדת** - שאלה שמדברת על הונטרקציה
בינינו גיק כרי, לקוח מספר זו ס מנין דברים ואז אני אומר

זו "זמה" סיפור זה איך זה עשוי? או "זמה" זה סיפור זה
אם זה קודם ל... אני מדבר על מצב היחסים בינינו כפאוס
תוק כפי הדיבור, שזה יכול להיות חשבוה כשלא צמחו ושלם יכל
דבר זה דבר אולי העיני, שזה יכול אצור זה דבר או
ההליך יוגר... אבל אני זה ממילא דבר על מצב יחסים
פני שפני מצב יחסים.

השאלה המכונה תהליך מצב על ההליך של השיתה בין
היולד והלקוח, על איך אנחנו מחויבים אחד לשני, על
איך אנחנו מחויבים על מה שאנחנו מדברים, על איך שאנחנו
מדברים.

זה יכול גם דבר יולד זהו אם הוא הוצע לאינשהי רמה
של אמון עם לקוח, אם הלקוח כעם עם משהו, אם משהו מקיף
אם הלקוח, אם הוא זה אורה משהו שפועל בהליך...

אנחנו לא רשאים האלה... השאלה

④ **שאלה צניה** - זו שאלה שיוצא מקרב רצון להגות לקוח זהו
אם מה שהוא רוצה מהי שרצוי לי, המסקנה שלי, הסכומים
שלי והדמיון שלי יכנסו זה הליך/הקצת השאלה שאני שואל
זה שאלה זה הקומה, זה שלפני, זה מסה אם זה מולד
אם הלקוח חושב על כוונת שהוא אוד זה מה אלה את זה
שאלה שמאפשר לתהליך זהמשק הבין שבו הלקוח חזר דבר
או דבר השאלה הזה.

בהתייחס הסמסר יהיה על ענין של יחסי צורה.

אנחנו שבהיחסי צורה נוצר מצב שבו יש חוסר איבון הכמה
ובמאמצה בין העוצב הנצב. ומתחילתו העוצב זה היולד והנצב
זה הלקוח.

היחסים כאלה של חוסר שיוויון יכלים להפריע דבר מצב של
אין בין האנשים.

דקוח זה נעים זהקיש שהוא נחוג המצב היחסים, אז כפי
זהחזיר את השיוויון בחברה העוצב (היולד) יכול האינשהי צורה
זה דקוח זהקיש שהוא צריך את, אז הוא **זמשל**, שואל
אם שאלה.

כשאני שואל שאלה אני אומר האתר יש זק מידע שאני צריכה? וזה אומר "אני צריכה אתך... ואז המצב הזה המצב שלו אלה

כשאני היטלתי שלי זהשיע את המסדה שלי תלויה האדם האחר אז הוא יש לו כוח שלי, אני מחזירה לו את המסדה שירה לו כביכול כחוצקה משה שהוא היקש עצמה. אז זהה מכונת השאלה הענוה.

השאלה הענוה אומר "סיפורי איצטרו סיפור על צעשו וחבר זה עוב מידע", **חמשלי**: אולי גם זה עוב דומאד או "גספר זה עוב מה קרה".

השאלה הפאג תיהג דמא מגיק סקרנה אמית. כמה פעמים היום אומנו נפתחים עם אנשים "מה נישמע?"... אומנו זה האמת רוצים חשוד גשמה, צו דבק של דחיד "שלום", רוב האנשים זה מתחילים דפרס אלפי אס אומנו האמת המצב יחסים קרובה ואז אומנו מתחילים דספר מה האמת קורה לנו. אלה ה"מה נישמע?". באי איצטרו שאלה לליה שהיא זה האמת סקרנה ולא האמת רוצה דתהם גשמה אמית ולא האמת אומרת יש זק מידע שאין זה.

אלה כשאני שואל את השאלה הענוה דם ה"מה נישמע?" יטע להיות אלה אס הוא זה הא מקורה תהבט של המקום "שלום" אני אומר "מה נישמע?".

יש צי סוגים של שאלה ענוה

ורק הסוג השלישי מחייב שיש זה זה שהוא מזהב עליו.

* ענוה בסיסי - ענוה בסיסי באה דדבק דדגילה שלה אומנו מתחילים אחר כלפי העני.

יש איצטרו כבוד בסיסי שאומנו צריכים דתחילים ולתת אס אתה מבני-האדם הלי קשר דומאד שסו, הלי קשר דחוצבו שלו והלי קשר דעוס דהר... כבוד בסיסי בין בני-אדם.

יש איצטרו דמה מינמלי של כבוד של ענוה שאומנו צריכים דתחילים.

אז זהה שיש מגבון מתחילים של היצור.

* ענוה אנצונית - זה סוג של ענוה שאנחנו בוחרים לערוך אפי
האדם האחר בדבר הגלגל שהוא הקיץ והשיקם שאנחנו מצריכים.
חמש: בן אדם שקיבל פרס נבל אני ארוגש זיבו בן.

כ"א, יש זי בחירה, והבחירה היא אוישיג והוא תבונה
אבל אני בוחר זהקיש ענוה זו, אונן בוחר זכונס זו
כבוד הגלגל משהו שיש זו אונן מאוד מצריכה אג זה.
אז זה זה זה סוג של ענוה שליוקטיג זקתיק של היעול שליו
אנחנו מצריכים כשאנחנו מצריכים על ש"א ענוה.

* ענוה כון ועשיו - מהמיע שיין זה הסוג של ענוה שלמאום
ושצריך זהשמש הו הגחיק של היעול.

ענוה כון ועשיו זה הצד מה שאני מוקינה כסאני גליוה
באויגעלי צורה האדם האחר.

המאנד שלי כקצ נמוק כמו שאמרנו הגלגל שלאדם האחר
יש אויגעו מודע שאני צריכה כדי זהצווח וכדי זהשיג אג
המטרה שלי.

זו מטרה שאני בחרת וזה זה מהו שנכבה עלי... אני
ינחה זהקיד "זה כונה ואז זה זעשג אג זה" ואז זה

יהיה זה כון ולא עשיו אצוין יש אויגעלי בחירה שהיא שלי.
אבל אם בחרת אג המטרה היא והאדם האחר יכל זענר

זי זהשיג אג המטרה אז אני צריכה זהיוג ענוה כ אני
צריכה אג ואג מה שיש זו כדי זהשלים אג המטרה היא.

חמש: ססודנס ומרצה, עובד ומנהל...

זפעמים זה מהלם ולפעמים זה נקד אג גאורי זהקיד שאנחנו
מכרים - קם במקרה של יועל וקוח.

דשיין יש דוגמא בספר ועם הוא אמר מצב שבו: מנהל קיבל
פנייה מהמנהל שלו שבחלקה שלו יש הוצאות טלפון יוג

מידי גבוה... והוא אמר זה "זה לא מאום, גראז שזה זה
יקרה יוג והוא קיבל עבור כל אחד מהעובדים אג הרשימה
של הטלפונים שהם עשו.

יש זו כמה אפשרויות:

1) זקרטו זה אמר מהעובדים ולעגה אגו על כל הרשימה של
הטלפונים ולכאום זהו יש יום מידי, ולקבל הסברים על כל מיני
שיחה שנטאג יקרטו אג מנהל כזה...

מה עושה תהליך ההכר?

תהליך הזה אני בעצם נשארת חמושה ונמנעת זה אתה מהצדדים
אל הכאוש עד שאני מוציאה את האור לשאומה צדיק את האור
אל הכאוש.

יש זני מצב שהיו אנחנו קוראים חוסר נצימות זה אתה מהצדדים
שנכנס ואכשיו צדיק עתהפיה עתה... את האלפונים שהיו עושה
ואז אפשרות את והיו זה נכא... מי יודע מה טובה.

2

שיש שם איזשהם תריקים, אני צריכה זכור אל כולם ולראות זה
יש תריקים ועקרנו ונכנס האלה שנראים שיש זה תריקים.
אז גם פה יש כמה אנשים ש'עלו אל המוקד' ואני אלקים זהם
זה תיקים זה נעים ויכול להיות שגם יוצר איזשהו מתחמתקה
היו אלה שקראו זהם זהין אלה שלא קראו זהם.
אז הדרך היא זה תפתור זה את הבעיה.

3

ההכר ה-3 שש'ן מצב זה שיהיה תהליך שישאל את השאלה
הענויה כן ואכשיו - זה אשאל זה אתה מהצדדים את השינוי
שיחג השלפין שלו והחיד זה "יש זני בעיה. ואל אתה שמתח
הבקשה ויחיה את יש איזשהו תריקים וידע שהתריקים הולך זה
יעש'ר א' שהוא יסביר זהם מאיפה התריקים הולך מקצוע ואם
הם נכונת א' זה...

אז מה אני עושה פה?

אני עושה פה 2 דברים חשובים.

דבר ראשון, אני אומר "יש זני בעיה ואני צריכה שאעז זה מידע
כדי שאני יוכל זכור את הבעיה מול המנהל שלי" - פה כבר יצאת
איזשהו שיוויון. זהם הצדדים יש מידע שאני צריכה אגע בשעה
שנצטרך זה.

דבר שני, אני מייצרת איזשהו אוירה של אמון: גבדקו
הצדדים, אמרנו הצדדים... אם יש בעיה גידו זה, אם אין
בעיה אל תדקו זה... אם זה צריכים זכורו פשוט גשלו הבה
יש פה איזשהו תהליך שה' אני גם זה צריכה זהאשים
אל-אתה גם לא צריכה זהעמיד אל-אתה במקומו אלכו מתק
אמון וכבוד זה אתה מהאנשים ומתק הבנה שאני צריכה אתם
כדי זכור את הבעיה, אני מייצרת איזשהו תהליך שהסופו של

דבר יוכל הצורה הדקה יתר אפקטיבית זצצור זו דהשיג אה
המטרה שלי.
אז צה הצנוה כאן ואנשיו...

צה לא פשוט זצבור גהליק כצה.
צה זא פשוט זמנה למנהג הצורה כצאג.
אנתנו חייס החברה לשאוד מנוג זפתרון העיוג ולא ז'אגנלו
ומפגרו, אנתנו חייס החברה מאוד אינדיבידואליסטיג וכל
אחד רוצה דהשיג אה המטרה שלו הצורה שלו. ונהליק הצה
של קודם נבנה יחסים וז נק לאזה... צה קודם מאמץ וצה
קודם מוכנה וגשומה צה, אלה הטענה הזו לשאג הדרכ זוקיע
טוב יתר זתוצאוג ודהשיג טוב יתר אה המידע ושיתול הפעולה
שאנתנו צריכים מאשר האמצעג המוקים האחרים של השאלוג.
כזן שצה יתר נכן מתחילת העליק ופתוג דהמשק שלו...
זעלבים שבהם אנתנו עוד יוצרים מערכה יחסים עם הלקוח
מאשר ככה שיש זנו אמון ושאנתנו ככה העק הגהליק
וככה יש פעיתג אנתנו סותכים יתר לכיון של פתרון.
גהליק הצה של השיתה של היוצג- עם הלקוח, יש עוד 2
דברים שהיוצג יכול זעשוה שיכולים זצצור זנו זקדים אה השיתה,
ויכולים זצצור זנו זצוצד אה הלקוח דבר, זספר ולכנה זכוונים
מסוימים ולמה זנו ממנה יגה מלה של המצה שאינו הזו
ממאוד:

1) ניסוח מתקדם של הדברים של הלקוח:

באישעו שלם החולק השיתה, כשאני מתישה שהקצנו זאינענה
נקודה של מיצנו של אוזי נושא מסוים אז אני (עצמי) ומסכנה
אה הדברים של הלקוח ומפתג אמר שוב כפי צהציג זלקוח
אה המשמעות העוקרת של מה שהזו אמר עד עצמי.
אני חוצה אחזי אהל זא מילה במילה אלכו אני זוקתג אה
הדברים העוקרתיים שאני המנה ממנה שהזו אמר, למלה זו שצה
הכיון של מה שהזו אמר.
אנתנו מדברים פה בשלה הצה חק עם הגיחסג מילולית צמה שטאמר,
אני זא זוקתג אה צה זשום כיון אחר, זא אשה ספקולצוג
ולכו מדברג אל כשמה.

האמצעי הזה מדבר רק אל העין.
אני האמצע-הסיכום הזה קודם כל מאפשרת לעקוב זשטאם
אז מה שהוא אמר ולראות אם זה מדויק ושטאזי את נכון, אם
זה באמת מה שהוא רצה להקיד. ואם הוא לא שנים שום דבר.
צא-אומרת, אני מאמר את זה בצורה מסכמת, אני לא
מבקרת ואני לא חוקרת את זה זשוס כיון אתר אלפי הצורה
אופייטיבית עד כמה שאני יכולה ואני מצמצמת את זה זנושאים
הציקרים של מה שאני יכולה.

יש כמה דברים שכתבנו משתמשים בלי הזה, צביק לחשוב
עליהם וצביק להצטרף מהם.

1) אנתנו מדברים רק אל העין האמצע בלי הזה ולא מצרפים קשטל
המטרה של זה הוא גוכן הצדד
אני לא מצרפת ביקורת, לא שופטת, לא מצרפת שאלות זכיונים
אחרים... אני לא מוסיפה שום דבר מעבר זעין.

2) אנתנו צריכים זשים זה להסיטם הזה הוא קצר, הוא אמצעי...
זה לא בלי זהשטל על השיחה.

היוצא צביק דבר גיק כדי השיחה (היוצא לא שטק) אבל הדבורים
שלו לא יכולים להיות ימם מ-20 עד 40 אחוז מהזמן של השיחה
כי הוא צביק זשטאז מה יש לעקוב להקיד והיוצא צביק זכיון אתו,
הטו צביק להסביר ז"ו אבל אם עיקר הדברים נאמרים ע"י הלכות.
השלב הזה של השיחה של איסוף הענינים וההקטפה זים כשאני
מסכמת צביק זשים זה הקצרה ובממצית.

3) צביק זים אצלת זשים עלי. מגי אני אונסה את זה, מגי אני
(אצרה מסכמת ולא להפסיק את הלכות האמצע אלפי זעין או להקדים
שהוא סיים את הדברים שלו... זים אם יהיה קצר שטק לא קרה
לזים). דוברים אל זה בהתחלה שלא צביק אמת משקט!).

אנתנו צריכים להיות בטוחים שהלכות אתר כל מה שהוא מסגל.
אני משתמשת בחיולים הנערה, ברמת הדבור של הלכות.

4) ואם אני לא מבינה באמת מה אמר הלכות אז זשטאז באופן ישיר.
צא-אומרת, אני יכולה זים להתחיל מסכמת את זה "אז העקרה
הצא לא ההנע".

אז זה אינשהו בלי, כי שאני יונבת ומשוחח עם מישהו

והאוצרות של אנו אומרת "מה נחמתי עד לעשיו שלי" ואנו
אומרת. אז קודם כל זה לא עזר לי (כנראה) זכור להאמר
הבנת, הלקוח שומע מה שאמרתי ולעשיו זה עזר לנו זהמשיק
מהם הלואה זמן שהלקוח חושב לחשוב שנמשיק.
אנו גם יכולה אולי על בסיס זה אם הוא לא זוכה את מה שיש
זו אז זהמתיח זשאול או השאלה שלי כמו שאומרת קודם.

חול מלפני מתבטל לעשיו אומרת מהמקדים רק בענין.
חלק מהשיתה או חלק מהעשיו שלי זההין מה קורה ללקוח או
עקומם לעקומם עזר על עקומם אומרת יכולים גם זהמשיק
הכלי שלי.

2) שיקול של קטנה:

פה אומרת כבר זה נצמדים עתה של מה שהלקוח אמר.
אלא אומרת מנסחים את מה שהלקוח אמר עם קטנה על הקטנה
שלאו באוצרותי צורה מהה שהלקוח היסא ואמר עד לעשיו.
הקטנה מאוד חשוקים לנו בהתליק. הקטנה מניעים הרבה מאוד
המתקנת שלי.

הקטנה רבה של שיקול קטנה הוא זמן פשוט, הוא מאוד מורכב
והוא לי מאוד בעיניי אולצרים אינרונים שאין זהם מספיק הרבה
המתחם של קטנה.

פה אני פתח על מיני עקומים שאם אני זמן יוצר זהמאוד
אדם ואם אני זמן יוצר לעצור ללקוח זהמאוד אדם אז אני
יכולה עקומים עניק וצריק מאוד להצטרף.
ואם אני מתמשת הכלי רבה אז זמנה ולסאור כמה אני באומרת
יכולה זמנה עם הלקוח וכמה הוא רוצה וכמה אני מסוגלת.
השקום שצבר קיבחנו על זה שיועל אינרונות כל הזמן צריק זהמשיק
ולכמה את עצמו, ואילו יכולים זההיה צפדים שאני יכולה חזק
עוד ועוד כלים כדי שהתליק רבה שלי יהיה יגד יעיל.
הזיהוי של הקטנה עלה ספק יכולה צבר לי זההין אדם יש את הלקוח
כי קבחים לא קורים לנו הלי שיקטנה יהיו מצורבים בהם.
אומרת יכולים להתעלם מהקטנה אולי אז אומרת בעצם מספיק רק
חלק מהסיפור ואז אומרת מטפלים רק בחלק מההצורה.
כשאומרת פתחים קטנה עם הלקוח שהלקוח יגד מודע לקטנה שלו (אלא)

אנחנו מצהרים בקצב ודופקים עם היד על השולחן...
עם מצהרים שהם זה מילים אפשר זהסיק קטלוג.
אפשר זהסיק קטלוג עם מאוויק שאנחנו חושבים שאנחנו הצבנו
היינו מצהרים מצב.

כא, אני יודעת שאם משהו היה אומר חי דבר כזה אני הייתי
מבצרת נוסף... אז אני משליכה מהקטלוג הזה עם מה שאולי
לוקוח מקיים ואז אני אשאל אותו "המבצרת?" / למה הכנסים אמר?

אני צריכה זכוכית זמבוא ל מיני מקומות ואז ככה שאפשר
זשקל בצורה מקוונת או הקטלוג... ככה לא חייב זהה באוס מילים,
כה לא חייב להיות מושלם בקיוק אנו דבר אבל להטואר זו או
הכיוון ואז זשמוע איך הוא מצויב.
למה כרי אפשר ללקוח זמור עוד יונג און לדבר עם עוד יונג
שאי טואר הצהרים שלו כמה שקרה.

משנה (מציגים)

זה משנה שהיוצא נטן משנה ללקוח.
כשאני נענה משנה עם משנה שהקישו / אז משנה שאני / אז
תהליך שאני או אני בעצם מסביר על מה שנאמר
יחסית לציפיות / מחמת ואני אומר תשגנו / תשגנו פתח / תשגנו
יגב...

כאג-אומר, המשנה, יכלו להיות אף תיובי אף שלי.
המשנה השלישי אומר - תשגנו קצר פתח ממה שרצינו, המשנה
הוא שלי מההחלטה הפאג שיש עוד פה בין מה שהשגתי
זהין המטרה שלי.

משנה אונתנו מקבילים ל הזמן מתבררים, מאנשים ממשפחה,
מאנשים זרים, עם העבודה והרבה מאוד משנה אונתנו
ל הזמן נעים לעצמנו בהמשך.
אז זה בעצם תהליך שאונתנו ל הזמן משתנים בו והוא נחשב
חפשי הכי אפקטיבי זיכר שיפור.

משנה ספורטאי כל. לך אג-ה-100 מ' והגיע אקו הקמר...

הוא צעשו כדי לראות איך לעשות אג זה הפלא והוא יגב טוב
צביק אקול משנה אז מה הוא עשה יחס טוב ומה הוא עשה
פתח טוב.

המשנה זה לי תשובה וכלי נפרד מהתהליך של היעול.
אונתנו ל הזמן מקבילים משנה ואונתנו ל הזמן עושים לעצמנו, אבל
זה תהליך מאוד קשה, לא נעים לנו הצדד זקול היקור, קשה לנו
זתשובה שאונתנו טובים ושאני משנה לא בסדר.

ויל זה גם במים פסיכולוגי - כי המוח שלי גופס כאיום קומי
אג הביקור לא הוא עושה מה שהוא צריך כדי לעבוד,
הוא עושה מה שהוא צריך כדי שפה יפסיק לאיים וכפי שנחיש
צודקים אמרו - הם אפילו אם זה לא נכון.

אחלק מהתהליך ההישרדותי זה הוא גם שאונתנו לא טובים
היטה מה שאנחנו זנו, אונתנו לא טובים, במיוחד לא משנה
שלי... אלה לא ההכרח נכבד את הדיוק.

המוח עובד הנפרד משנה תיובי ומשנה שלי, ואל משנה שלי.
המוח עובד יחס מאשר על משנה תיובי אז אני לא אשכח
אלה לא ההכרח אכבד את נכון כי יש תהליך של הזנה עצמי

לבו אוויו אני מאונט אג צה קצת.
אזא ספק המשנה צה הפלי שאני היוצא יכלו זצצור לאוימיו: אני נכנס
(כעצמ) אצ מטרה מסוימת ואובאו נכאה איק אונתנו משיקים או
המטרה הפאג אף מה יכלו זצצור לאוימיו להשיג אג המטרה
הפאג.

אם אשה האוימיו משהו אני יכלה אמ המשנה אצ צה מה
האמג התקצמו זהעק המטרה.

מהמנה גיאורטיג מה לעומד מאחורי המציון הפה של "משנה"
צה: **גיאורטיג של שליטה:**

תיאוריו של "שליטה" אומרת שאונתנו יתווים להשיג אצ הביצועים
שלנו באמצע פיקוח אצ ההתנהגות שלנו ביחס אסטנדרט מסוימ,
ביחס למטרה מסוימת, ביחס לכביג מסוימת.

אני משנה אג ההתנהגות שלי ואג התוצאה שלי איצה שאני
מקבלת אצ הביצועים. ואז אני יוצג איק אשנא.

יש כל מיני סוגים של משנה, זא כל משנה באמת יול
זצצור אנ אהיו יתר אפקטיביים.

המשנה צריק להיות מכון יחסי למטרה מסוימת כדי שאונתנו
על אצג איק אקו אג מה שעשינו, כדי שנצא און
אונתנו רוצים להקיצ ומה אונתנו צריכ אעשה יתם טוב.

המשנה השלי אומר א יש צהרים שלו צריק אעשה, אה

יתד אצ המשנה בשלי אני חייג קס אהסביר אמי שאני נעג
זו משנה מה הוא צריק אעשה כדי שהוא כ יול אהשיג

אג המטרה שלו, איצה ההתנהגות הוא צריק אהצב אהוא
צריק אהשגמש בהם כפי שהוא יול אהיו אפקטיבי.

צה המציון של השליטה (המציון של גיאורטיג השליטה).

המציון הוא שאני מתברג בין המשנה לבין המטרה אהעק

הנהגה שפוזב יכלו אכון אג ההתנהגות שלו / אשלוט א ההתנהגות
שלו אשנא אג מה שהוא אשה זא טוב אהקביר אג מה

שצריק כדי אהשיג אג המטרה שלו.

כשאונתנו מסתמים אצ המקיצ של היוצא כשהוא נוג משנה

יש כל מיני צהים אהמט א צה, והמוצד הפה צה מוצל נחמד

אסביר זנו מה צריק ומה לו צריק אעשה כענענים משנה.

המוזיקה הזאת אומרת בעצם מסתובבים עם המוזיקה של הייזל
המוזיקה הזאת אומרת בסופו של דבר צריכים לקבל את
ההחלטה הטובה ביותר.

היזל = טוב

כדי להסביר את ההתנהגות של היזל, המוזיקה הזאת מוקדמת
את המשורה שנתן היזל זה מיני אפקטים שקיימים במג
משפט.

הבייש יש ב מיני אפקטים: גובה, נאט, אד...
מהמית המוזיקה הזאת, אפקט אפקטיבי של משורה שיכול לקחת
יזל זה רק הצד.

מה עושה היזל?

השלב מתחיל מי אדם ומי לא אדם.

בא-אומרת, שהיא אוקה או לא המידע, המונחים של יזל הוא אוקה
או המדיניות של ההנהלה / או האסטרטגיה של ההנהלה ובדק מה אשו
באויקון וטוב או לא טוב.

בשהיא אומר "טוב" - היא אומר כפיכך שחזק מסתובב, אשו
משנה לא נכון.

בשהיא אומר "טוב" - היא נעם זק טפחה אז הכל.

בא-אומרת, שיש פה איננו אפליק שלבו המשורה לא באומרת יצור
זנו, אלא הוא רק יקוד לנו זה נכון / זה לא נכון וכל יסביר לנו מה
כן צריך לעשות.
זהר שני,

איך אומרת הולכים איתנו משפט וינשים מוח השופט?
זה מצב לא נעים.

הוא ינעה אמאלה, אומרת ינשים אמאלה... אומרת קצת חוששים והצד
זא באים מרצוננו החופשי וזה לא אפליק שלהינו רוצים ליהיה
קיים היזל.

אומרת לא רוצים שהוקוח יתעשה מהיזל, ואומרת לא רוצים שהוקוח
זא יהוא יזל אלא אומרת רוצים ליהיה אפליק יש שיוויון.

19/11/19
שיעור 12
באמרוני

המשק משום (מצג 8)

אם איתנו מצברים על הנושא של משום והזדקנו את כולמנו
משום מאוד בתחילת של הייצור וכלי אנדר את הביצעים
שלנו ונאנו גם את הקטיים שיש לנו הקבאה של משום.
הקצתנו את גיאוריה השליטה בגיאוריה שנתוצאת מאחורי המעון
הבה של משום, וכאנו איפה סגים של משום יש ואיך הם יכולים
לעצור לנו פחות או יותר. ואם אצדק ההקצרה התלתנו למור
את המשום כפי משפט.

המשום כפי משפט

המטרה שלנו בהסתכלות על הקצאתו היא זנוג ולהבין או
למסביר טוב יותר מה צריך להיות התפקיד של היולל כשהוא
עם משום ומה זה צריך להיות התפקיד שלו ומה היולל כשהוא
עם משום.

התפקיד הרצוי זה היולל כעצו ושאר התפקידים מצדדים התנהגות
זה רציון ואיתנו מסתכלים על זה בתחילת של קבלת החלטות
ומה איתנו עושים בתחילת קבלת החלטות הבה שאיתנו מצדדים
אולי עלקוח.

• **היולל שפוטט** - זה מי שדן, מי שפוסק, מי למפרש את החוקים
ואת הכללים וההגות למה מחליט: הלכות צדק או הלכות זה צדק.
מבחינת היחסים עם הלכות זה תפקיד שלו רציון זקנה כי איתנו
זה מצדדים שהלכות יקיים כיוון איתנו שופטים את, איתנו זה
רציון שהלכות יחשום לבוא יולל כיוון שהוא שופט את.
באז זה מצדדים יחסים שאיתנו מאונינים שיכולה לעצור לנו
אתחילת ייצור הכרזותיה.

• **היולל כהר מושבאים** - מהר המושבאים זה אלה שמקשיבים/לשמועים
לעצמיה ומחליטים אם תאשר הוא שבוי או אנש.

איתנו אומרים שלהיו מהר מושבאים ולמסביר על מה שקורה ולתקיד
הלכות צדק או זה צדק זה גישה קצת מחתקת וקצת
פטרניסטי, ובה דתינוי שלהיו מצדדים ליהיה לקוח כשהוא חושב

על היוצא.

אנחנו לא רוצים שהיוצא יהיה זה שמטפל וזה רק מה שיש לו
זעזעו ואז זה תחילת אם הלקוח צריך או טאצה.

• **היוצא כגיבוע** - גם זה באימי כי התפקיד של הגיבוע זה לחפש

איפה לא צורך, איפה הלקוח אוטם.
אז המטרה שלי כגיבוע זה להתשיע את הלקוח, זה לחפש מה
הוא עשה רע ולהכאא זה.

גם כה בטופו של דבר אם הלקוח מטפל עליה בצורה כפאא - זה
רק מרחיק אנו ממני וזה לא מייצב אמון ולאו מייצב יחסים
פרודוקטיביים של יוצא.

• **היוצא כמאמץ** - זה מצב שבו אני כיוצא נכנסת ומתישה צורך כל

הצמן שהצורך על מה שאני אומרת, על מה שאני טאצנת, על
מה שאני שואלת... כאילו שאני במקום עגא את המשוב אני אמרת
חמשהט על המשוב שאני נתנת וכל הצמן העצם מתנחלים את
ומכאום זי חמה אני לא צורך ולמה אני לא רואה דברים כמו
לצביק.

זו מאכרת יחסים שהיא לא פרודוקטיבית, זה סוג של התקדוה
(שגיאנו בתחילת הסמסטר) של הלקוח היוצא - כל הצמן זעזוע שלולו
ולחכאא זה ולחכאיר זה חמה זה לא נכון.

• **היוצא כעצ** - זה תפקיד שבו אנחנו מהאיים אדם שכאה כל מיני

דברים באימון ולכשיו האופן אופייטיבי הוא מספר דנו מה שהוא
כאה. אין זה אינטרסים בתליק, לא מושנה זה מה יהיו התוצאות של
התהליק. הוא רק מספר את מה שהוא כאה כדי שאפשר יהיה
האמת שייצב תהליק אפקטיבי כדי לעבור את התקופות שיש נשם.
אז אנחנו לא מדברים על קונפליקט, אנחנו מדברים על דברים
שאני רואה בעק הטוימון לצביק לעדוק:מה זה אובד, חמה זה אובד,
אין צריך לתקן...

אז כא היוצא ואומר "זה מה שטאית" וה"מה שטאית" הזה כלאני
מטבלת על זה היוצא כעצ אז אני מדברת על משהו שאין זה
אינטרס ישיה בתליק, והוא מנסה לגר גמונה על כמה שאפשר
הכורה וספציבית חמה שהיא כאה כדי שיהיה אפשר זעזוע על
זה.

זה לא ספק באימי כשהיוצא הוא יוצא פנימי כי כאל פנימי יש

דק אינטרסום, אנה בעק הקלחה הפוליטיג האימוניג ופה מצב יער
עדין מאער באער היוצג- הוא יוצג- מיצוני.

תקשורת - חסון צוהארי - (1955) Joseph Luff & Harrington Ingham

אנחנו ניצג עור מודל של שיין (שדיברנו עליו כבר) שמנסה זמני
אינשהם קיטריונים והנחיות דאויק צריק להגות או מה צריק
עקרונת המשוב שנתן היוצג- אלקוח.
הטענה של שיין היא שכל גהליק של משוב צ' העצם תקשורת
הין 2 אנשים.

אנחנו התהליק המשוב מצמיחים מסר אחד זשני, ס'א שכלי
זהבין טוב אג תהליק המשוב אנחנו צריכים להבין כל מיני דברים
שנזעים לתקשורת הין אנשים.

כי כשאנחנו מצברים אחד עם השני חול מהמילים שאנחנו אומרים
צוברים גם מסרים נוספים, אנחנו מבינים עוד דברים, יש לנו
דברים אנה אג המסרים האלה, יש לנו כל מיני דברים למשל ימים
על ההבנה שלנו של מה שקורה בגהליק.

ומאחר והגהליק הזה של משוב הוא גהליק מאוד טעון ומאוד
בעיית אג כל ההשפעה המיצוניג האלה עם את כמה וכמה מאוד
משוב כי צריק להבין אתם וצריק אנוג זנהל אומם.

אז צהר רעיון הוא אומר שצריק להבין **להגהליק של תקשורת**
הין דברים והין יוצג- אלקוח... הכל גהליק של תקשורת ככה יש כל
מיני דמוג של תקשורת, יש מסרים.

יש דברים שאנשים אומרים באופן אלו ויש כל מיני דברים עם
משמעויות נסתרות ונלווג דמסרים המילוליים.

הוא משמש המודל שנקרא **חסון צוהארי** (על שם 2 חוקרים: זו וזארי).
חסון צוהארי העצם מבוסס על 2 מודים לשניהם קשורים למידע
לצדי האדם.

1) התימה הכוונת מטמל על האדם וזומר יש דברים שאני יוצג- על
עצמי ויש דברים שאני זא יוצג- על עצמי.

יש דברים שאני מכרה בעצמי, היכולת שלי, הבכונת שלי ובנטיג שלי
ויל דברים שאני זא יוצג- והם חבויים עמוק והדחוק אתם ואני
זא מספר אתם. אצמי... יום יהוא ואויל הם יצאו החוצה אהל כנגד
הגהליק של התקשורת אני זא מוצג- אליהם.

2) החינה השני מסגרת על מידע שיש זאנשיס אנה, מהם הם יוצאים אלי...
זהו זה נא על פני הרצף של דברים שאחרים יוצאים אלי ומכירים
אנני ודברים שהם זה יוצאים אלי.

שאוני מתרגם את 2 הרצפים האלה/2 המתקיים האלה אני מקבלת
4 גאים שלם אחד מהם מאור כמה אתרג של תקשורת (שקף 4)
בתחילת הרצפיון האמים 1-1-2 יש מידע על עצמי שאני יוצאת, שאני
מכירה אותי ותחילת אני מספרת ומשקפת עם אחרים (ובה "העצמי" הפנימי)
ותחילת אני זה מספרת (ובה "העצמי" המוצג) - כל מיני דברים שלא
עלים זה שידעו עליי כי הם זה מקובלים, כי הם מצידים אולי על
הולשות שאני חושבת וכל זה נעם וי זהו דאנשיס על מה שאני חושבת
עליהם כי אני לא רוצה דפוקים בהם.

בתחילת התחילת של התחילה האמים 3-1-4 יש מידע עליי שאני זה
מרגע זה, שאני זה מכירה את ושאני זה מספרת עצמי עליו.
אז יש מידע עליי שאני זה יוצאת ואחרים כן יוצאים, יש דברים
שאנחנו זה שמים זה אליהם, שאנחנו זה נענים עצמנו בין ותשבון
אבל אחרים כן האמים את זה (ובה העיוור עצמי).
יש דברים שהם מאוד חשובים לי אני זה יוצאת וזה אחרים
זה האמים (ובה עצמי חבוי).

סוף מסכים בתקשורת קו-כיוונית (שקף 5)

מה שזה אומר זה שהתקשורת היננו הינו תקשורת מאוד מורכבת
כי המסכים שאנחנו שולחים או זה שולחים האופן של דבר
מאיים את המורכבות של העולם הפסיכולוגי שלנו, של מי שאנחנו
באמת.

(העולם הפסיכולוגי - הטונה דקטור שלנו, דפנים שלנו).
שאנחנו מתקשרים אחד עם השני אז זה הצד כאילו זה חלונות
ג'והארי מתקשרים אחד עם השני.

אז יש כל מיני ציודים של רחוק של תקשורת שונעים להתחבר
הכי (פוס), זה שלוקח את המוח והדואר של תקשורת זו התקשורת
הפגועה: בין אני פגוע אחד שאני פגוע אחר.

אנחנו יושבים ומדברים ולא אחד מדבר על דברים שנות זה וכלם
מכירים והוא מידע משל.
רוב התקשורת היננו מתבסס על התחילת הזה.

תקשורת
פגועה

B-דרישה: סוג אחד של גקטור - הם קוטרים זו דרישה.

הגקטור מסוג דרישה אני גוק כבי השיחה/גוק כבי הדבור
מחילה באופן הלתי נשאל מידע אדמי עצמי והצד השני יכל אחרי
זכה באינטוסי צורה לצדק או כה זהשטמש ככה.

C-איוול: החליפה הצד הלוי יהוד אימסחו מטפל- צדד פניח וקולח
צדד השני השימש- (אנחנו מחליטים שאנחנו רוצים זשגל).

D-הדברה קשט: כה גלויק שהווא קורה הני פחוג, אכל מה שקורה

כה ש-2 צדדים שלא מודעים אחד זקטור של עצמו והשני זקטור
של עצמו (הם זא מודעים לחקים מסוימים בקטור של עצמם) ומחליטים
זהשפיע על הצד השני.

אמשל: אני חמוצה ואני זא מודע- אפה שאני חמוצה, אכל הצד השני מתייש
אז כה אימסחו ונחיה חמול- האצמו ולא ימין חמה הוא חמול.

מה שאנחנו אומרים העצם כה שיש לי מיני מסרים החלויק של
הקטורה והיא יכולים להקחש בכל מיני דרכים אפה בסדר שיש
צדדים שלנו שהם מסומים ושאנחנו זא מספנים זמורים או עצמנו
ט כה מין אלינו ואצב זנו אחיה אז החיים האלו הצורה קצב
ימש ננחה.

משום מכון (Schein)

לין אומר שכדי שאנחנו נוכל לייצר גלויכי משום אפקטיבים
אנחנו צריכים זקטור- לייצר גלויכים של אמירה באמצע
המשום.

החלויק של אמירה כה חייב להיות תחילק שנקשה השיגל פעולה כ
אני זא יטלה לוג משום על דברים שאני זא נראה ולא מספר,
אני זא יטלה זמ משום אם הצד השני זא מוק זספר זי ואני
זא יטלה לוג משום אם אני חושש שהצד השני ייקדע, יהיה זו לא
נעים ואני אחיה אז הערבה העצמי שלי.

2 הצדדים צריכים להיות מוכנים לחלויק הזה: צדיק 2 בעיק
החלויק ככה ושניהם צריכים ארצת אז כה ולסגל- פעולה.

לין אומר שאנחנו נוכל לשיגל פעולה ונוכל ארצת אם נוכל באינטוסי
פריק אשכנץ אתה אז השני כשהמוטיבציה שלנו כנה, שאנחנו
רוצים עצמו ואנחנו רוצים להיזכר (מאר אקוח). ופה אומר ש-2

הצדדים צריכים זמנוק אחד אל השני.

הסקוח צביק להבין שהיה זה רק השביל הצר ז"ו, היוצא לא שם כפי זשפוט והוא זה המבא.

והיוצא גם צביק להבין וצביק להיות הטוח הזה לשלוחו יגן משה יקשיבו לו וימשיט אהמבם עליו כמי שבאמר חובה הצצר והוא זפוק.

האמון הזה מהחית שייך זה גלויק שבו אנתו יוצרים מצב לאנתו לא צביקים כל המן זהמשה הנקשה של הוצא להתמשה הכבוד של הוצא... כי שאנתו מתמשים הכבוד והקשה אנתו זה אומרים את הצברים של צביק והזיב.

למה אני יכולה זה זהמשה הזה?

כי הטו מאמין זו, כי הוא יודע שהמטה שלי הטו הצצר זו.

בא- אומר, שלם גלויק של משה צביק להתמשה הזה שקופם כל היוצא מאחד את הקוח / המק"א את הקוח מה זה העלויק הזה של המשה, צצר זו זהבין את הבינתיקה של המשה, "מאמן" אמת איק עקבם משה ואיק ענהם את העלויק בלי שלם- צצ "הקצ".

אם אני רק נכרה כל המן והצברת רק על הצדדים הקוחים אני זה אציע רחוק ואני זה אצליח איצרי שיפור.

עקרונות והנחיות לממן משה מכון

אם שייך מצד חנו 7 עקרונות לצדדים להתחיל אנתו כפי שנכבד איצרי תלויק של משה אפקטיבי.

1) הנמך והמקבם חייבים להסכים עם המטרה של המקבם:

הציקרון הראשון זה התחלה של התלויק הוא להסכים עם מטרה (וצדדינו על זה כשהמלנו זההר על קושא של ייצוי-כלל).

כי שאני נמך משה אני הצצם אומר זה צדק איהו הוא נמצא יחסיג המטרה שלו.

2) ממשל:

אם אני ניזשג צדוק ואני אומר זו כשאתה מדבר עם הקוחות שלק אהר זהו נמך זהם את כל המיידע שאתה צביק" אבם המטרה של הצדוק הזה זה צענה-לקוחות כמה שימך מהר והוא זהו

יכול להשגחה עם לקוחות. המטרה להצבו זו זה שלקות לא יחנה

צדקל זגל גיאור נטלל כזי אופער אצמ אצקד אג צה.
Ⓜ יש זס דקרים שליליים, אני אומר זו מה הוא עשה לא טוב
כזי שהוא יעשה אג צה יער טוב.

אני אומר זו מה הוא עשה זא טוב כזי שהוא יפסיק.
כשאני נמע משובה שלילי בדרכי אני לא אומר זו מה הדברים
הטובים שאפשר דעשה מהם אצא אני אומר זו (זמש) אגה זא
מפיק משל אנשים הישיבה שלק ואז הוא מבין שצריך
זשל יער אהל איך דעשה אני זא אומר.
דפאנים המשובה הפילי אמרן שהוא הציע התיודה עקה הוא יסל
לכאן אג הטוב להתנהגות הרצויה.

אתה הוציא העיקרון שלנו הנתן משובה צה שאנחנו נשאנים בדרכי
יגב מידי עם משובה שלילי (באר מי שנע משובה).

אז שלין אומר גיען משובה כמו שלתם מננים סנדוויץ:
דמיון עם משובה חיובי שצה הלחם, האויב גננים משובה שלילי
ומיטנו עם משובה חיובי.

הפילי הוא הלצר בפנים: הין הנשיקה שנת אמלה והנשיקה
שנת זמטה ולכשין אני מניסה אג הדברים לקצר פחה נים
זשמוע אתם.

הלחתה הוא זא סתם דהסגר אג הפנים שהוא ההשרי ולהטו
מה שתשובה זנו, אלא זם זו יש זפקי מאוד פשוט.
המשובה החיובי כמו שראינו, זם הוא ינול דלמד אמנו מה אנחנו
אנשים טוב ומה צריך להתעסק זם עוצר זנו דהעכרה שלנו.

Ⓝ המשובה צריך להיות מוחשי וספציפי:

המשובה צריך להיות עם כוונה שימך מוחשי וספציפי, הוא צריך
להיות ברור כזי שלא יבלבל אמנו.
הרי ראינו שבתקשורת ינולים להיות דדבה וסרים מהלבים.
זא, כשאני אומר לכו-אצמ שהטו אדמייה מידי אלקוחו שלו-
צה משהו שהוא נורא בלי.

זמש:

אני צריכה להגיד זו "ראי ש'הקוח פנה אליך ואה עניי זו
בקוצר רוח".
כשאנחנו נמנים משובה חיובי אג משובה שלילי אנחנו צריכים אסס דב

שאנחנו נענים אתו עד כמה שיותר ספציפי וממוקד בהתנהלות שראינו
אזכור אין פה מקום לכתוב שמואל על זה.
כל שאני אעשה את זה יחד קרוב להתנהלות ככה זה יהיה יחד
אפקטיבי, ככה שאני נמנה את המטרה הפה בצורה החזק שלילי וקצרה
יחד ספציפי ככה זה יעזור לו לכוון את ההתנהלות שלו יחד זה
עד כמה שאפשר (המחנה של המוחשי והספציפי) אנסוג זה להגייחם
למטרה אישית של האדם אלפי להישאר במחנה של ההתנהלות.
וכדי גם להגייחם לדברים שהיו שולט בהם, **חמשו** יש דבורה שלילה
אם הווא שולח וקצופים הישיבות אף זה, יש זה פחות שלילה אם יש
סופה ומניצאה מזה הווא מאמר דבורה.

4) גם חנן עם לחקרה חייבים להיות מניעים קונסטרוקטיביים:

העיקרון הרביעי זה המוטיבציה.
באג אומה, אנחנו צריכים ליצור המנה של הציודים שהמניעים
שלו הם מניעים טובים וקונסטרוקטיביים מההמניה והוא שאנחנו
צריכים ליצור שינוי חיובי, אנחנו רוצים לתרום, אנחנו צריכים
מהמניה הלקוח אשנה כדי להיות יחד אפקטיביים.
כשאני אומה משהו אלקוח הווא יבין שאני אומה כדי דשפר אתו
ולא כ יש זה אינטרסים חבויים מאחורה.
קשה יחד ששהווא הווא פנימי ופשוט יחד ששהווא הווא חיצוני.

5) אם ממש מחשה שלילי אם הווא לונטי:

עיקרון חמישי זה להבין לצדיק אג מחשה שלילי והווא הלי
נמצ בדבר.
הנטייה הטבעי של בני האדם היא לא להביק אנשים יחד מידי,
זה דבר שיהיה זהם עם נעים.
הנטייה הטבעי של השומע זה לא להקשיב שהוא שומע ביקורת,
זה להפנים, זה דבר אג הביקורת השלילי שהוא שומע...
2 הצדדים צריכים להבין למשהו שלילי ינה מאוד דעבור זה
זהשפר, הלי מחשה שלילי אני זה יודע דעשה טוב יחד
מאירה שאני נמצא עכשיו... אם אני צריכה דעג איך אג
אג המחשה השלילי.

אני צריכה עד כמה שאפשר להגייחם להתנהלות קונסטרוקטיבית, להתנהלות

מחשיב של משהו שטוב ולא זעזעו הכללות
לאמר, המושב השלישי צביק להיות עם מה שאפשר ספציפי
ומכונן ולא צביק להיות מחשוב שלי כי המטרה שלו היא לא
זהרים אלא להיות טוב יותר, וצביק, סנסוג אנסח את הצורה כסוג
שנשקטו יצבור אולי היא תפגע בזה.

6) נתן המושב צביק אומר על המצבים שלו, והקטנה שלו, וההצרכים שלו.

העיקרון השישי מדבר על זה שמסאונתו נתנים משוב אנחנו
צביקים דבר על מה שטובינו, על מה שדקלנו ולא מה שאנחנו
מאמינים לשייך אצלם דעצמנו.
אני לא אומר לעקוב שלי אמה נהדר אלא אני אומר לו
"אני חושבת ממה שטובי אמה עושה את הדברים כמו שצביק".
אז צבר השליו.

כשאני אומר לו אצל יתר ספציפי אצל דבר כושון המושב
הזה יתר מכונן, ודבר שני המושב הזה זה קורא כי הוא
זה אומר זה הלא לא טוב ואי אפשר דתקן = (זמשל) אלא אני
כאני ואם אתה רוצה אפשר דבר על זה / אפשר לעצור על זה...
זה זה משהו קבוע שאני מאמרת איננושה גמילה כלליה אלא
אני משייכת את זה דעצמי, אני מסייגת את זה באיזו צורה.
אני כן מייצבת איננושה גמילה שלם אפשר דתון בהסקנה
האחר שלי ולעמוד מהמסקנה האחר.

7) צביק עצמן את המושב אמוצת שבו נתן והתקבל מוכנים זה:

העיקרון השביעי מדבר על הגמון, מתי אני נתתי את המושב.
העיקרון משוב צביק את עם מה שאפשר קרה להתחשבו
של ההתקנה,, כי כשאנחנו נתנים את המושב כל שאפשר
אם האדם טוב את מה שקרה ואם מה שהוא עשה.
כי אם אני נתתי זה משוב על משהו שהוא זה של זה אולי והוא
זה משהו אולי והוא לא משוב זה אם יש סיטי שהוא דם לא
'בטח באל מה הוא עשה וידע "אני הערתי ככה?"
כל שנתנים את המושב יותר קרוב ככה יש סיטי שיהיה
פחות אויטח על מה קרה ולא מה נעשה או זה נעשה.

אבל זה לא גויז נכון! אני צריכה זשים זה אקוניסקס.
זמשל: אם אני עוזרת היום זמןך ואני מחממת ואני רוצה זמור
אם זה, והוא משהו ננצל זמור. אם אני זא אגן זו משהו
בעוד שנה אף מחר אלכו אני אגן זו עשיו כי אם אני זה
אגן זו עשיו אם אני אפסס אג המטרה שלי.
אבל אם **זמשל:** אומנו יושבים הישיבה ומשהו מגניק לא כמו שצריך
אז ישנו סיטי ושני זא אגן אג המטרה בקיור האט המע
כפי זה אהביק אמו זפני טלס, ואני צריכה זנסת אעשוא אג
מיד אחרי הישיבה... **ואם זמשל** זה הפתע כי הוא מחר לחקור
אחר אם אני אומרת זו "אחני כשקיע מחר בקורר אני רוצה
לגבר עם הגולגול של ישיבה אצלנו... אני משאירה זו אם
הישיבה המודעת/החשיבה כי כקצ זה זה למאוס אם נצתה
אם זה למאן הקרוב הכושון שימאפער

יש דברים שאפער זקיד עשיו כי אם זה קוד עשיו אם זה
זא באמת יצית דעשיך אג המטרה.
אבל אם יש משהו שוני אחיד עשיו ואני אהיה לני- נומא או
למחממת ולמחממת אז צריך לנסת למשהו למצוא אג המע
הקרה ביותר למאוס כפי זה קוד אם זה ולמהויל אג האפס
זהבוע זקראת הגוליק הזה.
אנחנו צריכים לגא את המשהו רק כאשר זם הוא זם חלקו
מוכנים לגא את המשהו!
מה זה אומר מוכנים?
זה אומר 2 דברים.

א אני כיוצא צריכה להבוע, זה לא משהו ששולפים.
יש מה דברה עקחונג לצדיק למשהו איך מיישמים אותם, איך
מוכחים אג הדברים והמה ממקדים והמה דא ממקדים.
צריך להיות להבוע אלוו כפי שהוא יהיה אפקטיבי, צריך להיות
מוכנס להגליק של משהו ולמה אמו כמאן הכי קרוב אבל אחרי
שני מונה זהה.

צריך להיות שאנחנו נכסים אקוניסקס מוכרה אנחנו צריכים לתאר
ולשמוע אג הנל אם לא אג זה כשלהבול חת' לזה על בסיס של
מידע חלקי ולל גמורה חלקית. אם כן לא אג זה כשלהבול חת'

אבל לא סתמתי זוט, כי שתיקתי זוט" אס טלני נצחתי
ונשמתי ואס בטוח שמיני הכל.
זה נטן שזה זא זאן און זאן וזה לא חד משמע, אבל צדיק
עצ כמה שאפשר זההין שקם היוצא צדיק להבונן וזה זא נשאל
מהשכח!

הוא צדיק לנסח היטה אג הדברים של מה הטו אומר ומה הוא זא
אומר. יש זנו נטייה להקיד אג הדברים בצורה מאוד שלילית ויגם
מאלוה אס המיוחד בהגנסיות הכושנית שלי ללא ספק אני צדיק
זהבונן

Ⓢ להבונן להדדיוג מהחיותה הבא להנינו נרמנו של עברה, הינו
נרמנו של אמון ואם עוד זא קצנו זשס אס זה עדיין זא
הזמן של אג משנה.

כי בלי נרמנו של אמון אי-אפשר זהראוג חלק מהדברים, אי-
אפשר יהיה זהסטים על חלק מהדברים.